వ్యా.— అవ.— ఎழுపత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (ఓర్ త్తమన త్తరాయ్) అనాదికాలమ్పణ్ణినపాపత్తైప్పోక్కు మ్పోతు అనన్తకాలమ్ వేణ్డావో వెన్నిల్, అవన్తైయనుసన్ధిత్తు శబ్దాదికళిలే అనాదరమ్పిఱక్కచ్చెడక్కానప్పోక్కలామెన్గిఱతు.

(శార్ త్తవిత్యాది) అழுకియ తిరుత్తుழாయ్ మూలైయైయుడైయవనుమాయ్ తేజ్జినకడల్ పోలే యిరుక్కున్తిరుమేనియైయుడైయవనుమాయ్ శబ్దాదికళై నాడ్కునళైక్కలామ్బడి ఆభరణ వழுక్కైయుడైయవనై. (నిన్ఱు ఓర్ త్తమన త్తరాయిత్యాది) నిన్ఱు అనుసన్ధిత్తమనస్సైయుడైయరాయ్ ఇన్ద్రియజ్గళై విషయజ్గళిల్ పోకాతపడియడక్కి అవై పొల్లా తెన్ఱారాయ్న్దు సంసార త్తైప్పోక్కప్పుక్కాల్. (పేర్కులామ్) ఏఱ్పిఱప్పెన్ఱతు ఉపలక్షణమ్; జన్మమడజ్గ పోక్కలామెన్ఱపడి.

నిన్ఱతిరాయ నిరైమణి త్తేర్ వాణన్ తోళ్
ఒన్ఱియవీరైఞ్ఞూఱుడన్ తుణియ—వెన్ఱిలజ్గుమ్
ఆర్పడువాన్ నేమి యరవణైయాన్ శేవడిక్కే
పేర్పడువాన్ తాన్ముయలు నెఞ్జు. ౨౦.

అన్వ— నిన్ఱ ఎతిరాయ నిరై మణి తేర్ వాణన్ (6) తోళ్ ఒన్ఱియ ఈరైఞ్ఞూఱు ఉడన్ తుణియ వెన్ఱు (12) ఇలజ్గుమ్ ఆర్పడు వాళ్ నేమి అరవణైయాన్ శే అడిక్కే (19). పేర్పడువాన్ నెఞ్జు తాన్ ముయలుమ్. (23)

అర్థము.—భయపడకయుండి ఎదిరియై శ్లాఘ్యములైన మణులచేఁ జెక్కఁబడిన తేరెక్కి వచ్చిన బాణాసురునియొక్క (౬) (స్కంధమందు) చేరియున్న రెండువేయూర్లు (వెయ్యి) చేతులను వెంటనే తుండగునటుల (ఛేదించి) జయించి (౧౨) ప్రకాశించుచున్న తీక్ష్ణమై బలిష్ఠమైయుండెడు చక్రాయుధముగల శేషశాయియొక్క ఎఱ్ఱని తిరువడిని (౧౯) పొందుటకు మనస్సు తానే ప్రయత్నముఁజేయును. (౨౩). ౨౦.

వ్యా—అవ—ఎణ్బతామ్పాట్టు.—(నిన్ఱతిరాయ) నమ్మాల్ ఇన్ద్రియజయమ్పణ్ణి యవనై యనుసన్ధిత్తు సంసారసమ్బన్ధ మఱుక్క

ప్పోకాతు; అవన్ ప్రతిబన్ధకత్తైప్పోక్క అవనై యనుసన్ధిక్కవాశైప్ప డానిన్టతు నెఞ్జన్నిఱార్.

(నిన్ఱైతిరిత్యాది) తామసదేవతైన్గళై యాశ్రయిక్కైయాలే సర్వేశ్వరనెన్టఱియాతే ఎతిరిట్టు త్తరైయుడైయనాన బాణనుడైయ తోళ్గళై తోళ్గళ్ల్లియవల్లాత ఆయిరన్తోళున్తుణియుమ్పడిక్కీడాక వెన్ఱి ఒళియైయుమ్ కూర్మైయైయుముడైయ తిరువాళియైయుడైయ అనన్తశాయిఱునుడైయ తిరువడికళిలే యుణైయ నెఞ్జానతు తానే ప్రవర్త్తియా నిన్ఱతు. ౮౦,

అరు.— ఎణ్బుతామ్బట్టు.—అర్ పడు క్కై-కూర్మైయుణ్డాకై. అర్-కూరిఱు. వాన్-పెరుమై. నేర్ పడువాన్-నేర్ పడుకైక్కాక. అణైయ వెన్టపడి. ౮౦.

నెఞ్జాల్ నినైప్పరియ నేలుమ్, నిలైప్పేర్ణేన్
నెఞ్జమే పేశాయ్,నినైక్కుఙ్గాల్ — నెఞ్జత్తు
ప్పేరాతునిఱ్కుమ్ పెరుమానై యెన్గొలో
ఓరాతునిఱ్ప తుణర్వు. ౮౧.

అన్వ.— ఎన్ నెఞ్జమే! నెఞ్జాల్ నినైప్పరియనేలుమ్ నిలై పేర్ణు పేశాయ్. (7) నినైక్కుఙ్గాల్ నెఞ్జత్తు పేరాతు నిఱ్కుమ్ పెరుమానై ఉణర్వు ఓరాతు నిఱ్పతు ఎన్గొలో ! (16)

అర్థము.— నా మనసా! మనస్సుచేఁ దలంపఁగుర్లభుఁడైనను స్థైర్యము నవలంబించి అనుసంధింపుము. (౭)తలఁచినయెడల మనస్సునందు వదలకుం డుండెడి స్వామిని మనస్సు ధ్యానింపకుండుట ఏమి ఆశ్చర్యమో. (౧౬) ౮౧.

వ్యా.— అవ.— ఎణ్బత్తోరామ్బట్టు — (నెఞ్జాల్) కీళ్ సంసారికళుక్కెల్లాతతు నమక్కుణ్డానవాతే నెఞ్జు భగవద్విషయత్తిలే మణ్డిఱ్ఱెన్టు కొణ్డాడినార్ ; విషయత్తైప్పార్త్తవాతే అడియిట్టెలరా యిరున్దారెన్గిఱతు.

(నెఞ్జాలిత్యాది) నెఞ్జమే! ఉన్నాల్ నినైక్కప్పోకాతాకిలుమ్. (నినైప్పినెనెన్నెఞ్జమేపేశాయ్) ఐశ్వర్యజ్ఞాన పిత్త్యాలియాతే అనుభవియాయ్. (నినైక్కజ్ఞాలిత్యాది) ఒరుకాల్ నినైక్కిల్ నాక్కణ్డానావేఱావెన్ను నెఞ్జువిట్టుప్పోక వఱియాత సర్వేశ్వరనై. "కణ్ణుళ్ళే నిఱ్క. క్కాతన్తైయాల్ తొఴిల్" ఎన్నువ్వ్బడియే. (ఎన్గాలోవిత్యాది) అవనై నినైయాతే, మణాలై ముక్కప్పార్క్కుఱతో? అవనై నినైయాతే తానుణ్డామ్బడి ఎఙ్జనే! "ఒణ్డామరైయాళ్ కేళ్వనొరువనైయేనోక్కుముణర్వు". ౮౧.

అరు.— ఎణ్బత్తోరామ్బాట్టు.— ఉణర్న్దుఓరాతునిఱ్బ తెన్గాలో-సత్తైయుణ్డామ్బడి నిఱ్బతు ఎఙ్జనేయెన్నవడి. ౭౧.

ఉణరిలుణర్వరియ నుళ్ళమ్పుకున్దు
పుణరిలుజ్ఞాణ్బరియను న్తై—ఇణరన్తైయ
కొఙ్గిన్దువణ్డఱైయు న్దణ్డుఴాయ్కోమానై
ఎఙ్గన్దుకాణ్డుమిని. ౮౨.

అన్వ.— ఉణరిల్ ఉణర్వరియన్. ఉళ్ళమ్ పుకున్దు పుణరిలుమ్ ఉన్తై కాణ్బరియన్. (7) ఇని ఇణర్ అన్తైయ కొఙ్గు వణ్డు అన్తైన్దు అఱైయుమ్ తణ్ తుఴాయ్ కోమానై ఎఙ్గు అన్తైన్దు కాణ్డుమ్. (౨౦)

అర్థము.— తెలిసికొనఁదానుగాఁ బ్రయత్నముఁజేసినయెడల తెలిసికొనదుర్లభుఁడు. మనస్సునందుఁ బోయి చేరియున్నను యథార్థముగాఁ జూడ నశక్యుఁడు. (౭) ఇఁకను పూలగుత్తులు గ్రేలునట్టి తేనెకొఱకు తుమ్మెదలు వాలి ఝూంకరించుచున్న చల్లని తిరుత్తుఴాయి గల సర్వేశ్వరుని యెక్కడ పోయి సేవించెదము? (౨౮) ౮౨.

వ్యా.— ఎణ్బత్తిరణ్డామ్బాట్టు.— (ఉణరిలుణర్వరియన్) తన్నాలుమఱియప్పోకాతు; ఇవనాలు మఱియప్పోకాతు. * తనక్కున్తన్నై యఱిపరియానై స్వయత్నత్తాల్ కాణప్పార్క్క క్కాణప్పోకాతు. (ఉళ్ళమిత్యాది) తానేవన్దు హృదయత్తిలే పుణర్న్దానేయాలుమ్ అవనుడైయ ఉన్తై యఱియప్పోకాతు. (ఇణరన్తైయవి

త్యాది) కాణవరియనెన్ఱు కైవాజప్పోకాతెన్గిఱతు. పూర్గోత్తుక్కళ్ తాళ్ముమ్బడిక్కిడాక నుధువై ప్పానమ్బణ్ణినవణ్డుకళ్ శబ్దియానిన్ఱ తిరుత్తుళాయ్మాలైయైయుడైయసర్వేశ్వరనై ఎజ్గేకిట్టిక్కాణ్బోమ్. ౼ ౨.

అరు.— ఎణ్బత్తిరణ్డామ్బాట్టు.—పుణరిలుమెన్ఱుమ్బాఠమ్. ఉళ్ళత్తేపురుషన్దపిస్బణ్. ఊణరిలుమెన్ఱుమ్పాఠమ్, ఇణర్ - పూర్గొత్తు. తాజ్గు - తేన్. అణైయ. తాళ్. ౼ ౨.

ఇనియవన్మాయనెన వురైప్ప రేలుమ్
ఇనియవన్ కాణ్బరియనేలుమ్ —ఇనియవన్
కళ్ళత్తాల్మణ్ కొణ్డు విణ్ కడన్ద పైగ్గళలాన్
ఉళ్ళత్తినుళ్ళే యుళన్. ౼ 3.

అన్వ.— ఇని అవణ్ మాయన్ ఎన ఉరైప్పరేలుమ్ ఇని అవణ్ కాణ్బరియనేలుమ్ (౼) కళ్ళత్తాల్ మణ్ కొణ్డు విణ్ కడన్ద పైకళలాన్ ఇనియవణ్ ఉళ్ళత్తిణ్ ఉళ్ళే ఉళన్. (19)

అర్థము.—ఇప్పుడు వాఁడు ఆశ్చర్యపడఁదగినవాఁడని చెప్పిరేని ఇప్పుడు వాఁడు సేవింపనశక్యుఁడైనను (౼) వంచనచేత భూమిని వశపఱచుకొని ఆకసమును గొలిచిన గొప్ప తిరువడికళుగల భోగ్యుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు (నా) మనస్సులోపల వాసముఁజేయుచున్నాఁడు. (౧౯) ౼ 3.

వ్యా.— ఎణ్బత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు.— (ఇనియవ నిత్యాది) వర్తమానదశైయిల్ ప్రకృతియాలే సంబన్ధిత్తు "మమమాయాదురత్యయా" ఎన్నుమ్బడి కాణవరియనానాలుమ్. (ఇనియిత్యాది) నెఞ్జుక్కినియనుమాయ్ త్తన్నుడైమైయై మహాబలిపక్కలిలే వఞ్జిత్తానాయ్ కొణ్డళన్దవన్ హృదయత్తిలేనిన్ఱు మఱక్కవొట్టాన్. ౼ 3.

అరు.— ఎణ్బత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు.—(ఇనియిత్యాది) మాయన్-చేతనరై ప్రకృతియిలేయిడు మవనెన్ఱాలుమ్ ఒరువర్క్కు క్కాణప్పోకాతవనెన్ఱాలుమ్ మావలిక్కు క్కాట్టినాప్పోలే తానేకాట్టక్కణ్డవనుక్కు సులభనెన్ఱపడి. ౼ 3.

ఉళనాయనాస్మతైయు నుట్పొరుళై, ఉళ్ళ
త్తుళనాక త్తేర్న్దుణర్వ రేలుమ్—ఉళనాయ

వణ్డామరైనెడుఙ్గణ్ మాయవనైయావరే
కణ్డా రుకప్పర్కవి. ౨౪.

అన్వ—నాల్ మఱైయిన్ ఉళ్ పొరుళ్ ఉళనాయనై తేర్న్దు ఉళ్ళత్తు ఉళనాక ఉణర్ఱేలుమ్ (9) వణ్ తామరై నెడుమ్ కణ్ మాయవన్ ఉళనాయనై కవి ఉకప్పర్ కణ్డార్ యావర్. (19)

అర్థము.—నాల్గు వేదములలో నుండెడి అర్థముగా నుండెడి వానిని విచారించి మనస్సునం దున్నవాఁడని తెలిసికొనినేని(౯) అందమైన తామరపువ్వులవలె దీర్ఘములైన నేత్రములుగలవాఁడై ఆశ్చర్యభూతుఁడైవేంచేసియుండుసర్వేశ్వరుని కవనము చెప్పనుత్సాహించువా రెవరు సేవించిరి. (౧౯) ౨౪.

వ్యా.— ఎణ్బత్తునాలామ్బాట్టు.— (ఉళనాయ విత్యాది) నిదోషప్రమాణ సిద్ధనాకైయాలే. తానుళనాయ్ వేదత్తాలే ప్రతిపాదిక్కప్పట్టవనై. (ఉళ్ళత్తిత్యాది) కర్మయోగత్తాలేజ్ఞానయోగజైన్దు జ్ఞానయోగత్తాలే కాణవాశైప్పట్టారే యాకిలుమ్. (ఉళనాయవిత్యాది) "యథాకప్యాసం పుణ్డరీకమేవమక్షిణీ" ఎన్ఱుశ్రుతిప్రసిద్ధమాన కణ్ణళకైయుడైయ సర్వేశ్వరనై యార్ కాణవల్లార్. (ఉకప్పార్కవి) పిన్నైక్కాణుమ్బడి ఎజ్జనేయెన్నిల్; అవనుడైయ స్తోత్రత్తై యుకక్కుమత్తనై. ౨౪.

కవియినార్కైపునైన్దు కణ్ణార్కళల్పోయ్
చ్చెవియినార్కేళ్విముగాయ్ చ్చేర్న్దార్—పువియినార్
పోఱ్ఱియురైక్క ప్పాలియుమేపిన్నైక్కాయ్
ఏఱ్ఱుయిరైయట్టా నెఴిల్. ౨౫.

అన్వ.— ఇన్ కవియిన్ ఆర్ కై పునైన్దు కణ్ ఆర్ కళల్ పోయ్ (9) శెవియిన్ ఆర్ కేళ్వియరాయ్ శేర్న్దార్ పువియినార్ (14) పిన్నైక్కాయ్ ఏఱ్ఱు ఉయిరై అట్టాన్ ఎఴిల్ పోఱ్ఱి ఉరైక్క పొలియుమే. (21)

అర్థము.—మధురమైన కవనముచేఁ జేరిన హస్తములను మొగిడ్చి నేత్రములు సౌన్దర్యముతోఁబూర్ణమైన శ్రీపాదములనుఁ జేర(9) చెవులతోఁ జక్కఁగా వినినవారై

చేరిన భూలోకమందుండు చేతనులు (౧౪) నప్పిన్నైప్పిరాట్టికొఱకు వృషభముల ప్రాణములను పోఁగొట్టినవాని సౌన్దర్యమును స్తోత్రముఁజేసి అనుసంధింప అధికమగునా. (౨౧) ౧౫.

వ్యా.— అవ.— ఎణ్ణత్తైన్దామ్బట్టు.— (కవియినార్) ఒరుత్తరాలఱియప్పోకాతాకిల్ "వాழ్త్తువార్ పలరాక" ఎన్నుమ్బడియే భూమియిలుళ్ళారెల్లారుమ్గూడిలుమ్ అఱియవుమ్ ఏత్తవుమ్బోమోవెన్నిల్, ఒణ్ణాతెన్గిఱతు.

(కవియినార్ కైపునైన్దు) స్తోత్రత్తాలే అభిమానశూన్యరాయ్త్తొழుతు. (కణ్ణార్ కழల్ పోయ్) కణ్ విలక్షణమాన తిరువడికళైయుడైస్దు. (శెవియినారిత్యాది) శెవినిత్తైన్ద కేళ్వియైయుడైయరాయ్చ్చేర్న్దారాన భూమియిలుళ్ళారెల్లారుమ్. (పోఱ్ఱియురైక్కప్పోలియుమే) ఎల్లారుమ్గూడప్పోఱ్ఱియురైయానిన్ఱాల్ అఙ్గుత్తైక్కేతేనుమతిశయత్తైప్పణ్ణప్పోమో?(పిన్నైక్కాయిత్యాది) నప్పిన్నైప్పిరాట్టికలవిక్కు ప్రతిబన్ధకమాన ఋషభఙ్గళైయడర్త్త పౌరుశేయత్తైయుమ్ పడివழకైయుమ్ ముడియచ్చొల్లప్పోమో?, ౧౫.

అరు.— ఎణ్ణత్తైన్దామ్బట్టు.—పాలియుమే-ఇవర్ కళాలే ఏత్తి అతిశయత్తై యుణ్డాక్కప్పోమో? ఏత్తముడియాతెన్ఱపడి. ౧౫.

ఎழిల్ కొణ్డు మిన్ను క్కొడియెడుత్తు, వేక
త్తొழిల్ కొణ్డుతాన్ముழఙ్గిత్తోన్ఱుమ్—ఎழిల్ కొణ్డ
నీర్మేకమన్న నెడుమాల్ నిఱమ్బోల
క్కార్వానఙ్కాట్టుఙ్కలన్దు. ౧౬.

అన్వ.— ఎழిల్ కొణ్డు మిన్ కొడి ఎడుత్తు (4) వేకమ్ తొழిల్ కొణ్డు తాన్ ముழఙ్గి తోన్ఱుమ్ కార్ వానమ్ (12) ఎழిల్ కొణ్డ నీర్ మేకమన్న నెడుమాల్ నిఱమ్బోల కలన్దు కాట్టుమ్. (19)

అర్థము.—అందముగలదై మెరుపును ధ్వజముగాఁజేసికొని(౪)వేగమైన గమనము గలదై తానే గర్జించుచుఁ బ్రకాశించుచున్న వర్షాకాల మేఘము (౧౨) సుందరమైన జలమయమైన మేఘమువంటి సర్వేశ్వరుని వర్ణమువలె అమరి యాగబడును. (౧౯).

వ్యా.— అవ.— ఎణ్బత్తాఱామ్బాట్టు.— (ఎఴిల్) స్వరూప రూపజ్గళ్ పరిచ్ఛేదిక్కప్పోకాతు. ఉపమాన త్తిలే శితిలు శొల్లిలా మి త్తనై యెన్గిఱతు.

(ఎఴిలిత్యాది) ఎఴిలై యుడైత్తాన మిన్నైక్కొణ్డియాక వెడుత్తు (వేఙత్తొఴిలిత్యాది) వేగత్తైయుడైత్తాన తొఴిలైక్కొణ్డు తానే ముఴ జిత్తొన్ఱానిన్ఱ కార్వానమ్. (ఎఴిలిత్యాది) ఆగళమాక నీరై ప్పానమ్బణ్ణిన కాళమేఘ మెన్బలే యిరున్దుళ్ళ సర్వేశ్వరనుడైయ నిఱమెన్బలే. (కారిత్యాది) కార్ కాల త్తిలే మేఘమానతుకలన్దుకాట్టుమ్. ౨౬.

అరు — ఎణ్బత్తాఱామ్బాట్టు.— అగళమ్- అకణ్ఠమ్. కఴూత్తు మట్టమాక వెన్ఱపడి. కలన్దు కాట్టుమ్ - ఒత్తుక్కాట్టుమెన్ఱపడి. ౨౬.

కలన్దుమణియుమిళక్కు మ్కణ్ణా,నిన్మేని
మలర్న్దుమరదకమే కాట్టుమ్—నలన్తికఴుమ్
కొన్ఱివాయ్వణ్డిరైయు న్తణ్డుఴాయ్కోమానై
అన్ఱివాన్ కాట్టుమతు. ౨౭.

అన్వ —కణ్ణా! మణి కలన్దు ఇమిళక్కుమ్ నిన మేని మరతకమ్ మలర్న్దు కాట్టుమ్. (౨) నలమ్ తికఴుమ్ కొన్ఱివాయ్ వణ్డు అరైయుమ్ తణ్ తుఴాయ్ కోమానై అన్ఱి అతు వాన కాట్టుమ్. (21).

అర్థము.—ఓ కృష్ణుఁడా! కౌస్తుభమణితోఁజేరి ప్రకాశించుచున్న నీ తిరు మేనును మరతకము దాలుకొట్టుచుఁ జూపించుచున్నది. (౨) సౌన్దర్యముతోఁ బ్రకాశించుచున్న పూలగుత్తులందున్న తుమ్మెదలు ఝూంకరించుచున్న చల్లని తిరుత్తుళాయిమాలగల సర్వేశ్వరుని సద్వ్యకాలనుందున్న ఆ మేఘము చూపించుచున్నది. (౨౧) ౨౭.

వ్యా.— అవ.— ఎణ్బత్తేఴామ్బాట్టు.— (కలన్దు) పిన్నై ఉ యుముపమాన త్తిలే పార్క్కిఱార్.

(కలన్దిత్యాది) శ్రీకౌస్తుభత్తోడేకలన్దు ప్రకాశియానిన్ఱ ఉన్నుడైయ తిరుమేనిక్కు ప్రకాశియానిన్ఱ శ్రమహరమాన మరతకమే కాట్టానిన్ఱతు. (నలన్తికఴు మిత్యాది) అఴకు తికఴానిన్ఱకొత్తిలే

వణ్డాత్తెయానిన్త తిరుత్తుళాయుడైయ సర్వేశ్వరనై సన్ధ్యారాగత్తాలే శివన్దమేఘజ్జాట్టానిన్తతు.   ౮౭.

అరు.— ఎణ్ణ్పత్తేళా మ్బాట్టు.— కణ్ణా-కణ్ణనే! కలన్దుమణియిమైక్కుమ్- మణిరయో డేకలన్ద-మణియోడేకూడ, ఇమైక్కుమ్-ప్రకాశిక్కుమ్   ౮౭.

అతునన్ఱి తుతీతెన్తైయప్పడాతే
మతునిన్ఱ తణ్డుళాయ్మార్పన్—పాతునిన్ఱ
పొన్నజ్కళ లేత్తొళువిన్, ముళ్ళువినైకళ్
మున్నజ్కళలుముడిన్దు.   ౮౮.

అన్వ.— అతు నన్ఱు ఇతు తీతు ఎన్ఱు ఐయప్పడాతే (6) మతు నిన్ఱ తణ్ తుళాయ్ మార్పన్ పాతునిన్ఱ పొన్ అమ్ కళల్ తొళువిన్ (16) ముళువినైకళ్ మున్నమ్ ముడిన్దు కళలుమ్. (20)

అర్థము.— అది మంచిది ఇది చెడ్డది అని సంచేహింపక (౬) తేనె నిండియున్న చల్లని తిరుత్తుళాయి మాలను వక్షస్థలమందుగలసర్వేశ్వరునియొక్క పాదుపైనబంగారమువలె అందమైన తిరువడిని ఆశ్రయింపుము (౬) సమస్తపాపములు ముందుగానే నశించి పోవును. (౨౦)   ౮౯.

వ్యా.— అవ.— ఎణ్బత్తెట్టామ్బాట్టు.— (అతునన్ఱు) "అతు నన్ఱు ఇతు తీతు" ఎన్ఱు సంశయియామే సర్వేశ్వరనైయాశ్రయియుజ్గోళ్, ఉజ్గళుడైయ ప్రతిబన్ధకజ్గళ్ వేఱొరు వ్యక్తిక్కాకాతపడి పోమెన్గిఱార్.

(అతునన్ఱిత్యాది) భగవత్ప్రావణ్యమ్ నన్ఱు, విషయప్రావణ్యమ్పొల్లాతెన్ఱు సంశయప్పడాతే. (మతునిన్ఱవిత్యాది) సంశయిక్కవొణ్ణాతపడి ఆధిరాజ్యసూచకమాన తిరుత్తుళాయ్మైయుడైయ తిరువడికళై ఆశ్రయియుజ్గోళ్. (ముళువినైయిత్యాది) నీజ్గళ్ పణ్ణినపాపమ్ వ్యక్త్యన్తరస్థక్కు ఆకాతపడి నశిక్కుమ్.   ౯౦.

అరు.— ఎణ్బత్తెట్టామ్బాట్టు.— సంశయప్పడాతే - పొల్లాతతు పొల్లాతతే, నల్లతునల్లతే; ఇతిల్ సంశయమిల్లైయెన్ఱపడి. ముడిన్దుకళలుమ్.   ౯౦,

ముడిన్దపొ,ళుదిల్ కుఱవాణర్, ఏనమ్
పడిన్దుళు శాల్ పై న్తినైకళ్ విత్త్త— త్తడిన్దె,ళున్ద
వేయ్ జ్గళైపోయ్ విణ్ తిఱక్కుమ్ వేఙ్గడమే, మేలొరునాళ్
తీఙ్గుళల్ వాయ్ వైత్తాన్ శిలమ్బు. ౮౯.

అన్వ.— ముడిన్ద పొ,ళుదిల్ కుఱవాణర్ ఏనమ్ పడిన్దు ఉళు శాల్ పై తినైకళ్ విత్త (10) తడిన్దు ఎళున్ద వేయ్ కళై పోయ్ విణ్ తిఱక్కుమ్ వేఙ్గడమే (18) మేలొరునాళ్ తీ కుళల్ వాయ్ వైత్తాన్ శిలమ్బు. (23)

అర్థము.— కడపటికాలమందున్న (వృద్ధులైన) కొఱవవాండ్రు పందులు తొని దున్నిన చాలలయందు మంచి తియనైడిధాన్యమును చల్లగా (౧౦) (అక్కడ) నరకంబడి (తిరిగి మొలిచి) పైకిలేచిన వెదురుచెట్ల కొనలు పోయి ఆకసమును బద్దలుచేయుచున్న వేఙ్కటాచలమే (౧౮) మునపాకకాలమందు సుందరమైన పిల్లనగ్రోవిని తిరుప్పవళమునందుంచుకొన్న శ్రీకృష్ణునిపర్వతము. (౨౩) ౮౯.

వ్యా.— అవ.— ఎణ్బత్తొన్బతామ్బాట్టు.— (ముడిన్ద) తిరుమలైయిల్ కుఱవరోడు తిరువేఙ్గడముడైయానోడు వాశియఱ ఎల్లాముద్దేశ్యమా యిరుక్కుమపడి శొల్లుకిఱతు.

(ముడిన్దవిత్యాది) చరమావస్థైయిలే వర్త్తిక్కుఱకుఱవర్ కుక నిర్వాహకర్. (ఏనమిత్యాది) తఙ్గళుక్కు బలమిన్ఱిక్కే పన్ఱియుళుత శాలిలే అళుకియ తినైకళైవిత్త. (తడిన్దిత్యాది) తినై విరైక్కైక్కాక వెట్టియొళున్ద వేయ్ జ్గళైపోయ్ విణ్ణై త్తిఱక్కు న్తిరుమలై. (మేలిత్యాది) పణ్డొరునాళినియ కుళలై వాయిలేవైత్తు త్తిరువాయ్ ప్పాడియిలుళ్ళారై వశీకరిత్తాప్పోలే యొరుమలైయిలేనిన్ఱు సంసారికళై వశీకరిక్కుఱవన్ శిలమ్బు. ౮౯.

అను.— ఎణ్బత్తొన్బతామ్బాట్టు.— ముడిన్దపొళుతు- ముడిన్దకాలమ్-వృద్ధాప్యమాయ్ అత్తాల్ చరమావస్థైయెన్ఱిఱతు. మూఙ్గిలలర్న్దు విట్టిప్పొకట్టతు నిలప్పణ్బలేకిళుఙ్గుమ్ కురుత్తుమాయ్ మునైత్తు, కళై-నుని ఆకాశత్తైక్కిట్టుగళరు మెన్ఱపడి, శిలమ్బు-మలైక్కుప్పేర్. ౮౯.

శిలమ్బుమ్ శెఱికళలుమ్ శెన్ఱిశైప్ప, విణ్ణా
ఱలమ్బియ శేవడిపోయ్, అణ్డమ్—పులమ్బియతోళ్
ఎణ్డిశైయుమ్ శూழ విడమ్బోతా తెన్గొలో
వణ్డుழాయ్ మాలళన్దమణ్. ౯౦.

అన్వ.— శెఱి శిలమ్బుమ్ కழలుమ్ విణ్ణాఱు అలమ్బియ శే అడి పోయ్ (8) అణ్డమ్ శెన్ఱు ఇశైప్ప పులమ్బియ తోళ్ ఎణ్ తిశైయుమ్ శూழ వణ్ తుழాయ్ మాల్ అళన్ద మణ్ ఇడమ్పోతాతు ఎన్గొలో? (23)

అర్థము —చేరిన అందెలు మువ్వలుగల ఆకాశగంగ చేతం దిరుమజ్జనము సమర్పింపంబడిన సుందరమైన తిరువడికళు పోయి(ర) అణ్డభిత్తిని చేరి శబ్దింప, లోకులు స్తోత్రముం జేయుచున్న భుజములు అష్టదిక్కులయందును వ్యాపింప, సుందరమైన తిరుత్తుழాయి మాలగల సర్వేశ్వరుండు కొలిచిన భూమి చోటుచాలకుండెను. ఏమి ఆశ్చర్యము. ౨3.

వ్యా.— అవ.— తోణ్ణూతామ్బాట్టు.— (శిలమ్బుమ్) తిరుమలైయిల్ యూజ్గిల్ కళకప్పడ ఉద్దేశ్యమానవిడత్తిల్ అతిల్ నిన్ఱవన్ ఉద్దేశ్యమాకచ్చొల్లవేణ్డావితే ఎన్గిఱార్.

(శిలమ్బిత్యాది) శిలమ్బైయుమ్ శెఱికழలైయుముడైత్తాయ్ గఙ్గైయిలే విళక్కిన తిరువడికళ్ పోయ్ అణ్డమ్ శెన్ఱిశైప్ప. (పులమ్బియతోళ్) "సహస్రరాణామ్" ఎన్ఱు దేవర్కళాలే తిరళ్ తిరళాక నిన్ఱేత్తప్పట్టతోళ్. (ఎణ్డిశైయుమ్ శూழ విడమ్బోతాతు). (ఎన్గొలో విత్యాది) అళక్కుమవన్ అళక్కప్పడుమత్తై యుణ్డాక్కిక్కొణ్డన్ఱో అళప్పతు. ౯౦.

అరు.—తోణ్ణూతామ్బాట్టు.— తిరువడి అణ్డమ్ శెన్ఱిశైప్పచ్చెయ్తుమ్, అణ్డమ్బులమ్బియతోళ్ శెన్ఱు మేలుమణ్డశబ్దమాక్కట్టువతు. అప్పోతు అణ్డత్తిలుళ్ళార్ స్తోత్రమ్పణ్ణప్పట్టతోళ్ శెన్ఱపడి-అళప్పతు-ఇడమ్బోరాతత్తై అళన్దానెన్ఱపడి. ౯౦.

మణ్ణుణ్డు పేయ్చ్చిములైయుణ్డుమ్, ఆలిలై తాన్
వెణ్ణెయ్ విழుఙ్గ వెకుణ్డు, ఆయ్చ్చి—కణ్ణి

కట్టయిఱ్ఱినాల్ కట్టుణ్డాన్ కట్టుణ్డిరున్దాన్
వయిఱ్ఱినోడాఱ్ఱామకన్. ౯౧.

అన్వ.— వయిఱ్ఱినోడు ఆఱ్ఱా మకన్ మణ్ ఉణ్డుమ్ పేయ్ చ్చి ములై ఉణ్డుమ్ (8) ఆఱ్ఱాతాయ్ వెణ్ణెయ్ విழுఙ్గ అయ్ చ్చి వెకుణ్డు (13) కణ్ణి కయిఱ్ఱి నాల్ కట్ట తాన్ కట్టుణ్డు ఇరున్దాన్. (19)

అర్థము.—కడుపునకుఁజాలని బిడ్డయైన శ్రీకృష్ణుఁడు మట్టి తినియు పిశాచి పాలు త్రాగియు (౮) తృప్తినొందనివాఁడై వెన్నను మ్రింగ, యశోదాదేవి కోపగించి (౧౩) ముళ్లుగల దారముతో గట్టగాఁదాను గట్టుపడి యుండెను. (౧౯). ౯౧.

వ్యా— అవ.— తోణ్ణాఱ్ఱోరావ్యాబట్టు — (మణ్ణుణ్డు) సామాన్యేన జగత్తైయుణ్డుమ్ ప్రతికూలరుడైయ ప్రాణనైయుమ్ అనుకూలర్ స్పర్శిత్త ద్రవ్యత్తైయుముణ్డుమ్ పర్యాప్త మాయిఱ్ఱిల్లై యెన్గిఱతు.

(మణ్ణుణ్డు పేయ్ చ్చిములైయుణ్డు మాఱ్ఱాతాయ్) జగత్తై వయిఱ్ఱిలేవైత్తుమ్ పూతనైయుడైయ ప్రాణనైయుణ్డుమ్ ఇరణ్డాలుమ్ అపర్యాప్తమాయ్ వెణ్ణెయ్ విழுఙ్గ, వెకుణ్డాయ్ చ్చి. ఇవనుక్కు- వెణ్ణెయ్ కళవు కాణైయిలుళ్ళ స్నేహమ్ పోరుమితే యవళుక్కు రక్షిక్కైయిలుమ్. వెణ్ణెయ్ కళవుపోయిఱ్ఱెన్గి అమాత్రత్తిలే ఇవన్ ముఖత్తిల్ పైయాప్పైక్కణ్డు తామార్ శీఱి. (కణ్ణిక్కయిఱ్ఱిత్యాది) ఫలపిణైయుడైత్తాన కయిఱ్ఱాలే యవళ్ కట్ట, అవనతుక్కు-ప్పరిహారమిన్ఱిక్కే కట్టుణ్డిరున్దాన్, "త్తాయెడుత్తశిఱుకోలుక్కుళైన్దు" "నెయ్యుణ్ వార్త్తైయుళ్ నైన్ఱ కోల్ కొళ్ళ నీయున్తామరైక్కణ్గళ్ నీర్మల్క పైయవేనిలైయుమ్" "ముழுతుమ్ వెణ్ణెయళైన్దుతొట్టుణ్ణుమ్ముకిழ్తళమ్ శిఱుత్తామరైక్కైయ్యుమ్". (వయిఱ్ఱినోడాఱ్ఱామకన్) ఇతుక్కు- ప్పిళ్ళైయముదగ్గావిల్లిదాసర్, "వయిఱ్ఱైపణానుక్కట్టాలో" ఎన్ఱుపణిత్తార్. ౯౧.

అరు.—తో౯ణ్ణాన్ దోరామ్బ్యాట్టు.— అవతారికై (సామాన్యేన ఇత్యాది) వెళుళ వేణ్డువానెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇవనుక్కు ఇత్యాది) భయప్పట్టిరుక్కుమోవెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్. (తాయెడుత్తఇత్యాది) రసోక్తిఅరుళిచ్చెయ్కిఱార్. (ఇతుక్కుప్పిన్నైయిత్యాది). ౯౧.

మకనొరువర్క్కల్లాత మామేనిమాయన్
మకనామవన్మకన్ఱన్ కాతల్—మకనై
చ్చిఱైశెయ్తవాణన్ఱోళ్ శెఱ్ఱాన్కళలే
నిఱైశెయ్తెన్నెఞ్జేనినై. ౯౨.

అన్వ.— ఒరువర్క్కు మకన్ అల్లాత మా మేని మాయన్ (6) మకనామ్ అవన్ మకన్ తన్ కాతల్ మకనై (11) శిఱైశెయ్త వాణన్ తోళ్ శెఱ్ఱాన్ కళల్ ఎన్ నెఞ్జే! నిఱైశెయ్తు నినై. (10)

అర్థము.—ఒకనికిఁగొడుకుగాని గొప్ప తిరుమేనుగల ఆశ్చర్యభూతుఁడై(యుండియు యశోదకు) (౬) కొమారుఁడైయవతరించిన శ్రీకృష్ణుని కొమారుఁడైన (ప్రద్యుమ్నునికి) ప్రేమాస్పదమైన కొమారుఁడైన (అనిరుద్ధుని) (౧౧) చెఱఁబెట్టిన బాణాసురుని భుజములను ఛేదించిన శ్రీకృష్ణుని తిరువడికళును నా మనసా! సంపూర్ణముగా ధ్యానింపుము. ౯౨.

వ్యా.— తో౯ణ్ణాన్ శిరణ్డామ్బాట్టు.— (మకనిత్యాది) పితా పుత్రేణ పిత్ృమాన్ " ఎన్నుమ్బడియిల్లామైయాలే సర్వేశ్వరనుక్కు అలభ్యలాభమ్. తనక్కిల్లాతతొన్ఱిలేయిత్తే స్నేహమ్జనిప్పతు. పుత్రని ల్కాట్టిల్ పౌత్రన్బక్కల్ స్నేహముణ్డిత్తే. స్నిగ్ధనుమాయ్ పౌత్రనుమాన వనిరుద్ధాళ్వానై చ్చిఱైశెయ్త శీల్వత్తాలే బాణనుడైయతోళ్కళైక్కళిత్తవనుడైయ తిరువడికళై, నెఞ్జే! అవన్ ప్రతిబన్ధకత్తైప్పోక్క స్నేహిత్తనుభవి. ౯౨.

అరు.—తో౯ణ్ణాన్ శిరణ్డామ్బాట్టు —ఒరువర్క్కుమ్మకనల్లాత సర్వేశ్వరనుక్కు మకనామెన్నైక్కు అతిశయమేతెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పితాపుత్రేణేత్యాది).

పితా-లోకపితావాన సర్వేశ్వరన్, పుత్రేణ-పుత్రభూతరాన చేతనరాలే, పితృమాన్-పితృమానే. ఇవర్ కళ్ వయిఱ్ఱిలేపిఱన్దు అన్దప్పిఱప్పై త్తనక్కు తిశయమాక నినైత్తిరుక్కుమెన్ఱు (శ్రుతిక్కర్థమ్. పుత్రలాభమ్-పుత్రనాకై. పుత్రనాకైయలభ్యలాభమో వెన్ఱు అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తనక్కల్లాతఇత్యాది.) ౯౨.

నినైత్తులకిలార్ తెళివార్ నీణ్డతిరుమాల్
అనైత్తులకుముళ్ళొడుక్కి యాల్ మేల్ — కనైత్తులవు
వెళ్ళత్తోర్ పిళ్ళైయాయ్ మెళ్ళత్తుయిన్ఱానై
ఉళ్ళత్తేవై నెఞ్జేయుయ్త్తు. ౯౩.

అన్వ.— నీణ్డ తిరుమాల్ అనైత్తు ఉలకుమ్ ఉళ్ ఒడుక్కి (6) కనైత్తు ఉలవు వెళ్ళత్తు ఆల్ మేల్ ఓర్ పిళ్ళైయాయ్ మెళ్ళ తుయిన్ఱానై (14) ఉలకిల్ నినైత్తు తెళివార్ ఆర్! నెఞ్జే! ఉయ్త్తు ఉళ్ళత్తే వై. (22)

అర్థము.— (త్రివిక్రమావతారమందు) పెరిగిన సర్వేశ్వరుఁడు సమస్త లోకములను గర్భమందు ఇముడ్చి (౬) అరవారనుఁజేయుచుఁ బ్రాఁకుచున్న మహాసముద్రమునందు వటపత్రముమీఁద నొక శిశువై మెల్లగా నిద్రించుచున్నవాఁడును సైనస్త్రియోఁపతిని (౧౪) లోకమందు ధ్యానించి తెలిసికొనువారెవరు ఓ! మనసా! విచారించి హృదయమునందు (ఆ సర్వేశ్వరుని) నిలుపుము (౨౨) ౯౩.

వ్యా.— తోణ్ణాన్ఱుమూన్ఱామ్పాట్టు.— (నినైత్తులకిలార్ తెళివార్) అవనై యనుభవిత్తు త్తన్దాముక్కుఱియరాక వల్లారుణ్డో? (నీణ్డవిత్యాది) లోకత్తైయెల్లా మళక్కైక్కాక వళర్న్దు అళన్దలోకత్తై ఒరువయిఱ్ఱిలే వైత్తు ఒరుపవనాయిరుప్పతోరు ఆలిలైయిలే. (కనైత్తులవిత్యాది) శబ్దిత్తుప్పరన్దు వారానిన్ఱుళ్ళవెళ్ళత్తిలే యుళనాన పిళ్ళైయాయ్. (మెళ్ళవిత్యాది) వయిఱ్ఱిలేపుక్క లోకమ్ తళరాతపడిక్కీడాక మెళ్ళక్కణ్వళర్న్దవనై. (నెఞ్జేయుయ్త్తుళ్ళత్తేవై) కొడువరుకైయావతు-అవన్ పుకురప్పుక్కాల్ విలక్కాతొళికై. ౯౩.

అరు.— తోణ్ణాన్ఱుమూన్ఱామ్పాట్టు.— ఉయ్త్తు-ఉయ్కై - నడత్తుకైయాయ్, అవనైక్కొణ్డువరుకై. ౯౩.

ఉయ్త్తుణర్వెన్ను మొళికొళ్ విళక్కేఱ్ఱి
వైత్తవనై నాడి వలైప్పడుత్తేన్—మెత్తెనవే
నిన్ఱానిరున్దాన్ కిడన్దానెన్నెఞ్జత్తు
పొన్ఱామైమాయన్పుకున్దు. ౯౮,

అన్వ.— ఉయ్త్తు ఉణర్వు ఎన్నుమ్ ఒళి కొళ్ విళక్కు ఏఱ్ఱి (7) అవనై నాడి వైత్తు వలైప్పడుత్తేన్. (10) మాయన్ పొన్ఱామై ఎన్ నెఞ్జత్తు పుకున్దు మెత్తెన నిన్ఱాన్ ఇరున్దాన్ కిడన్దాన్. (19)

అర్థము.— విచారించి జ్ఞాన మనెడి ప్రకాశము గల దీపము బెట్టి (౭) ఆసర్వే శ్వరుని వెదకి వశముజేసుకొంటిని (౧౦) ఆశ్చర్యచేష్టితుండైనఆసర్వేశ్వరుండు నా మనస్సునం దెడబాయక ప్రవేశించి సుఖముగా వేంచేసినిలుచుకొనెను, కూర్చుండెను, పవ్వళించెను. (౧౯) ౯౮.

వ్యా.— తోణ్ణూఱ్ఱునాలామ్బాట్టు.— (ఉణర్వెన్ను మొళికొళ్ విళక్కేఱ్ఱి) ఉణర్వాకియ త్తైలవర్త్తికళాలుణ్డాన వళక్కిన్ఱిక్కే తిణుజ్జిన తేజస్సైయొళ్ళివిళక్కేఱ్ఱి. (ఉయ్త్తువైత్తు అవనై నాడివలైప్పడుత్తేన్) కొడువన్దువైత్తు అనుసన్ధిత్తు ఆనుకూల్య మాకియవలైయిలే యకప్పడుత్తినేన్. (మెత్తెనవిత్యాది) అవనుమివ్వలైయిలే యకప్పట్టువిచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే ఎన్నుడైయ నెఞ్జిలేనిఱ్పతు ఇరుప్పతు కిడప్పతానాన్. "పొన్ఱామై" ఎన్ఱతు-నాన్ నశియామలెన్నవుమామ్. హృదయత్తిలే స్థిత్యాదికళుక్కు విచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే యెన్నవుమామ్. ౯౮.

పుకున్దిలఙ్గుమన్దిప్పొఴుతత్తు, అరియాయ్
ఇకళ్న్దవిరణియనతాకమ్—శుకిర్న్దఙ్గుమ్
శిన్దప్పిళన్దతిరుమాల్ తిరువడియే
వన్దిత్తెన్నెఞ్జమేవాఴ్త్తు. ౯౯.

అన్వ.— అన్ది పుకున్దు ఇలఙ్గుమ్ పొఴుతత్తు అరియాయ్ ఇకళ్న్ద ఇరణియనతు ఆకమ్ శుకిర్న్దు (9) ఎఙ్గుమ్ శిన్ద పిళన్ద తిరుమాల్ తిరువడియే ఎన్ నెఞ్జమే! వన్దిత్తు వాఴ్త్తు. (18)

అర్థము.—సాయంకాలము వచ్చి ప్రకాశించుచున్న కాలమందు సింహరూపియై నిందించిన హిరణ్యుని శరీరమును చీల్చి (౯) ఎక్కడ (మాదినను) చెదిరి పడునట్లుబద్ద లుజేసిన సర్వేశ్వరుని తిరుపడినే నా మనసా! నమస్కరించి మఙ్గళాశాసనముఁజేయుము (౧౫) ౯శ్లో.

వ్యా.—అవ.—తోణ్ణాల్ క్రై న్దామ్బాట్టు.— (పుకున్దు) తన్ను డై యపక్కలవన్ సులభనానపడిస్తైక్కణ్డు. శ్రీప్రహ్లాదాళ్వానుక్కు సులభనానపడిస్తైచ్చొల్లుకిఱార్.

(పుకున్దిత్యాది) హిరణ్యన్వరజ్ఞోళ్యాతసన్తైత్యఝలే. "పుకున్దిలజ్గు" ఎన్గతు-సన్దైయినుడై యప్రవేశ త్తైచ్చొల్లుకిఱతు. (అరియిత్యాది) ఆశ్రితవిరోధియాకైయాలే కొన్తైన మాత్రమిన్ఱి క్కే శీల్ ఱ్త్తినుడైయ ఉరమిరున్దపడి. (తిరుమాల్ తిరుపడియే) ఆశ్రితర్ పక్కల్ ఓరత్తుక్కడి పిరాట్టియుడు కేయిరుక్కైయెన్గిఱతు. (పన్ది త్తైన్నె ఞ్జేమేవాళ్ త్తు) పన్దికైక్కుమ్ విషయమవళ్లోడే కూడినవనోబ్లే. ౯శ్రో.

అరు.— తోణ్ణాల్ క్రై న్దామ్బాట్టు.— శుకిర్ న్దు- ఎఙ్గుమ్ శిన్దప్పిళన్ద- అవయవ త్తైవకిర్ న్దు ఎఙ్గుమ్ శిన్దమ్బడిపిళక్కైక్క. ఇప్పడివిశేషిప్పానేఙ! కొన్తైన్నవమైయాత్తో నెన్న అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (ఆశ్రితవిత్యాది). ౯శ్రో.

వాళ్ త్తియ వాయరాయ్ వానోర్ మణిమకుడమ్
తాళ్ త్తివణఙ్గ త్తమ్మాబమే— కేళ్ త్త
అడిత్తామరై మలర్మేల్ మఙ్గై మణాళన్
అడిత్తామరై యామలర్. ౯౬.

అన్వ. కేళ్ త్త అడి తామరై మలర్ మేల్ మఙ్గై మణాళన్ అలరామ్ అడిత్తామరై (8) వానోర్ వాళ్ త్తియ వాయరాయ్ మణి మకుడమ్ తాళ్ త్తి వణఙ్గ త్తమ్మాబమే? (16)

అర్థము.— సుందరమైన నాళముతో గూడుకొన్న తామర పుష్పమందువాసముఁజేయుచున్న లక్ష్మీదేవికి వల్లభుఁడైనశ్రియఃపతియొక్క వికసించియున్న తామరపుష్పమువంటితిరునడిని (౮) నిత్యసూరులు మఙ్గళాశాసనముజేయుచున్న తిరుప్పవళము గలవారై రత్నమయమైన కిరీటములను వంచి నమస్కరింప శ్రీపాదములయందు గాయములుకావా? (౧౬) ౯౬.

వ్యా — అవ. — తోణ్ణాన్ఱాత్తామ్బ్యాట్టు. — (వాన్ఱ్ త్తియ) నిత్యసూరికళుడైయ పరిమాఱ్ఱమ్బు జాతసౌకుమార్యత్తై యుడైయ వనెన్గిఱతు.

(కేన్ఱ త్తవిత్యాది) నిఱత్తైయుడైత్తాన తామరైమేలే యిరుక్క మ్బిరియపిరాట్టియారుడైయ తిరుక్కైకళాలే వరుడుమ్బోతుమ్బుక్క శి ప్పరమాఱవేణ్ణుమ్ శ్రియఃపతియుడైయ తిరువడికళై నిత్యసూరికళ్ స్తోత్రమ్బణ్ణప్పట్టవాఱై యుడైయరాయ్ ముడికళైత్తాన్ఱ త్తి వణఙ్గ అతుపోతామే శ్లాఘ్యమ్బామ్. ౯౬.

అరు. — తోణ్ణాన్ఱాతామ్బ్యాట్టు. — కేన్ఱ. నిఱమ్. అడిత్తామరై - అడిక్కీడ్త రుక్కు అతామరై. ౯౬.

అలరెడుత్తవున్దియానాఙ్గిలాయ
మలరెడుత్తమామేని మాయన్ — అలరెడుత్త
వణ్ణత్తాన్మామలరాన్ వార్శడైయాన్, ఎన్ఱివర్క
ట్కెణ్ణత్తానామోవిమై. ౯౭.

అన్వ. — అలర్ ఎడుత్త ఉన్దియాన్ ఎఱిలాయ మలర్ ఎడుత్త (6)మా మేని మాయన్ అఙ్గు (10) అలర్ ఎడుత్త వణ్ణత్తాన్ మా మలరాన్ వార్ శడైయాన్ (17) ఎన్ఱ ఇవర్కట్కు ఇమై ఎణ్ణత్తానామో? (21)

అర్థము. — తామరపువ్వము నెత్తుకొని యున్న తిరునాభిగలవాఁడును సుందరమైన పువ్వమును దెలుపుచున్న(౬)శ్లాఘ్యమైన తిరుమేనుగలవాఁడును ఆశ్చర్యగుణ చేష్టితుఁడునైనసర్వేశ్వరుఁడు శోభించిన వ్యాపారములను(౧౦)పుష్పమును దెలుపుచున్న వర్ణముగల ఇంద్రుఁడును శ్లాఘ్యమైన కమలమునందుఁ బుట్టినబ్రహ్మయు వ్రేలుచున్న జడలుగల రుద్రుఁడును (౧౭) అనెడువీరికి కొంచెమైనను స్మరింపసాధ్యమా? (౨౧) ౯౭.

వ్యా — తోణ్ణాన్ఱ్రేథా మ్బ్యాట్టు. — (అలరెడుత్తఉన్దియాన్) అలరైక్కాట్టానిన్ఱ తిరునాభియైయుడైయనాయ్, (అఙ్గిత్యాది) ఎఱి లైయుడైత్తాయిరున్దుళ్ళమలర్ కాట్టానిన్ఱ తిరుమేనియైయుడైయ ఆశ్చ

చుచున్న ట్టిదియు మేఘముతో నిండిన ఆకాశమందు అమరియున్న మెఱుపువలెఁ బ్రకా శించునదియు సుందరమైన తామరపుష్పమువలె విశాలమైన నేత్రములుగలదియు (౧౫) తేనెలో నిండిన తామరపుష్పమునందు వాసము సేయుచున్నదియునైన శ్రీమహాలక్ష్మి మనకు నెల్లప్పుడును ప్రాప్యురాలు. (౨౫) ౧౦౦.

వ్యా — సుంతామ్బాట్టు — (శార్వ్వనమక్కేన్నుమ్) ఆపత్తుక్కు సర్వేశ్వరన్; ఆపత్తుళ్ళపోతుమ్ ఎళ్నై క్కుమ్ నమక్కు ప్రాశ్రయమ్ పెరియపిరాట్టియార్. (శక్కరత్తానిత్యాది) రక్షణత్తుక్కు పకరణమాన తిరువాళ్ళిమైక్కైయిలే యుడైయవనుమాయ్ భోగోపకరణమాన తిరుత్తుళాయైయుడైయవన్ తానే సంశ్లేషియానిన్ఱుళ్ళాళాన. ఇతుక్కు పమానమ్మేల్. (కారార్న్దవిత్యాది) మేఘఙ్గళ్ శెఱిన్దుళ్ళ ఆకాశత్తిలే యమర్న్దమిన్నై క్కాట్టానిన్ఱుళ్ళా ళుమాయ్ ఆశ్రితరక్షణత్తిలే కుళిర నోక్కానిన్ఱ కణ్ణైయుడైయాళాయ్ తేన్ శెఱిన్దపూవిన్మేలే ఇరుక్కుమ్ తిరు. (శార్వ్వ నమక్కేన్నుమ్) పెరియపిరాట్టియార్ నమక్కెల్లాక్కాలత్తుక్కుమపాశ్రయమ్. ౧౦౦.

మూ న్ఱా న్తి రు వ న్దా ది వ్యా ఖ్యా న మ్ ము ఱ్ ఱి ఱ్ ఱు.

పె రి య వా చ్చా న్పి ళ్ళై తి రు వ డి క ళే శ ర ణ మ్.

అరు. — సూత్తామ్బాట్టు. — శీరే "ఉఱితెఱిన్ద శక్కరత్తాన్" ఎన్గైయాలే ఆపత్తుక్కు సర్వేశ్వరనెన్గిఱతు. మిన్ని మైక్కుమ్. మిన్నై ప్రకాశిప్పిక్కై. మిన్నైక్కాట్టుకై మిన్నోప్పలేయిరుక్కై యోర్కెన్ఱపడి. ౧౦౦

మూన్ఱా న్తిరువన్దాది వ్యాఖ్యాన అరుమ్బదమ్ ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

అప్పిళ్ళై తిరువడికళేశరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

ఇయఱ్పా

తిరుమఙ్గైయాళ్వారరుళిచ్చెయ్ త

నాన్ముకన్ తిరువన్దాది.

—:0:—

ఈ గ్రంథము.

అపారకరుణాసాగరులైన పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై ప్రసాదించిన

మణిప్రవాళ వ్యాఖ్యానముతోడను

అప్పుఅరుమ్పదముతోడను

శ్రీమాన్, కరాలపాటి - ఆళవందారయ్యగారికొమారులైన

కరాలపాటి - ఆళ్వారయ్యగారిచే

రచియింపఁబడిన

ఆంధ్ర ప్రతిపదముతోడను

—:0:—

తర్కతీర్థులనెడు బిరుదువహించిన ఉభయసభాపండితులైన

శ్రీమాన్, శింగప్పెరుమాళ్ కోయిల్

మాడభూషి - రామానుజాచార్యులుగారిచేతను,

బ్రహ్మశ్రీ జంధ్యాల-సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిలుగారిచేతను,

సి - ముద్దుకృష్ణనాయుడుగారిచేతను

నానాదేశానీతానేక శ్రీకోశసహాయముచే

లేఖకప్రమాదాది జనిత దోషములు లేకుండునటులఁ

బరిశోధింపఁబడి

శ్రీవైష్ణవ గ్రన్థముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్) వారిచే

చెన్నపట్టణము.

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రచురింపఁబడియె.

శ్రీకలియుగాది తిరునక్షత్రాది ౫౦౦౨. ఇంగ్లీషు ౧౯౦౨.

ప్లవనామసంవత్సరము.

విజయ పేతరామ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్)

౧౮౮౨-వ సం॥ ఆరవ ఆక్టు ప్రకారము రిజిష్టరుచేసి స్థాపింపఁబడినది.

ప్రతినెల ౫ ఫారములకు తగ్గక శాశ్వతముగ ముద్రించి 3 పురుషములవఱకు పేట్రను లకు ౧౨ కాపీలును, భాగస్థులకు ౫ కాపీలును, పోషకులకు ౧ కాపియు ప్రతిమాసము నిప్పించుచుండఁబడును.

పేట్రన్ చందా రూ ౨౦౦, భాగస్థుల చందా రూ ౧౦౦, పోషకుల చందా రూ౨౦న్ని, మొత్తము గాగాని ప్రతిఇంగ్లీషు నెల౧౫-వ తేదిలోపల ౧౦-వ భాగములలో ౧ భాగముగాగాని కట్టవచ్చును. వీరిప్రవేశవర్తనివరుసగ రూ౨, రూ ౧, రూ. ౦ ౮. తక్కినవివరములన్నియుం చట్టపుస్తకమునందుఁ జూచుకొనవచ్చును. దీనివెలఅణాలు౨.

ఈ సభవారిచేఁ బ్రచురింపఁబడిన గ్రన్థములు.

తనిశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము		మేలుకాకితం	తెనుఁగులిపి	౩ ౮ ౦
భారతాది తనిశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము		డిటో	డిటో	౦ ౫ ౦
రామచరమశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము		డిటో	డిటో	౦ ౬ ౨
ఇయఱ్పా ముతల్ తిరువన్దాది సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదటీకాసహితము			డిటో	౧ ౩ ౦
డిటో ఇరణ్డాన్తిరువన్దాది	డిటో	డిటో	డిటో	౦ ౧౨ ౦
డిటో మూన్ఱాన్తిరువన్దాది	డిటో	డిటో	డిటో	౦ ౧౧ ౦
డిటో నాన్ముకన్తిరువన్దాది	డిటో	డిటో	డిటో	౦ ౧౩ ౦
తాత్పర్యసహిత పరాశర విశిష్ట పరమ ధర్మశాస్త్రము			అరవలిపి	౦ ౧౪ ౮

మట్టకాకితమునందు ముద్రింపఁబడిన సదరు గ్రంథములు సగము వెలకు విక్రయింపం బడును.

ఇట్లు,

కిరాలపాటి - ఆళ్వారయ్య.

కార్యదర్శి - ధనాధికారి,

నెం. 36, వెంకటాచలమొదలివీధి: చెన్నపట్టణము.

తిరుమళ్ళిశైయాళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థముద్రాపకసభ (లిమిటెడు)

ఇయఱ్ఱా నాన్ముకన్తిరువన్దాది.

ఈగ్రన్థము దివ్యప్రబన్ధమునందు మూడవవేయియైన ఇయఱ్ఱాయందు నాల్గవ ప్రబన్ధము. ఇది ౯౬ పాశురములుగలది. దీనిని బ్రసాదించినవారు భగవన్నిర్హేతుకజాయమానకటాక్షలబ్ధదివ్యజ్ఞానముగల తిరుమళ్ళిశైయాళ్వార్లు. వీరుతొణ్డమణ్డలమునందుఁ దిరుమళ్ళిశైయనెడు మహీసారక్షేత్రమునందు ద్వాపరాంతమున ౮౬౨౯౦౧ వ సంవత్సరమైన విభవ సంవత్సరము తైనెల కృష్ణపక్ష దశమీ గురువారము మఖానక్షత్రము తులాలగ్నము నందవతరించిరి. వీరితండ్రిగారు-భార్గవమహర్షి. వీరితల్లిగారు- కనకాఙ్గియనెడు అప్సరస్త్రీ. వీరిని బెంచినవారు- హరిదాసులు. వీరుతిరుమళ్ళిశైయందవతరించిరిగాన వీరికిఁ దిరుమళ్ళిశైయాళ్వార్లు అనెడి తిరునామము సిద్ధించెను. వీరుసుదర్శనాంశ సమూద్భూతులు. వీరికి నామాన్తరములు - శ్రీభక్తిసారులు, మహీసారపురాధీశులు, భార్గవాత్మజులు, తిరుమళ్ళిశై యయ్యర్, మళ్ళిశైప్పిరాన్, దివ్య - అష్టాఙ్గయోగము. వీరితిరువారాధనము- శొన్నవణ్ణమ్ శెయ్ద పెరుమాళ్. ఆచార్యులు- పేయాళ్వార్లు. శిష్యులు-కణికణ్ణను, దృఢవ్రతులు. వీరొనర్చిన గ్రన్థాన్తరము - ౧౨౦ పాశురములుగల తిరుచ్చన్దవిరుత్తము. వీరుపాడినదివ్యతిరుపతులు-కోయిల్, తిరుమలై, పెరుమాళ్ కోయిల, యథోక్తకారిసన్నిధి,

తిరుక్కుడన్దై, తిరువ్వేర్, అన్బిల్, కపిస్థలము, తిరుపూరకము, తిరుప్పాడకము, తిరుక్కుఱుఙ్గుడి. వీరుయోగవిద్యచేత ౭౦౦౦ సంవత్సరములు వేంచేసియుండి ఇతరమతముల నిరసనముఁజేయుచు విశిష్టాద్వైత సిద్ధాన్తమును స్థాపించుచుండిరి.

* వీరి ప్రభావసంగ్రహము. *

మునుపొక కాలమందు సమస్త ఋషులుచేరి లోకమునందు సర్వోత్కృష్టమైన క్షేత్రమేదియని విచారించి విశ్వకర్మ చేతూపఁగా, ప్రపఞ్చమందంతటనుండు సర్వక్షేత్రములకంటెను తిరుమழிశై యొక్కపత్తూగెనుగాన దీనికి మహీసారమనెడు తిరునామంబిడిరి. ఇచ్చోట ఋషిశ్రేష్ఠుఁడైన భార్గవర్షి యోగనిష్ఠాగరిష్ఠుఁడైయుండ, దేవతలుతపోభఙ్గముఁజేయకనకాఙ్క్షి యనెడియప్సరస్త్రీనిబంప దానినిజూచి మోహించి యోగమునువదలి క్రీడించుచుండ, వారికితిరుమழிశైయాళ్వార్లు పిండాకారముగనవతరించిరి. పిమ్మటయాకఠినురాలు సూర్యునివలె వెలుగుచున్న బ్రహ్మతేజస్సుగలతనబిడ్డను నొక వెదురుపొదయందునిచి నిజస్థానముకతిగెను. పిమ్మటఁగొంతకాలమున కాపిండమునకుఁ గరచరణాదులురాఁగా శిశువై స్తన్యముకొఱకు నేడ్వసాగెను. ఈభక్తశిరోమణుల యార్తనాదమునువిని జగన్నాథుఁడు లక్ష్మీదేవీసహితుఁడై సేవసాదించి వారియాకలితీర్చెను. పిమ్మట యొకమేదరవాడు బొంగులుగోయ నాపొదవద్దకువచ్చి యీబిడ్డనుజూచి యానందభరితుఁడై తనయింటికెత్తుకొనిపోయి తనభార్యయైన పద్మవల్లివద్ద యిచ్చెను. ఆబిడ బిడ్డలులేనిదగుటచే నతిప్రేమతోఁ బెంచుచుండెనుగాని వారుపాలుగూడఁ ద్రాగకుండిరి. ఈయాశ్చర్యమునువిని ప్రాజ్ఞుఁడనెఁడుసచ్ఛూద్రుఁడొకఁడు వీరిచెంతకు చనుదెంచి పాలారగింపుఁడని పరిపరివిధములఁ బ్రార్థింపనాతని యభీష్టమొనర్చిరి. తామారగింప మిగిలినపాలును స్వీకరింపుఁడని యాళ్వార్లు నియమింప, నాప్రాజ్ఞుఁడు నతని భార్యయు భక్తితోస్వీకరింప వారికి, వార్ధక్యము పోయి నవయౌవనవంతులై కణికణ్ణనెడు భాగవతోత్తములనుకనిరి.

ఈయాళ్వార్లు ఏడుసంవత్సరముల వయస్సువఱకు అన్నపానాదులనువర్జించి కేవలభగవత్కటాక్షము నే ధారకపోషకములుగాఁజేసికొని యామేదరవారియింట నే వెలుగుచు నాకులోచితముగ బుట్టలల్లుచుండిరి. పిమ్మట, అన్నపానాదులయందభిలాషను సర్వేశ్వరుఁడుపుట్టింప నామేదరవారిగృహమును వదలి తీర్థయాత్రఁజేయుచుఁ గొంతకాలము గడిపిరి. పిమ్మట, యోగాభ్యాసనిరతులై జగత్కారణవస్తువును ధ్యానింపనుద్యమించి అదియెద్దియనివిచారింపఁబూని వేదబాహ్యమతంబులైన శాక్యోలూక్య కాపిల పతఞ్జలి బౌద్ధాఙ్ఘాత మాధ్యమిక యోగాచర సౌత్రాన్తిక చార్వాక సిద్ధాంతములను, వేదమునకునపార్థముఁజెప్పు కుదృష్టులైన కాపాల మాయావాద న్యాయ వైశేషిక భాట్ట ప్రాభాకరాది సిద్ధాన్తములను వేయిసంవత్సరములు విచారించి అవి తుచ్ఛములని వదలి తుదకు శైవసిద్ధాన్తమే

మేలైనదని యందులోఁ బ్రవేశించి భస్మధూళిధూసరితగాత్రులై రుద్రాక్షమాలాకణ్ఠులై శివభక్తాగ్రేసరులై వెలయుచు శైవసిద్ధాన్తమున ననేకగ్రన్థములనొనర్చి యామతమును స్థాపించుచుండి తుదకు మౌనవ్రతంబవలమ్బించిరి.

ఈవృత్తాన్తమును పేయాళ్వార్లువిని వీరిని దిద్దుబాటుజేసినయెడల వీరు దర్శనప్రవర్తకులగుదురని తమనిర్హేతుకకృపచే వీరుండుచోటికేతెంచిరి. మౌనవ్రతం బవలంబించియుండు వీరిని మాట్లాడునట్లు జేయు మార్గమేమని పరిశీలించి వారితోటకు సమీపమున నొకతోటగావించి,అందుచెట్లను దలక్రిందుగనాటి బొట్టయినను నీళ్లునిలువనియోటకుండలతోజలమునుబోయుచుండిరి. దానినిజూచి తిరుమళిశైయాళ్వార్లు పకపకనవ్వి ఇదియేమి పిచ్చితనమనియడిగిరి. నేనాపిచ్చివాఁడను; మీరుకాదా చక్కఁగాయోచించి చూడుఁడని పేయాళ్వార్లు అనతిచ్చిరి. నీవుప్రత్యక్షముగ భ్రాన్తకార్యములఁ జేయుచుండి నన్నెట్లుభ్రాన్తుఁడనియెదవని శివభక్తులడిగిరి. అందుకు జగత్కారణవస్తువు శ్రియఃపతిగానుండ వానిపౌత్రుఁడును, కపాలియు, సాధనవేషముగలవాఁడును, వానిపాదోదకమును శిరసాధరించినవాఁడునునైన శివుఁడెట్లు పరదేవతయని పేయాళ్వార్లడిగిరి. అంతట ఇద్దరికిని ప్రచండవాదమాయెను. శ్రుతిస్మృతీతిహాసములచేతను మంచియుక్తులచేతను శైవసిద్ధాన్తముకంటె వైష్ణవసిద్ధాన్తము చాలప్రశస్తమైనదని పేయాళ్వార్లుపన్యసింప, అందుకుఁ బదులుచెప్పఁజాలక పరాజితులై అట్టి సర్వోత్కృష్టమైన వైష్ణవసిద్ధాన్తమునందు దాసుని బ్రవేశపెట్టి వైష్ణవత్వముకలుగఁజేసి విశేషార్థములుసాదించి కృతార్థుని జేయుఁడని బహువిధములఁ బ్రార్థింప నాశివభక్తులైన తిరుమళిశైయాళ్వార్లకు వైష్ణవేష్టిఁ జేయించి పంచసంస్కారంబులొనర్చి మన్త్రమన్త్రార్థములనుపదేశించి ప్రపన్నాగ్రేసరులగునట్లు పేయాళ్వార్లకటాక్షించిరి.

పిమ్మట, కైరవణీతీరంబున నీతిరుమళిశైయాళ్వార్లు శ్రియఃపతి విషయమైన తైలధారావదవిచ్ఛిన్న ప్రీతిరూపాపన్నస్మృతిసంతానరూపమైన పరమభక్తిచే నానాట వైష్ణవశ్రీని వర్ధిల్లఁజేసికొని బాలసూర్యుని చందంబున వెలుఁగుచుండిరి. ఒకనాడు పార్వతీసమేతుఁడైన రుద్రుఁడు వృషభవాహనారూఢుండై గగనమార్గమున వెళ్లుచుండ, వారినీడ తమమీఁదపడకుండ ఆళ్వార్లొకప్రక్కఁగా నొదుఁగ, పార్వతిఁజూచి ఈమహాత్ములెవ్వరని తనప్రాణనాథునడుఁగ నాతండు వీరిప్రభావమొక్కింతవర్ణింప, వారిని చూతమురమ్మని నిర్బంధించి తనభర్తతోఁడ దివినుండిభువికేతెంచి యాళ్వార్లయెదుట నిలిచెను, వారువీరిని నొక్కింతైననుసడ్డచేయక తమగంతనుకుట్టుకొనుచుండిరి. రుద్రుఁడు భాగవతశేషత్వమెఱుఁగనిదురభిమానిగాన రజఃప్రేరితుఁడై మీకువలసిన వరంబువేఁడుఁడని ఆళ్వార్లతో నుడివెను. వారువీతరాగులుగాన నాకేమియుంబనిలేదనిరి. అట్లుచెప్పఁజాలదు; ఎట్టిదుర్లభమైన

పరమునైననిచ్చెదఁగోరుఁడని మఱల వేఁడెను. నాకేదియు నక్కఱలేదని యాళ్వార్లానతిచ్చిరి. వెండియు శంకరుండు నే వెండికొండకు మఱ్ఱనుండనై యుండ నాదర్శనంబు మీబోటి వారికి వ్యర్థంబుగాఁగూడదుగాన వలసినవరంబు వేఁడుఁడని నిర్బంధించెను. అంతట, తనకపాలిత్వమునుగూడఁబోఁగొట్టికొనఁజాలనిశర్వుఁడు అతనియుబ్బకుననలవిగాని తమయభీష్టమైనమోక్షసామ్రాజ్య మెట్లిచ్చునని యోచించి, ఇతరపురుషార్థములు తమకభిమతములుగావుగనుకను రుద్రుని నిర్బంధమువలన నేదోయొకటియడుగవలయునుగదాయని యీసూదిలో నీదారమెక్కునట్లు అనుగ్రహింపుఁడనిరి. రుద్రుండుదానిని విని ఇంద్రియస్వాధీనము లేక కోపపరవశుఁడై తమఃప్రచురమైనతనస్వభావమంతయు జూపుచు, ఓరీ. నన్ను హాస్యముఁజేసెదవా చూడుము, సున్దరాఙ్గుని ననఙ్గుని జేసినట్లు నిన్నీ క్షణంబే భస్మంబుఁ జేసెదనని వీరవాదంబులు వల్కి జగత్సంహారకాలమునందుఁదెఱచు తనఫాలనేత్రమును దెఱచెను. అంతటనది భూమ్యంతరిక్షములను గాల్చుచు నలుదిక్కులవ్యాపించి యాళ్వార్ల నెదుర్కొన, వారు తమపాదాంగుష్ఠమునందున్న నేత్రమును దెఱచిరి. ఆయగ్ని మింటికెగసి రౌద్రాగ్నినిఁదీవిటిక్రింద దీపముగా జేసి యుమాపతిని నెదుర్కొనెను. అందుకాతండు సహింపజాలక ప్రళయాగ్ని నణంచి లోకమంతయు జలార్ణవముఁజేయు పుష్కలావర్తకములనెడు మేఘములను దనకు సహాయముగా రమ్మని వేఁడ, అవియు తమశక్తి యంతయుఁజూపి కుంభవర్షము కురిపింప నాజలమును ఆళ్వార్ల పాదాగ్ని బడబాగ్నివలె పానముఁజేయ నింకఁజేయునదియేమియుందోఁచక ఆళ్వార్లను శరణుఁజొచ్చి, ఓ! భాగవతశిఖామణీ! మీప్రభావంబు వర్ణింప నెవ్వారికిఁ దరము? నాఫాలాగ్ని మీపాదాగ్నికి సదృశంబే? తొల్లి అంబరీషునిచే దుర్వాసుఁ డవమానబడినట్లు మీచేతను నేను నవమానబడి పరాజితుఁడనైతిని. మీకింతప్రభావంబు విష్ణుభక్తివలనఁగదా కలిగెను? గాన నింకటనుండి మీరు భక్తిసారులని వెలయుదురని పరిపరివిధముల వారి వైభవమును వర్ణింప, ఆళ్వార్లును తమపాదాగ్ని నుపసంహారముఁజేయఁ బార్వతీపరమేశ్వరులు శిరఃకంపముఁజేయుచుఁ గైలాసగిరికరిగిరి.

భక్తిసారుఁడనెడి సిద్ధుఁడొకఁడు తనయోగమాహాత్మ్యమువలన పెద్దపులినెక్కి ఆకసమునందడ్డులేక సంచరించుచుండెను. ఒకనాడు తనవాహనంబు స్తబ్ధమైనిలుప దీనికిఁ గారణంబేమని విచారింప, యోగనిష్ఠులైన తిరుమళిశైయాళ్వార్ల తేజస్సని తెలిసికొని తటాలున దిగి ఆళ్వార్లసన్నిధికివచ్చి, ఓ! యోగీశ్వరా! ఇదుగో మంచి వస్త్రకవచము; పుచ్చుకొని ధరింపుఁడని నుడివెను. అదియట్లుండనిమ్ము, ఈరత్నకవచము చూడుమని ఆళ్వార్లు తమ దివ్యసంకల్పముచేఁ దత్క్షణంబె సృష్టింపఁబడినదానిని జూపిరి. దానినిఁజూచి యాసిద్ధుండచ్చెరువొంది స్వామీ! నామెడయందున్న నవరత్నఖచితమైనమాలను నళినాక్షమాలగాఁ జేయుఁడు చూతమని చెప్పెను. తత్క్షణంబె ఆళ్వార్లు తమకంఠమందున్న తులసీ నళినాక్షమాలల నెత్తి వీనిని చూడుమనినుడువ నవి దివ్యరత్నఖచితమైన నవరత్నమాలలై కనులకు

మిరుమిట్లు కలుగునటులకోటిసూర్యప్రకాశమై వెలిగెను. అంతట నాసిద్ధుండు స్వామీ! మీ చేజయింపఁబడితిని, మీప్రభావంబువర్ణింప సరస్వతికైననుదుర మెయనిస్తోత్రముఁజేసి అను జ్ఞవడసి నేఁడు సుదినంబని మెచ్చుకొనుచు వ్యోమారోహుఁడై నిజస్థానమునకేగెను.

పిమ్మటఁ గొంతకాలమునకు రసవాదమునందు నిపుణుఁడైన కొంకణుఁడనియెడి సిద్ధుఁడు వీరిప్రభావంబువిని వీరిని సేవింపవచ్చి, స్వామీ! నాప్రాణప్రదమైన యీరసగుళిక ను బుచ్చుకొని భద్రముగాఁగాపాడుకొనుఁడు; దీనిచేనినుము బంగారమగుచున్న దని ఆళ్వా ర్లతో విన్నవించెను. అదియట్లుండనిమ్ము; ఈగుళికచే తాయి బంగారమగుచున్న దని ఆళ్వార్లు తమశరీరమునంటుమట్టినినలిపిముద్దఁజేసి ఆసిద్ధునికొసంగిరి. దానినాతండొకపర్వతముమీఁద వేయ నది యానిమిషంబే కనకపర్వతమై మేరుపర్వతమువలె శోభిల్లెను. ఆయాశ్చర్యము నాతండుచూచి ఆళ్వార్లను బహువిధముల స్తోత్రముఁజేసి కృతార్థుఁడాయెను.

పిమ్మట కొంతకాలము ఆళ్వార్లు గుహలోపల నష్టాంగయోగనిరతులై యుండిరి. ఒకనాఁడు యాదృచ్ఛికముగ పొయ్‌కై పూత ప్పేయాళ్వార్లామార్గమున వేంచేసి వారిఅ ద్భుతతేజస్సునుఁజూచి యాగుహలోపలికి వేంచేసి వారినిగటాక్షింప ఆళ్వార్లును ముదలా ళ్వార్లను ప్రత్యుత్థానసంభాషణాదులచేతఁ బూజించి భాగవతసమావేశమువలనఁ బరస్పరము ఆనందశీతబాష్పులై పులకీకృతగాత్రులైరి. వీరును యోగమునువదలి గుణానుభవనిష్ఠులై యాగుహయందుఁ గొంతకాలము సుఖముగ వేంచేసియుండిరి. పిమ్మట మొదలాళ్వార్లును నీయమనముదీసికొని లోకసంచారార్థముగ వేంచేసిరి.

పిమ్మట నీయాళ్వార్లు తమ యవతారస్థలమైన తిరుమళిశైకు వేంచేసిరి. అక్కడ ననుష్ఠానముఁ జేసికొనుటకుఁ దిరుమణి దొఱకనందున చిన్తాక్రాన్తులైయుండ వేఙ్కటేశ ప్పెరుమాళ్లు వేంచేసి యాశ్వేతమృత్తు కంచిలోచిక్కునని సెలవిచ్చిరి. జువ్వున గంచికివెళ్ళి యామృత్తును దెచ్చుకొని యూర్ధ్వపుండ్రముల ధరించుకొనుచుండిరి.

పిమ్మటఁగొంతకాలమునకు సత్యవ్రతక్షేత్రంబైన కాఞ్చీనగరమునకువేంచేసి యందు యథోక్తకారిని సేవించుచు వారిపుష్కరిణీతీరంబున యోగాభ్యాసముఁజేయుచు నేడువం దలసంవత్సరములు సుఖముగా వేంచేసియుండిరి. అప్పుడు కణికృష్ణులు ఆళ్వార్ల నాశ్ర యించి మహాభాగవతులై విలసిల్లిరి. ఒకానొక వృద్ధస్త్రీ ఆళ్వార్లయోగస్థానమును ప్రతి దినము చిమ్మి యలికి ముగ్గుపెట్టుచుండ, దానిచే నాళ్వార్లు సుప్రసన్నులై నీకువలసినవరంబు వేడుమని యాముసలియవ్వతో సెలవిచ్చిరి. అందుకాయవ్వ నాకు యౌవనము వచ్చునట్లు ననుగ్రహింపుఁడని ప్రార్థించెను. అట్లేయగునని యాళ్వార్లనుగ్రహించిరి. తత్క్షణంబే నవయౌవనసుందరియై రంభాదులను మించిన యప్సరస్త్రీవలె వెలిగెను. ఆదేశపురాజుపల్ల వరాయఁడామార్గమునఁబోవుచుండి యీమెనుజూచి మోహించి గాంధర్వవివాహముఁజేసి

కొని ముందున్న భార్యలనెల్ల ననాదరించి యీమెను నగ్రమహిషినిగాఁ జేసికొని సమస్త వస్త్రభూషణాదులనొసంగి చిరకాలము దివ్యభోగముల ననుభవించుచుండెను.

నానాట నారాజు యౌవనము తగ్గుచు నాస్త్రీ యౌవనము హెచ్చుచుండుటఁ జూచి యిందుకుఁ గారణంబేమని యాస్త్రీని యారాజడిగెను. అందుకామె తననిత్యయౌవనమునకుఁ గారణము ఆళ్వార్ల యనుగ్రహమని చెప్పెను. అట్లయిన ఆళ్వార్లనుబిలిపించి తనకునునట్లు నిత్యయౌవనము గలుగునట్లుచేయుమని యారాజు వేఁడెను. ఆళ్వార్లు నిస్పృహులుగాన వారిక్కడికి రారనియు వారికంతరంగశిష్యులైన కణికృష్ణులబిలుచుకవచ్చెదనని చెప్పి యట్లే చేసెను. అంత వారిని యారాజు షోడశోపచారములచేఁబూజించి వారి యాచార్యులను తన యింటికి వేంచేయునట్లు చేయుమని చెప్పెను. అదిసాధ్యము కాదని కణికృష్ణులుచెప్పిరి. అందుకారాజు విషణ్ణహృదయుండై యుండ, సఫలవాక్కుగల కణికృష్ణులు తనవిషయముగఁ గవనముంజెప్పిన యెడల తనయిష్ట సిద్ధియగునని గొందఱు రాజుతో జెప్పిరి. అంతట నారాజు వేగంబుగ నాకణికృష్ణులఁ బిలువనంపి తనమీఁద నొక కవనము జెప్పుమనిన నేను సర్వేశ్వరుని కవిత్వమునఁబాడుదునేగాని మనుష్యులను బాడనని కణికృష్ణులు రాజుతోఁ జెప్పిరి. నావిషయమందుమాత్రము కవిత్వము జెప్పుమని యారాజునిర్బంధించినను కణికృష్ణులందుకియ్యకొనరైరి. ఆరాజు కోపాక్రాంతుఁడై యింత రాజభక్తిలేని నీవు నాదేశమందుండఁగూడదు, దేశత్యాగివైతత్క్షణంబే వెళ్లుమని యాజ్ఞాపించెను. అట్లే కానిండని యాక్షణంబే దేశాంతరమునకు వెళ్లెదనని కణికృష్ణులురాజుతోఁ జెప్పి జరిగినవృత్తాంతమంతయు నాళ్వార్లసన్నిధిన విన్నవించిరి. అట్లయిన మీతోఁగూడ నేనునువచ్చెదనని యాళ్వార్లానతిచ్చి యీవృత్తాంత మంతయు యథోక్తకారితో విన్నవించిరి. మీరు వెళ్ళిన యెడల యిక్కడ మాకేమిపని, మీతోడ నేనునువచ్చెదనని పెరుమాళ్లు సాదించిరి. అట్లైన బయలు వెడలుండని యాళ్వార్లానతియ్య వెంటనే పెరుమాళ్లు తనశేషతల్పమును జుట్టి చంకలోఁబెట్టుకొని యాళ్వార్లను వెంబడించిరి. ఈవృత్తాంతంబాక్షణంబే కంచియంతయు వ్యాపింప మేమును మీతోడ నేవచ్చెదము, మీబోటి భక్తశిరోమణులను వదలి యిక్కడ మాకేమిపనియని తక్కిన ౧౭ దివ్యతిరుపతులయందుండు పవళ్ళవణ్ణరు మొదలగు పెరువాళ్లును తోడ వెంబడించిరి. వీరెల్లబయలు వెడలినదిజూచి ఇంక నెవరిపాదపూజసేయ మేమిక్కడుండవలయునని యేకాంబరేశ్వరుఁడు కచ్ఛేశ్వరుండు కామాక్షీ మొదలగు దేవతాంతరము లందఱును వెంబడించిరి. పిమ్మట వారివారి భక్తజనంబును పరివారంబులును వెంబడించిరి. ప్రజలెల్లను శ్రీరాముని వెంబడింప నయోధ్య శూన్యమయినట్లు కాంచీ మహానగరంబున ప్పుడు శూన్యంబాయె. ఈవృత్తాంతము రాజునకుఁ దెలియ నాతండు శోకపశ్చాత్తాప సంతప్తుఁడై మంత్రిపరివారసమేతముగ నతిజవంబున పరువిడి మరలఁ దనదేశమునకు వేంచేయ వలయునని యథోక్తకారిని ప్రార్థింప వారా యాళ్వార్లనుజూపిరి. పిమ్మట యారాజు ఆళ్వా

ర్లను బహువిధముల వేడ వారు కణికృష్ణులనడిగికొనుమనిరి. పిమ్మట కణికృష్ణులచరణద్వంద్వముల్లను గట్టిగాఁబట్టుకొని క్షమించి తనదేశమునకు మరలి వేంచేసి తన్ను గృతార్థునిగాఁ జేయుమని వేడ వారును సుప్రసన్నులై మరల, వారి వెంబడి యాళ్వార్లును పెరుమాళ్లును సమస్త భక్తజనంబును మరలి కంచికిఁ జేరి యథారీతిగ సుఖముగనుండిరి. పిమ్మట భాగవతప్రభావంబున కారాజు అచ్చెరువొంది ఆళ్వార్లనాశ్రయించి తనజన్మము కడతేర్చుకొనెను. ఆళ్వార్లు స్వామిసన్నిధికి వెళ్ళి నామనవినాలకించి నేను జెప్పినట్లుచేసి భక్తపరాధీనత్వమును స్థాపించితిరిగాన నీవి చంద్రసూర్యులుండువఱకు నీలోకమునందు వెలయునట్లు యథోక్తకారి (శొన్నవణ్ణమ్ శెయ్‌త పెరుమాళ్) అనియెడి తిరునామమును తిరువుళ్ళబట్టవలయునని ప్రార్థింప శ్రియఃపతియు వల్లెయని యాతిరునామముతో నిప్పుడును వెలయుచున్నాఁడు.

కొంతకాలమక్కడ సేవేంచేసియుండి కుంభకోణమునందు నిత్యవాసముఁ జేయఁదలంచి బయలువెడలి మహావ్యాఘ్రపురమును జేరిరి. అక్కడ కొందఱు బ్రాహ్మణులు వేదాధ్యయనముఁ జేయుచుండి వీరినిఁ జూచి శూద్రులువినఁగూడదని వేదాధ్యయనమును నిలిపిరి. అంతట యాళ్వార్లు వేఱొకస్థలమునకుఁబోయిరి. భగవద్భక్తులు శూద్రులుగారను వేదాన్తరహస్య మెఱుఁగక నపచారపడినందున నాబ్రాహ్మణులు పైననధ్యయనముజేయబూన నెవ్వరికిని స్ఫురింపక విస్మృతిగతులై దీనికేమికారణంబని చింతాక్రాన్తులైరి. వారినిఁ జూచి దయార్ద్రచిత్తులై పైపనసయర్థము విశదమగునట్లు నల్లనివడ్లనుఁ జీల్చి ముక్కలుఁ జేసి నేలఁ బడవేసిరి, అంతట * "కృష్ణానాంవ్రీహీణాం నఖనిర్భిన్నం కృష్ణాకూటాదక్షిణా" ఇత్యాది. పనసయందలికి జ్ఞప్తికివచ్చెను. ఆళ్వార్లయసంకుచితజ్ఞానమున కందఱునచ్చెరువొంది వారి నాబ్రాహ్మణులు సకలవిధములఁ బూజించిరి. ఇందువలన శూద్రులెంత భగవద్భక్తులైనను వేదార్థమును దెలిసికొనవచ్చునుగాని నోటారనుచ్చరింపఁగూడదనియు అగ్రవర్ణస్థులు వారిని యనాదరింపఁగూడదనియు ఆళ్వార్లు తమ యనుష్ఠానముచేత బయలుపఱచిరి.

పిమ్మట వారాగ్రామమునం దుంఛవృత్తిఁ జేయ సేవీధికి వేంచేసినను ఆగ్రామమునం దుండు పెరుమాళ్లు వారికెదురుగ తిరుగుచుండిరి. అచ్చటిలీయద్భుతమును కొందఱితో జెప్ప వారు యజ్ఞశాలయందున్న బ్రాహ్మణబృందమునకుఁ జెప్పిరి. వారెల్లను పరుగులిడివచ్చి చూచి నిజమని తెలిసికొనిరి. అంతట నాయజ్ఞముజేయు దీక్షితుఁడు ఆళ్వార్లసన్నిధానంబునకువచ్చి వారిని ప్రార్థించి వేంచేపుచేసుకొని వెళ్ళి వేదపారంగతులైన బ్రాహ్మణోత్తములచే నిండిన సభామణ్డపమునందు వారికగ్రాసనం బొసంగి యగ్రపూజసలిపెను. యాగము చేయించు అధ్వర్యుఁడును ఋత్విజులును తక్కినవారును దీనినోర్వక కోపాక్రాన్తులై అగ్రవర్ణులయిన మమ్ములననాదరించి శూద్రపూజచేసినందున యాగము భ్రష్టమాయెను. బ్రహ్మవాదుల

* యజుర్వేదము ౧-వ కాణ్డము ౯-వ అనువాకము.

కవమానంబుసిద్ధిల్లె యీయన్యాయం బెక్కడైనను కలదాయని వారినోటికి వచ్చినట్లెల్లను పరుషోక్తులను బలికి మిక్కిలి క్షోభపెట్టిరి. అంతట నాయజమాని భాగవతవైభవం బెఱింగిన మహానుభావుఁడుగాన నాళ్వార్లసన్నిధికి వచ్చి వినయపురస్సరముగా స్వామీ! ఈమూర్ఖుల పరుషోక్తులచేనాచెవ్వులుబొందలుపోవుచున్నవి. కటకటా! నేనుసహింపజాలను.దయానిధీ! ఊరకుండుటకిది సమయముగాదు. తమప్రభావమెుక్కింతఁ గనుపఱచి నన్ను కృతార్థునిఁ జేయుఁడని ప్రార్థింప వారునను గ్రహించి భగవస్తుని ధ్యానింప వాఁడాక్షణంబె యాళ్వార్లశిరస్సునందు అనన్తశయనుఁడై శంఖచక్రగదాపాణియై రాకేందు నిభాననుఁడై నీలజీమూతసంకాశుఁడై పీతాంబరధరుఁడై ప్రకాశింప నపచారపడిన బ్రాహ్మణులందఱును విస్మయము నొంది భయాక్రాన్తులై యాళ్వార్ల పాదకమలములయందుపడి యపరాధక్షమజేసికొని బహువిధముల స్తోత్రముఁజేసి వారినాశ్రయించిరి. అంతట వారికాళ్వార్లు విశేషార్థములు సాధించి వారిని కృతార్థులనుఁజేసిరి

పిమ్మట నాగ్రామమును వదలి కుంభకోణమునకు వేంచేసి శయనించియుండెడి శార్ఙ్గపాణిని సేవించి వారివిషయముగ "నడన్ద కాల్ కళ్ నొందవో" అనుపాశురమును విన్నవించిరి. పెరుమాళ్లుఆపరమభోగ్యమైనపాశురమునువిని తటాలున లేచుచుండ, లేయవలదు లేయవలదుఅని ఆళ్వార్లుసాదింప అట్లేనిలిచిరిగాన లేచియు లేవకనే ఇప్పటికిని సేవసాదించుచున్నారు. అప్పటినుంచి వీరికిఉత్తానశయనులను తిరునామము వెలియుచున్నది. ఇతరక్షేత్రములయందుఁ జేయుపాపములను నశింపఁజేయు మహాప్రభావముగల కుంభకోణమునందు ౨౩౦౦ సంవత్సరములు శార్ఙ్గపాణిని సేవించుచు దర్శనప్రవర్తనముఁ జేయుచు సుఖముగనుండి అచ్చటనే పరమపదమునకు వేంచేసిరి. ఈతిరుమళిశైయాళ్వార్ల పరమపావనచిత్రచరిత్రమును భక్తితో చదివిన మహానుభావులును వినినమహామహులును వ్రాసిన మహాత్ములును ఐహికమున నాయురారోగ్యైశ్వర్యసత్సంతానాది ఫలములుబొంది దేహావియోగానన్తరము పరమపదమునుబొంది నిత్యసూరుల గోష్ఠియందు నిత్యకైఙ్కర్యనిరతులై యపరిచ్ఛిన్నానందము ననుభవింతురు. ఈచరిత్రంబు యథామతి సంగ్రహముగా వ్రాయఁబడెనుగాన భక్తిసారపదాంభోజభక్తరాజహంసలు ఇందుఁడు నీరంబును వదలి క్షీరంబునే పరిగ్రహింతురని ప్రార్థించెద.

ఇట్లు,

భాగవతవిధేయుఁడు,

☞ కరాలపాటి - ఆళ్వారయ్య,

వీరితిరునక్షత్రతనియన్.

శ్లో॥ మఘాయాం మకరేమాసే చక్రాంశం భార్గవోద్భవమ్ ।
మహీసారపురాధీశం భక్తిసారమహం భజే ॥

వీరితనియన్.

శ్లో॥ శక్తిపఞ్చమయవిగ్రహాత్మనే శుక్తిహారజితచిత్తహారిణే ।
ముక్తిదాయకమురారిపాదయోర్భక్తిసారమునయే నమోనమః ॥

వాఴి త్తిరునామమ్.

అన్బుడనన్దాది తొణ్ణూఱ్ఱాఱురైత్తాన్ వాఴియే
అఴకారు న్తిరుమఴిశైయమర్న్ద శెల్వన్ వాఴియే
ఇన్బమిగు తైయిల్ మకత్తిఙ్గువన్దాన్ వాఴియే
ఎఴిల్శన్దవిరుత్తమ్ నూత్తిరుపత్తీన్దాన్ వాఴియే
మున్బుకత్తిల్ వన్దుదిత్తమునివనార్ వాఴియే
ముఴుప్పెరుక్కిల్ పొన్నియెదిర్ మితన్దశొల్లోన్ వాఴియే
నన్బువియిల్ నాలాయిరత్తెఴునూఱ్ఱాన్ వాఴియే
నఙ్గళ్ పత్తిశారరిరుపదఙ్గళ్ వాఴియే.

తిరుమఴిశైయాఴ్వార్ తిరువడికళే శరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

పిళ్ళైలోకమ్జీయరరుళిచ్చెయ్త

నాన్ముకన్తిరువన్దాది తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.—(నారాయణన్ పడైత్తానిత్యాది) సర్వేశ్వరనుడైయ సర్వస్మాత్పరత్వత్తై సాధిత్తు భక్తిసారరుడైయ దివ్యసూక్తియాన దివ్యప్రబన్ధఙ్గళై యనుసన్ధిత్తుజ్జీవిక్కప్పాడి, మనస్సే! మహీసారక్షేత్రాధిపతియానవర్ శ్రీపాదఙ్గళైయే స్తోత్రమ్ పణ్ణనిఅతు.

శ్రీరామప్పిళ్ళైయరుళిచ్చెయ్త తనియన్.

నారాయణన్ పడైత్తాన్ నాన్ముకనై, నాన్ముకను
క్కేరార్ శివన్ పిఱన్దా నెన్నుమ్శొల్—శీరార్
మొழிశెప్పి వాழలామ్ నెఞ్జమే, మొయ్పూ
మழிశైప్పరనడియే వాழ்త్తు.

అన్వయము.— నారాయణన్ నాన్ముకనై పడైత్తాన్, నాన్ముకనుక్కు ఏర్ (5) ఆర్ శివన్ పిఱన్దాన్ ఎన్నుమ్ శొల్ (10) శీర్ ఆర్ మొழிశెప్పి నెఞ్జమే వాழలామ్ (15) మొయ్ పూ మழிశైప్పరన్ అడియే వాழ்త్తు. (20)

అర్థము—నారాయణుఁడు చతుర్ముఖబ్రహ్మను సృష్టించెను. చతుర్ముఖునకుఁ సాధనానుష్ఠానముచే (౫) బూర్ణుఁడైన రుద్రుఁడు పుట్టెను. ఆనెడియర్థమును బ్రతిపాదించుచున్న (౧౦) శీర్ మొదలగు లక్షణములచే నొప్పియున్న యీతిరువన్దాదిని అనుసన్ధించి మనసా! ఉజ్జీవింపవచ్చును. (౧౫)నిబిడమైన పుష్పములచేత భోగ్యమైన తిరుమழிశైయందవతరించిన యాళ్వార్లచరణములనే మఙ్గళాశాసనముఁజేయుము. (౨౦)

వ్యా.—(నారాయణన్ పడైత్తాన్ నాన్ముకనై) (౧)"ఏకోహవై నారాయణ ఆసీత్ నబ్రహ్మా నేశానః" ఎన్ఱుమ్, (౨)"నారాయణపరోజ్యోతిః" ఎన్ఱుమ్, (౩)"నారాయణేప్రలీయన్తే" ఎన్ఱుమ్, (౪)"ఏకస్తిష్ఠతివిశ్వా

(౧) మహోపనిషత్. (౨) తైత్తిరీయమ్-నారాయణసూక్తమ్.
(౩) ఋగ్వేదమ్-నారాయణోపనిషత్. (౪) భారతమ్-అనుస్మృతి.

త్తానచనారాయణః ప్రభుః" ఎన్ఱుమ్, (౧) "సృష్టిస్థిత్యన్తకరణీమ్" ఎన్ఱు తొడఙ్గి (౨) "ఏక ఏవ జనార్దనః" ఎన్ఱుమ్, (౩) "ఏక ఏవ జగత్స్వామీ శక్తిమానచ్యుతః ప్రభుః" ఎన్ఱుమ్, అవరవర్ కళ్ సర్వేశ్వరనాలే సంహార్యరెన్ఱుమ్, (౪) "యస్నాభిపద్మాదభవన్మహాత్మా ప్రజాపతిః" ఎన్ఱుమ్ (౫) "నారాయణాద్బ్రహ్మాజాయతే, నారాయణాద్రుద్రోజాయతే" ఎన్ఱుమ్, (౬) "విరూపాక్షాయ బ్రహ్మణః పుత్రాయ జ్యేష్ఠాయ శ్రేష్ఠాయ" ఎన్ఱుమ్, (౭) "బ్రహ్మణశ్చాపి సంభూత శ్శివ ఇత్యవధార్యతామ్" ఎన్ఱుమ్, అవరవర్ కళ్ ఎమ్బెరుమానాలే సృజ్యరెన్ఱుమ్ శొల్లప్పడుకిఱ వేదార్థఙ్గళై సర్వాధికారమామ్బడి "నాన్ముకనై నారాయణన్ పడైత్తాన్ నాన్ముకనుమ్ తాన్ముకమాయ్ చ్చఙ్కరనైత్తాన్ పడైత్తాన్ యాన్ముకమాయ్ యన్దాదిమేలిట్టఱివిత్తేన్ ఆఴ్పొరుళై చ్చిన్దామల్ కొణ్మినీర్ తేర్న్దు" ఎన్ఱు ఉపక్రమిత్తు "ఇనియఱిన్దేన్" ఎన్ఱు తలైక్కట్టిలుమ్ "నఱ్కిరిశైనారణనీ" ఎన్ఱిత్తే యరుళిచ్చెయ్తతు. అత్తైయాయిఱ్ఱు "నారాయణన్ పడైత్తాన్ నాన్ముకనై నాన్ముకనుక్కేరార్ శివన్ పిఱన్దా నెన్నుమ్ శొల్" ఎన్గిఱతు. "ఎన్నుమ్" ఎన్ఱు వేదాన్తప్రసిద్ధిత్తోన్ఱ చ్చొల్లుకిఱతు.

శొల్ శీరార్ మొఴియాయ్విడు.—తమిఴుక్కవయవ మాక చ్చొల్లుకిఱ శొఱ్కళాలే యార్న్దమొఴి యెన్నుతల్. ఎన్నుమ్శొల్లైన్ఱుశొల్లప్పడువతుమాయ్, శీరార్ మొఴియెన్ఱు(౮) "శీర్ కలన్దశొల్" ఎన్గిఱపడియే కల్యాణగుణ ప్రచురమాన మొఴి యెన్నుతల్. (మొఴి శెప్పి) ఏవమ్ విధమాన నాన్ముకన్ తిరువన్దాది ప్రబన్ధత్తై యనుసన్ధిత్తు. (వాఴలామ్) ఉజ్జీవిక్కలామ్. (నెఞ్జమే) మనస్సే! నీ సహకరిక్కవేణుమ్.

---

(౧) శ్రీవిష్ణుపురాణమ్ ౧-౨-౬౬. (౨) శ్రీవిష్ణుపు-౧-౨-౬౬. (౩) (౪)
(౫) ఋగ్వేదమ్-నారాయణోపనిషత్. (౬) సామవేదమ్-ఛాన్దోగ్యమ్.
(౭) (౮) పెరియతిరువన్దాది-౧౬-పా.

అత్తాపతు - (మొయ్పూమ్పొழிలై ప్పరనడియేవాழ்త్తు) ప్రబన్ధవక్తావాన తిరుమழிశైయాழ్వార్ తిరువడికళైయే స్తోత్రమ్పణ్ణు. (౧)"ఇడమ్కొణ్డకీర్ త్తి మழிశైక్కిఱైవనిణై యడిప్పోతు"ఎన్నుమ్పడి నిరతిశయభోగ్యమాయిత్తే యిరుప్పతు. వేఱు భోగ్యతా విశేషఙ్గళై విరుమ్పాతే నిరతిశయ భోగ్యమాయిరుక్కిఱ ఇత్తైయే విరుమ్పిప్పోరు. మొయ్పూవెన్ఱు - శెఱిన్దపూవెన్నుతల్, అழకియపూవెన్నుతల్. అన్ఱిక్కే, పూవెన్ఱు అழకాకవుమామ్. అప్పోతు మిక వழకెన్ఱపడి.

(మొయ్పూవెన్ఱు) తిరుమழிశైక్కు విశేషణమాతల్, తిరువడికళుక్కు విశేషణమాతల్. * పడిక్కు విశేషణమాతల్, అడిక్కు విశేషణమాతల్. ఇప్పడి వైలక్షణ్యత్తై యుడైయ తిరుమழிశైయాழ్వార్ తిరువడికళైయే మఙ్గళాశాసనమ్పణ్ణు ఎన్గిఱతు. అవర్ (౨) "వాழிకేశనే" ఎన్ఱుమ్, (3)"మాలైవాழ్త్తి వాழ్మినో" ఎన్ఱుమ్ భగవద్విషయ మఙ్గళాశాసన ప్రశంసై పణ్ణినాలుమ్ నీఆழ్వారడివిడామల్ మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణెన్గిఱతు.

నాన్ముక న్తిరువన్దాది తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్

ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

పిళ్ళైలోకమ్జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్.

---

(౧) ఇరామానుశనూఱ్ఱన్దాది-౧౨-పాట్టు. * పడిక్కు - దేశత్తుక్కు.

(౨) ముతలాయిరమ్-తిరుచ్చన్ద-౬౧-పా. (3) ముతలాయిరమ్-తిరుచ్చన్ద-౬౨-పా.

శ్రీరస్తు.

ఆఴ్వార్ తిరువడికళే శరణమ్.

ఎమ్పెరుమానార్ తిరువడికళే శరణమ్.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్త

నాన్ముకన్ తిరువన్దాది వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.— ముతలాఴ్వార్కళనుభావ్యవస్తువై నిష్కర్షిక్క అతుక్కు క్కళ్ళై పిడుజ్ఙుకిఱార్. క్షేత్రజ్ఞర్ పక్కలిలే ఈశ్వరత్వబుద్ధి యైప్పణ్ణి యనర్థప్పడుకిఱ సంసారికళుక్కు ఈశ్వరనుడైయ పరత్వత్తైయుపపాదిత్తు అవర్కళనీశ్వరరెన్గిఱార్.

నాన్ముకనై నారాయణన్పడైత్తాన్, నాన్ముకనుమ్
తాన్ముకమాయ్చ్చఙ్గరనై త్తాన్పడైత్తాన్-యాన్ముకమాయ్
అన్దాదిమేలిట్టఱివిత్తేనాఴ్పొరుళై
చ్చిన్దామల్కొణ్మినీర్ తేర్న్దు. ౧.

అన్వ.— నారాయణన్ నాన్ముకనై పడైత్తాన్. నాన్ముకనుమ్ ముకమాయ్ (5) శఙ్గరనై తాన్ పడైత్తాన్. యాన్ ముకమాయ్ (10) ఆఴ్పొరుళై అన్దాదిమేలిట్టు అఱివిత్తేన్. నీర్ తేర్న్దు (15) శిన్దామల్ కొణ్మిన్ (17)

అర్థము.— శ్రీమన్నారాయణుఁడు చతుర్ముఖబ్రహ్మను సృష్టించెను. చతుర్ముఖబ్రహ్మయుఁ బ్రధానుఁడై (౫) శఙ్కరుని దానే సృజించెను. నేను ప్రధానుఁడనై (౧౦) గూఢార్థమును అన్దాదియను ప్రబంధమునందిమిడ్చి తెలియపఱిచితిని. మీరు పరిశీలించి (౧౫) (ఒక యర్థమైనను) విడువక గ్రహింపుఁడు. (౧౭)

వ్యా.— అవ.— ముతత్పాట్టు — (నాన్ముకన్) బ్రహ్మాదికళ్ సంసారత్తైప్రవర్తిక్క ప్రధానరానాప్పోలే తన్నిష్పత్తిక్కు ప్రధాననాకిఱానెన్నాన్గిఱార్.

(నాన్ముకనై నారాయణన్పడైత్తాన్) సర్వేశ్వరన్ సృష్టికు ప్రకరణమాక నాలుముకన్తైయుడైయ బ్రహ్మావై సృష్టిత్తాన్. (నాన్ముకను న్నాన్ముకమాయ్) పిన్బు బ్రహ్మావున్తానే ప్రధాననాయ్ రుద్రనై సృష్టిత్తాన్. (యాన్ముకమాయిత్యాది) ఇప్పడి దురవగాహమానపొరుళై నానేయను భవిత్తుప్పోకిల్ సంసారికళనర్థప్పడువరేయెన్ఱు శెవ్విలుమ్ కల్లిలుమ్ వెట్టుమాప్పోలే ప్రబన్ధత్తిలేయిట్టితుక్కు ప్రధాననాయ్తివిత్తేన్. అన్ద పొరుళైయెన్ఱు నళిక్కిఱపొరుళై యెన్ఱుమామ్. (సీర్ తేర్న్దు శిన్దామల్ కొణ్మిన్) సంసారత్తినుడైయ తత్త్వైస్మైయుమ్ నాన్శొన్నవర్థత్తినుడైయ సత్త్వైయుమ్మెయుమ్ముణర్న్దు ఇవ్వర్థన్ మ్మఙ్గామల్ బుద్ధిపణ్ణుఙ్గోళ్. ౧.

అరు — ముతల్పాట్టు.— సంసారత్తైయుణ్డాక్కి తదనుగుణమాన ప్రయోజనఙ్గళై యుణ్డాక్కుడుత్తు సంసారత్తై వర్థిప్పిక్కైయాలే ప్రధానరెన్గిఱతు. పరత్వనిర్ణయమ్పణ్ణి మోక్షోపాయత్తై యుపదేశిక్కైయాలే నివృత్తిక్కు ప్రధానరన్గిఱతు. బ్రహ్మాదికళై పరత్వోళ్ తైక్కుపణ్ణి పుళ్ళుక్కై నళిక్కిఱపొరుళ్. ౧.

తేరుఙ్గాల్ తేవనొరువనేయెన్ఱురైప్పర్
ఆరుమఱియారవన్ పెరుమై—ఓరుమ్
పొరుళ్ ముడివుమిత్తనైయే యెత్తవమ్ శెయ్తార్క్కుమ్
అరుళ్ ముడివత్తాఴియాన్ పాల్. ౨.

అన్వ.— తేరుఙ్గాల్ తేవన్ ఒరువనేయెన్ఱు ఉరైప్పర్ అవన్ పెరుమై(౫)ఆరుమ్ అఱియార్ ఓరుమ్ పొరుళ్ ముడివుమ్ (౧౦) ఇత్తనైయే. ఎత్తవమ్ శెయ్తార్క్కుమ్ అరుళ్ ఆఴియాన్పాల్ (౧౫) ముడివతు. (౧౬)

అర్థము.— పరిశీలించినయెడల దేవుండు ఒకఁడేయని (సమస్తశాస్త్రజ్ఞులు) చెప్పుదురు. వాని మాహాత్మ్యమును (౫) ఎవరును నెఱుఁగరు. విచారింపఁదగిన వస్తువుయొక్క పరిణామము (౧౦) ఇంతయే. ఎట్టితపస్సు చేసినవారికిని వారితపఃఫలము చక్రపాణి యందుఁ (౧౫) బర్యవసించును (౧౬) ౨.

వ్యా.— ఇరణ్డామ్పాట్టు.—(తేరుఙ్గాలిత్యాది) (౧) "తత్వంజిజ్ఞాసమానానాం హేతుభిస్సర్వతోముఖైః। తత్వమేకోమహాయోగీ హరి

(౧)

నారాయణస్సనాతనః" ఎన్నుమ్బడియే విచారిక్కుమ్బోతు సర్వేశ్వర నొరుత్తనేయెన్ఱు శొల్లువర్ కళ్. (అరుమఱైయారవర్ పెరుమై) ఒరుత్తరుమవనుడైయ పెరుమైయైప్పరిచ్ఛేదిక్కవఱియార్ కళ్.(ఓరుమ్బొరుళ్ ముడివు మిత్తనైయే) శ్రుతిస్మృత్యాదికళ్ఙ్గుమారాయు మర్థత్తినుడైయ నిర్ణయమివ్వళవే. (ఎత్తవమిత్యాది) ఎల్లా సాధనానుష్ఠానమ్బణ్ణినవర్ కళుక్కు మవత్తుక్కుమ్ ఫలమ్ సర్వేశ్వరన్ పక్కలిల్ నిన్ఱుమెన్ఱై. ౨.

అవ.— ఇరణ్డామ్బాట్టు.— ఫలత్తైక్కొడుక్కైక్కు యరుళిన్ కార్యమాకైయాలే అరుళ్ ముడివెన్ఱు ఫలత్తైచ్చొల్లుకిఱతు. ౨.

పాలిల్ కిడన్దతువుమ్ పణ్డరఙ్గమెయ్ తతువుమ్
ఆలిల్ తుయిన్ఱతువుమారఱివార్ —ఞాల
త్తొరుపొరుళై వానవర్ త మ్మెయ్ప్పొరుళై, అప్పిల్
అరుప్పొరుళై యానఱిన్దవాఱు. 3.

అన్వ.— ఞాలత్తు ఒరుపొరుళై వానవర్ తమ్ మెయ్ పొరుళై (5) అప్పిల్ అరు పొరుళై, పణ్డు పాలిల్ కిడన్ద తువుమ్(10) అరఙ్గమ్ ఎయ్తతువుమ్ ఆలిల్ తుయిన్ఱతువుమ్ యాన్ (15) అఱిన్దవాఱు ఆర్ అఱివార్. (18)

అర్థము.— లీలావిభూతికి నద్వితీయమైన కారణవస్తువును, నిత్యసూరులకు యథార్థముగానను భవింపదగిన వస్తువును (౫) మహాసముద్రమునందుఁ బవ్వళించియుండు నిరుపమానంబైన వస్తువును (ఆవస్తువు) పూర్వము క్షీరాబ్ధియందుఁబవ్వళించినదియు (౧౦) శ్రీరఙ్గమునందు శయనించినదియు వటపత్రమునందు నిద్రించినదియు నేను (౧౫) ఎఱిఁగినట్లు ఎవ రెఱుఁగుదురు (౧౮) 3.

వ్యా.— అవ.— మూన్ఱామ్బాట్టు.— (పాలిలిత్యాది) వేదోపబృంహణఙ్గళాలే యవతారరహస్యత్తై యఱిన్దవరిలుమ్, నాన్ ఱెన్ఱెన్ఱు వేఱొరువరఱిందదిల్లై యెన్గిఱార్.

(పాలిల్ కిడన్దతువుమ్) అవతారత్తుక్కు అప్పాక తిరుప్పాఱ్కడలిలే కణ్వళర్న్దతువుమ్. (పణ్డరఙ్గమెయ్ తతువుమ్) అపేక్షిప్పా

రిన్ఱి క్కే యిరుక్క క్కోయిలిలేవన్ఱు కణ్వాశర్ న్దరుళిశ్చుమ్. (ఆలిల్ తుయిన్ఱతువుమారతిహార్). (శాలత్తొరుప్పారుళ్ళై)*కార్యకారణ్గళెల్లా మత్తిన్దు(౧)"సదేవ" ఎన్ఱు నిత్కిఅవనై. (వానవర్ తమ్మైయప్పారుళ్ళై) నిత్యసూరికళుక్కుమ్ ప్రాప్యనాయుళ్ళవనై. (అప్పిలరుప్పారుళ్ళై) (౨)"అపఏవససర్జాదౌ"ఎన్ఱు జలస్సృష్టి మైప్పణ్ణి యతిలేకణ్వాశర్ న్దరుళికిఅవనై. (యానతిన్దవాఱు)అవన్ కాట్టక్కణ్డనా నతిన్దపడి స్వయత్న త్తాల్ కాణ్బార్కట్కుఅరియప్పాకాతు. 3.

ఆటుశ్శై కర్దనాన్ణార్ కోణ్తన్నోదుమ్
కూఱుడైయ నెన్బతువుమ్ కోళ్ క్కైత్తే—వేఱొరువర్
ఇల్లామైనిన్ఱానై యెమ్మానై, ఎప్పారుట్కుమ్
శొల్లానై చ్చొన్నేన్ తొకుత్తు. ౪.

అన్వ.— ఆటుశ్శై కరన్దార్ అణ్ణార్ కోణ్తన్నోదుమ్ కూఱుడైయన్ (5) ఎన్బతువుమ్ కోళ్ క్కైత్తే. వేఱొరువర్ ఇల్లామై నిన్ఱానై (10) ఎప్పారుట్కుమ్ శొల్లానై ఎమ్మానై తొకుత్తు శొన్నేన్. (15)

అర్థము.— గఙ్గానదిని దనజటలో మరుగునట్లు చేసినరుద్రుఁడు సర్వేశ్వరునితోడ భాగముగలవాఁడు (౫) అనుటను నమ్మవచ్చునా? వేరెవ్వరును(తనకుసమానముగా)లేకుం డునట్లు వేంచేసియున్న వాఁడును (౧౦)సమస్తపదార్థములకు వాచకమైనశబ్దములచేఁ బ్రతి పాదింపఁబడినవాఁడునునైన మాస్వామిని సంగ్రహముగాఁ జెప్పితిని. (౧౫) ౪.

వ్యా.—అవ.—నాలామ్బాట్టు.— (ఆటు) తామతిన్దపడినై యుపపాదిక్కిఱార్.

(ఆతిత్యాది) జటైయిలే గఙ్గైయైధరిత్తు సాధకనానరుద్రన్ సర్వశేషియానవనోడొక్క శేషిత్వత్తిలే కూఱుడైయనెన్ఱు ఇతువుమ్ చేతనర్ క్కు బుద్ధిపణ్ణప్పడుమో. (వేతిత్యాది) (౩) "అహంసర్వస్య జగతఃప్రభవఃప్రళయ స్తథా। మత్తఃపరతరం నాన్యత్కించి దస్తిధనఞ్జయ"

---

* (పా) కార్యకారణమెల్లామ్. (౧) ఛాన్దో-౬-౨.
(౨) మను-౧-౮. (౩) గీతై-౭-౬-౭-శ్లో.

ఎన్ను మ్బడినిన్ఱవనై. (ఎమ్మానై) ఎనక్కు-స్వామియానవనై (ఎప్పొరు ట్కుమ్‌శొల్లానై) సర్వశబ్దవాచ్యనానవనై. ఎల్లాప్పొరుళుక్కుమ్‌శొల్ల వేణ్డుమ్బడి నిన్ఱవనైయెన్ఱుమామ్. (తొకుత్తుచ్చొన్నేన్). ౪.

అరు.—నాలామ్బాట్టు,—కొళ్‌కైత్తు-కొళ్‌కైయుడైత్తు.ఎప్పొరుట్కుమ్‌శొల్లానై-ఎల్లా పదార్థఙ్గళుమ్ తన్నై చ్చొల్లవేణ్డుమ్బడి. తొకుత్తు -శురుక్కి. ౪.

తొకుత్తవరత్తనాయ్ త్తోలాతాన్మార్వమ్
వకిర్త్తవళై యుకిర్త్తోళ్ మాలే—ఉకత్తిల్
ఒరునాన్ఱునీయుయర్త్తి యుళ్ వాఙ్గినీయే
అరుళ్ నాఙ్గుమానాయఱి. ౫.

అన్వ.—తొకుత్త వరత్తనాయ్ తోలాతాన్ మార్వమ్ వకిర్త్త (5) వళై ఉకిర్ తోళ్ మాలే! ఉకత్తిల్ (10)ఒరునాన్ఱు ఉళ్వాఙ్గి నీయే ఉయర్త్తి అరుళ్ నాఙ్గుమ్(15) ఆనాయ్! నీయే అఱి. (18)

అర్థము.—సంపాదించిన వరములుగలవాఁడు గనుక నోడనివాఁడునైన హిరణ్యాసురుని యొక్క వక్షస్థలమును జీల్చి (౫) వంగిన గోళ్లను భుజములునుగల సర్వేశ్వరుఁడా! సృష్టికాలమందు(౧౦) ఒకదినము సంహరించిన నీవే సృజించి దేవమనుష్యతిర్యక్‌స్థావరరూపమైన చతుర్విధముగా (౧౫) నైనవాఁడా! నీవే ఎఱుఁగుదువు. (౧౮) ౫.

వ్యా.— ఇన్దామ్బాట్టు.— (తొకుత్తవిత్యాది.) తిరట్టినవరత్తైయుడైయనాకైయాలే వరజొడు త్తవర్కళుక్కుమ్‌తొరాత హిరణ్యానుడైయమార్వై ప్పిళన్దు వళైన్దవుకిరైయుమ్ తోళైయుముడైయనాయాయ్, శ్రీప్రహ్లాదాళ్వాన్‌పక్కలిలే వ్యాముగ్ధనానవనే! (ఉళ్ వాఙ్గి నీయేయుకత్తిలొరునాన్ఱునీయుయర్త్తి)జగత్తైయ సంహరిత్తనీయే సృష్టికాలత్తిలే(౧).“ఆతపగతమ్” ఎన్నుమ్బడినిఱ్కు-అ. ఉయర్త్తియెన్ఱు అవతరిత్తిఎన్నవుమామ్. (అరుళ్ నాఙ్గుమానాయ్) దేవతిర్యఙ్మనుష్యస్థావరాదికళిలే యన్తరాత్మతయాప్రకాశిత్తునిన్ఱ.(నీయేయఱి)ఇవ్వర్థమ్ వేఱొరువరఱివారిల్లై; దేవరేయఱిన్దగుళవేణుమెన్గై. ౫.

---

(౧)

అరు.— ఐన్దామ్బాట్టు.— (ఉగ త్తిల్) ఉగక్కై - సృష్టియాయ్, సృష్టికాల త్తిలే ఉయ ర్త్తి. (ఆతపగతమ్) వెయ్యిలానదు ఎఙ్గుమొక్క వ్యాపిక్కుమాప్పోలే అన్తరా త్మావాగ ఎఙ్గుమ్ వ్యాపిత్తాయెన్ఱపడి. నాన్గిలుమరువాయ్నిన్ఱాయ్. ౫.

అఱియార్ శమణ రయర్త్తార్ పవుత్తర్
శిఱియార్ శివప్పట్టార్ శెప్పిల్ — వెఱియాయ
మాయవనై మాలవనై మాతవనై యేత్తాతార్
ఈనవరేయాతలాలిన్ఱు. ౬.

అన్వ.— శమణర్ అఱియార్. పవుత్తర్ అయర్త్తార్. శివప్పట్టార్ (౫) శిఱి యార్. శెప్పిల్ వెఱియాయ మాయవనై మాలవనై (10) మాతవనై ఏత్తాతార్. ఆతలాల్ ఇన్ఱు ఈనవరే. (౧౫)

అర్థము.— జైనులు తెలిసికొనరు. బౌద్ధులు భ్రమించిరి. శైవులు (౫) అల్పులు. చెప్పినయెడల సర్వగంధుఁడును ఆశ్చర్యగుణచేష్టితుఁడును ఆశ్రితవ్యామోహముగలవాఁ డునైన (౧౦) శ్రియఃపతిని (వీరు) స్తోత్రముఁజేయరు. గనుక నిప్పుడు (వీరు) హీనులే. (౧౫) ౬.

వ్యా.— అవ.— ఆఱామ్బాట్టు.— వేఱొరు త్తరఱివారిల్లై యో వెన్న బాహ్యకుదృష్టికళాలఱియప్పోమో వెన్గిఱార్.

(అఱియార్ శమణర్)(౧)"స్యాదస్తిస్యాన్నాస్తి" ఎన్ఱు అనేకా న్తమాగ కొళ్గైయాలే అర్హతర్ తత్త్వముళ్ళపడి కొళ్ళామైయాలే యఱియార్. (అయర్త్తార్ పవుత్తర్) ప్రతిసన్ధానమ్పణ్ణుకైక్కు ఓర నుభవితావై క్కొళ్ళామైయాలుమ్ జ్ఞానత్తై క్షణికమాగక్కొళ్ళుకైయా లుమ్ బౌద్ధరుమ్ తత్త్వజ్ఞానత్తిలఱివుకెట్టిరుప్పార్కళ్. (శివప్పట్టార్ శిఱి యార్) ప్రమాణత్తై యొరుపడికొణ్డు ప్రమేయత్తైయుళ్ళపడి కొళ్ళా మైయాలే రుద్రసంబన్ధికళానవర్ కళుమెళ్ళియార్. (శెప్పిల్) ఇవర్కళై ప్పేశిల్. (వెఱియిత్యాది) నిరతిశయభోగ్యనాయ్ ఆశ్చర్యభూతనాయ్ వ్యాముగ్ధనాయ్ శ్రియఃపతియానసర్వేశ్వరనై. (ఏత్తాతారీనవరే) అవర్

(౧) శ్రీభాష్యమ్ ౨-౨-౬-పూర్వపక్షోపన్యాసత్తిల్.

క్షేత్తామైయాలే తణ్ణియరే. హీనరెన్ఱు మహీనరెన్ఱుమ్ నాణ్ ప్రతిపా
దిక్క వేణుమో వెన్గిఱార్. ౬.

అరు.— ఆణావ్చాట్టు.— ప్రతిసన్ధానమ్-ప్రత్యభిజ్ఞై. క్షణికమాకైయాలే ప్రత్యభి
జ్ఞైపణ్ణప్పోకాతెన్ఱపడి. పిఱై. ౬.

ఇన్రాకనాళై యేయాక, ఇనిచ్చిఱితుమ్
నిన్రాక నిన్నరుళ్ఎన్బాలతే—నన్రాక
నానున్నై యన్ఱియిలేన్ కణ్డాయ్, నారణనే
నీయెన్నై యన్ఱియిలై. ౭.

అన్వ.— ఇన్రాక నాళైయేయాక ఇనిచ్చిఱితునిన్ఱాక నిన్ అరుళ్ (5) ఎన్బాలతే
నారణనే! నాన్ ఉన్నైయన్ఱి నన్రాక(10)ఇలేన్. నీ ఎన్నైయన్ఱి ఇలై కణ్డాయ్.(15)

అర్థము.— నేడైనను రేపైనను కొన్నిదినములుతాళినైనను నీ కృప (౫) నాప్ర
క్కనిదే. ఓ నారాయణుఁడా! నేను నిన్నువదలి చక్కఁగా(౧౦)జీవించను. నీవు నన్నువ
దలి పరిపూర్ణుఁడవుకావు చూడుము. (౧౫) ౭.

వ్యా—వీథ్రామ్చాట్టు. (ఇన్రాకవిత్యాది) ఇన్రాకవుమామ్, నాళైయాకవుమామ్, శిఱితుకాలజ్కళిత్తాకవుమామ్,కాలవిలమ్బమే ఉన్నుడైయప్రసాద మెన్పక్కలిలే.(నన్రిత్యాది)కాలవిలమ్బమెన్ఱుమెన్బ క్కలెన్ఱుఝ్ఞాల్లి శోకిత్తాలేయెన్నిల్, అకిఞ్చననాక సంప్రతిపన్ననాన వెనక్కుప్పూర్ణనాన ఉన్నై యొళియ వేఱోరపాశ్రయమిల్లామైయాలే. (నారణనేనీయెన్నై యన్ఱియిలై) పూర్ణనానఉనక్కు అపూర్ణనానవెన్నై యొళియ అపాశ్రయమిల్లై. ఉన్నుడైయ శేషిత్వస్వరూపత్తాలుమ్ ఎన్నుడైయ శేషత్వస్వరూపత్తాలుమ్విడప్పోకాతు. ౭.

ఇలైతుణై మత్తెన్నెఞ్జే ఈశనైవెన్ఱ
శిలైకొణ్డశెజ్గణ్ మాల్ శేరా—కులైకొణ్డ
ఈరైన్దలైయాన్ నిలజ్గైయైయీడళిత్త
కూరమ్బనల్లాల్ కుఱై. ౮

అన్వ.— ఈశనై వెన్ఱ శిలై కొణ్డ శెఙ్ (5) కణ్ మాల్ శేరా కులైకొణ్డ ఈ రైన్దలైయాన్ (10) ఇలఙ్గైయై ఈడళిత్త కూర్ అమ్బనల్లాల్ ఎన్ నెఞ్జే! (15) పుకై మఱ్ఱు తుణై ఇల్లై. (19)

అర్థము.— రుద్రుని జయించిన ధనుస్సును బుచ్చుకొనిన ఎఱ్ఱని (౫) నేత్రములు గల సర్వేశ్వరుఁడును, ఆశ్రయింపక మరణమునుబొందిన దశగ్రీవునియొక్క (౧౦) లఙ్కాపురిని నశింపఁజేసిన తీక్ష్ణమైన బాణములుగలవాఁడునునైన శ్రీరామునిదక్క మామనసా! (౧౫) కొఱంతలుతీర్చుటకు వేఱు సహాయము లేదు. (౧౯) ౮

వ్యా —అవ.—ఎట్టామ్పాట్టు.—(ఇలై తుణై) పుకైయిలుణ్బానెన్ఱు కొణ్డు ఉన్నైయొళియ వేఱొన్ఱైయే నెనైక్కిఱెన్నిల్, వేఱు శ్శొలు కళ్ళుత్తుక్కట్టియాకైయాలే యెన్గిఱార్.

(ఇలై తుణైమఱ్ఱు) సర్వేశ్వరన్ తుణైయొన్ఱైయన్ఱు సాధ్యమ్ మఱ్ఱుళ్ళార్ తుణైయన్ఱైనై. (ఎన్నెఞ్జే) ఇప్పొర్థమ్ శొల్లుకైకు ప్పాఙ్గాననెఞ్జే! (ఈశనై యిత్యాది) వేఱొరుత్తర్ తుణైయల్లవెన్ఱతు- వేఱొరు పూర్ణరల్లామైయాలే యెన్ఱతు. రుద్రనై వెన్ఱ ధనుస్సై ప్పిడిత్త పుణ్డరీకాక్షనాన సర్వేశ్వరన్ వన్దవతరిత్తవిడత్తిలుమ్(౧) "నన మేయమ్" ఎన్ఱ (౨) "కొత్తు త్తలైవన్" ఎన్నుమ్పడి పత్తుత్తలైయైయుడైయ రావణనుడైయ లఙ్కైయై మూలైయడియే వఴిపోక్కిన అమ్బిన్ కూర్మైయై యుడైయచక్రవర్తి త్తిరుమకనై యొళియనమ్ముడైయకుఱైయిల్ వేఱొరువర్ తుణైయిల్లై. ఎమ్బెరుమానార్ శ్రీపాదత్తైయాశ్రయిత్తవర్కళ్ అచేతనక్రియాకలాపత్తినుడైయ కూర్మైయై విశ్వసిత్తిరుప్పర్కళ్. ఇవర్కళ్ చక్రవర్తి త్తిరుమకన్ అమ్బిల్ కూర్మైయై త్తఞ్జమాకనినైత్తిరుప్పర్కళ్. ౮.

అరు.—ఎట్టామ్పాట్టు.—(పుకైయిల్) తెరియాతు. అనాలుమ్ పుకైయిలుణ్బాన్- నీఇత్తనై పొకట్టాలుణ్బాన్, ఇల్లావిట్టాల్ పట్టినియే ఎన్నుమాప్పోలే నీయొళియ వేఱిల్లై

(౧) శ్రీరామాయణ యుద్ధకా-౩౬-౧౧. (౨) పెరియాళ్వార్ తిరు-౧-౧౦-౩.

యొన్గిఱతు. వేఱురక్షకరిల్లామైయాలే ఎన్నపడి. ఈశ్వరనైవెల్లుక్కై — దేవర్కళెల్లారుడైయ పరతత్త్వనిర్ణయమ్పణ్ణుకైక్కాక విశ్వకర్మావాలే ఇరణ్డువిల్లైయుణ్డాక్కి-ఇరువర్ కైయిలుమ్ కొడుక్క; విష్ణువిల్లైదు త్రైయ్య ఉద్యోగిత్తఉడనే రుద్రన్ విల్లుజ్రైయుమాకనడుఙ్గి విఴుకైయాలే వెన్తతెన్గిఱతు. ౮.

కుత్తైక్కొణ్డునాన్ముకన్ కుణ్డికైనీర్పెయ్తు
మత్తైక్కొణ్డమన్దిరత్తాల్ వాఴ్త్తి—క్కత్తైక్కొణ్డ
కణ్డత్తాన్ శెన్ని మేలేఱ క్కఴువినాన్
అణ్డత్తాన్ శేవడియైయాఙ్గు. ౯.

అన్వ.— నాన్ముకన్ కుత్తైక్కొణ్డు కుణ్డికై నీర్ పెయ్తు (5) మత్తైక్కొణ్డ మన్దిరత్తాల్ వాఴ్త్తి కత్తైక్కొణ్డకణ్డత్తాన్ శెన్నిమేల్ (10) ఏఱ ఆఙ్గు అణ్డత్తాన్ శేవడియై కఴువినాన్. (15)

అర్థము.— చతుర్ముఖబ్రహ్మ శేషత్వమునుబొంది కమండల తీర్థమును బోసి (౫) వేదములయందున్న (పురుషసూక్తాది) మన్త్రములచేత స్తోత్రముంజేసి నీలకణ్ఠుండైనశివుని శిరస్సుమీద (౧౦) పడునట్లు త్రివిక్రమావతారకాలమందు అణ్డమువఱకుపెరిగినసర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములను గడిగెను. (౧౫) ౯.

వ్యా.—అవ.—ఒన్ఱుతామ్బట్టు.—(కుత్తై) వేఱ్ఱ్రారుత్తర్ తున్నైయిల్లై యెన్గిఱతు-పూర్ణ రాక సంప్రతిపన్న రాన వర్కళుమ్ స్వన్దాఙ్గుత్తైన్నై ఇవనుక్కుఱివిత్తు త్తజ్గళ పేక్షితమ్పెఱుకైయా లెన్గిఱార్.

(కుత్తైక్కొణ్డిత్యాది) చతుర్ముఖనాన తాన్ కుణ్డికైయిలే ధర్మత్తై జలమాకఉణ్డాక్కి. (మత్తైయిత్యాది) శ్రీపురుషసూక్తాదికళాలే మజ్గళాశాసనమ్పణ్ణి. (అణ్డత్తాన్ శేవడియై క్కత్తైక్కొణ్డకణ్డత్తాన్ శెన్ని మేలేఱక్కఴువినాన్) తిరువులకళన్దరుళిన సర్వేశ్వరన్ తిరువడికళై యక్కాలత్తిలేనీలకణ్ఠను డైయశిరస్సిలేపడుమ్పడియాక క్కఴువినాన్. సాహసికరాన ప్రజైకళ్ వఴియేపోయ్ వఴియేవరవేణుమెన్ఱు తీర్థన్తై మేలేతెళిప్పార్గళిప్పోలే. ౯.

* అరు.— ఒన్ఱుతామ్బట్టు.— కుత్తైక్కొణ్డు-ఆకిఞ్చన్యాదికళై మున్నిట్టు. కుణ్డికై - కమణ్డలమ్. పెయ్కై -ఉణ్డాక్కుకై. ౯.

ఆజ్గారవారమతుకేట్టు, అழలుమిழுమ్
పూజ్గారరవణైయాన్పాన్మేని—యాజ్కాణ
వల్లమేయల్లమే మామలరాన్ వార్శడైయాన్
వల్లరేయల్లరేవాழ்త్తు. ౧౦.

అన్వ.— ఆజ్గు ఆరవారమతు కేట్టు అழల్ ఉమిழுమ్ (౯) పూ క్కార్ అరవు అణైయాన్ పొన్ (19) మేని యామ్ కాణ వల్లమేయల్లమే? మా(15) మలరాన్ వార్ శడైయాన్ వాழ்త్తు వల్లరేయల్లరే. (19)

అర్థము.—శ్రీత్రివిక్రమావతారకాలమందు మజ్గళాశాసనధ్వనిని విని (అస్థానభయశజ్కచేత) నిప్పులు గ్రక్కుచున్న (౯) మంచి కోపముగల ఆదిశేషుని శయ్యగాఁగలసర్వేశ్వరుని యొక్క శ్లాఘ్యమైన (౧౦) తిరుమేనును, మేము సేవింప సామర్థ్యములేనివారమా? శ్లాఘ్యమైన (౧౧) తిరునాభికమలమునందుఁబుట్టిన బ్రహ్మయు వ్రేలుచున్న జటలుగలరుద్రుఁడును స్తోత్రముఁజేయుటకు శక్తులుకారుగదా? (౧౯) ౧౦.

వ్యా —పత్తాంమ్బాట్టు.—(ఆజ్గారవారమతుకేట్టు) (౧, "తిణ్ణైవాழ்రియొழ" ఎన్నుమ్బడి. తిరువులకళన్దరుళినపో తుణ్డాన వారైకేట్టు. (అழలుమిழுమ్)(౨) "విడజ్కాలు న్తీవాయరవణై" ఎన్నుమ్బడియే. (పూజ్గారరవణైయాన్) అழకియశీన్ఱత్తైయుడైయ తిరువనన్దాழ్వానై ప్పడుక్కైయాక ఉడైయవనుడైయ. శేషిపక్కల్ పరివాలేవన్ద శీన్ఱమాకైయాలే అలత్తి వழிక్కవేణ్డుమ్బడి యిరుక్కుఅపడి. (పొన్మేనియామ్కాణవల్లమేయల్లమే) అవనుడైయ స్పృహణీయమాన తిరుమేనిస్వరూపత్తుక్కు మేలాన్నిలైయెన్నిరుక్కుఅ నముక్కుక్కాణక్కుడైయుణ్డో? (మామలరానిత్యాది) తిరునాభికమలత్తిలే అవ్యవధానేనపిఱన్దనెన్నుమ్, జటైటెతరైయిలేతాழுమ్బడి సాధనానుష్ఠానమ్బణ్ణినెన్నుమ్ స్వశక్తియిల్ కుఱైయనినైయాత బ్రహ్మరుద్రాదికళ్ వాழ்త్తమాట్టారే. ౧౦.

అరు.— పత్తాంమ్బాట్టు,— (పూజ్గార్) కార్-కఱుప్పాయ్ శీన్ఱమ్. వల్లమేయల్లమే-వల్లవల్లోమే; మాట్టువోమెన్ఱపడి. స్వరూపమ్-విగ్రహమ్. వల్లరేయల్లరే-వల్లారల్లరే; మాట్టారెన్ఱపడి. ౧౦.

(౧) తిరువాయ్మొழி ౭ ౪-౧. (౨) ఇరణ్డా న్తిరువన్దాది-౭౧.

వాళ్త్తుకవాయ్కాణ్గ కణ్ కేట్క-శెవి, మకుడమ్
తాళ్త్తివణజ్గుమిన్గళ్ తణ్ మలరాల్—శూళ్త్త
తుళాయ్మన్ను నీణ్ముడి యెన్ తొల్లై మాల్ తన్నై
వళా వణ్కై-కూప్పి మతిత్తు. ౧౧.

అన్వ.—శూళ్త్త తుళాయ్ మన్ను నీళ్ ముడి (5) ఎన్ తొల్లై మాల్ తన్నై మతిత్తు వళా(10)వణ్ కై కూప్పి మకుడమ్ తాళ్త్తి(15)తణ్ మలరాల్ వణజ్గుమిన్గళ్. వాయ్ వాళ్త్తుక. (20) కణ్ కాణ్గ. శెవి కేట్క. (24)

అర్థము.— చుట్టఁబడిన తిరుత్తుళాయిమాల అమరియున్న దీర్ఘమైన కిరీటము గల (౫) నాయంచనాదికాలముగా వ్యామోహముగల సర్వేశ్వరుని ననుసన్ధించి విచ్ఛేద ములేక (౧౦) మంచి చేతులను మొగిడ్చి కిరీటములను వంచి (౧౫) చల్లని తామరసపుష్ప ములు (సమర్పించి) సేవించుఁడు. నోరు మజ్గళాశాసనము చేయునిండు (౨౦) నేత్రములు సేవింపనిండు. చెవులు విననిండు. (౨౫) ౧౧.

వా.—పతినోరామ్బట్టు,—(వాళ్త్తుకవాయిత్యాది) సర్వే శ్వరనై వాళ్త్తక్కడవాయుమ్, కాణక్కడకణ్ణుమ్, అవనుడైయ గుణజ్గళై క్కేట్కక్కడశెవియుమ్, తన్దాముక్కు వకుత్త తొళిలై చ్చెయ్క. (మకుటన్తాళ్త్తివణజ్గుమిన్గళ్ తణ్మలరాల్) అవన్ తిరు వడికళిలే వణజ్గక్కడ తలైనైయజ్గేతాళ్త్తి పుష్పాద్యుపకరణజ్గ లైక్కొణ్డు అవన్తిరువడికళిలే ఉజ్గళ్ తలైయై త్తాళ్త్తి వణజ్గుజ్గోళ్. (శూళ్త్తవిత్యాది) వణజ్గువిత్తుక్కొళ్ళుకైక్కు-లక్షణమ్ శొల్లుకిఱతు. శూఴప్పట్ట తిరుత్తుళాయ్వర్తియానిన్ఱు ఆధిరాజ్యసూచకమాన ముడి యైయుడైయ సర్వేశ్వరనుడైయ తిరునామత్తై మాఱామల్ నినైత్తు ఉదారమాన కైయైక్కూప్పి. (మకుడమ్ తాళ్త్తి వణజ్గుమిన్గళ్ తణ్ మలరాల్) పుష్పాద్యుపకరణజ్గళైక్కొణ్డుఅవన్ తిరువడికళిలే ఉజ్గళ్ తలైయై త్తాళ్త్తివణజ్గుజ్గోళ్. ౧౧.

అరు,—పతినోరామ్బట్టు,— వళా-వళువుతలిన్ఱి మాఱామల్. తిరునామమ్ అధ్యాహార్యమ్. మతిత్తు-నినైత్తు. ౧౧.

మతిత్తాయ్పోయ్నాన్గిల్ మతియార్పోయ్వీళ
మతిత్తాయ్మతికోళ్ విడుత్తాయ్—మతిత్తాయ్
మడుక్కిడన్దమాముతలై కోళ్విడుప్పాన్, ఆళి
విడత్తిరణ్డుమ్పో యిరణ్డిన్వీడు. ౧౨.

అన్వ.— మతియార్ నాన్గిల్ పోయ్ వీళ మతిత్తాయ్ (౫) మతి కోళ్ విడుత్తాయ్. మడు కిడన్ద (౧౦) మా ముతలై కోళ్ విడుప్పాన్ ఆళి (౧౫) విడత్తు మతిత్తాయ్. ఇరణ్డుమ్ పోయ్ ఇరణ్డిన్ (౨౦) వీడు మతిత్తాయ్. (౨౨)

అర్థము.— నిన్ననుసంధింపనివారు దేవతిర్యఙ్మనుష్యస్థావరజన్మములందుఁ బోయి పడునట్లు సంకల్పించితివి. (౫)చంద్రుని వ్యసనమును బోగొట్టితివి, మడుగునం దున్న(౧౦) పెద్ద మొసలియొక్క బలమును బోఁగొట్టుటకై చక్రమును (౧౫) బ్రయోగించుటకుఁదలఁచితివి. మొసలిఏనుఁగు నీరెండును బోయి రెండిటియొక్క(౨౦) (శాప-సాక్షాత్) మోక్షములను (పొందునట్లు) సంకల్పించితివి. (౨౨) ౧౨.

వ్యా.—పన్నిరణ్డాయిరప్పడి.—(మతిత్తాయిత్యాది) (నాన్గిల్మతియార్ పోయ్ వీళమతిత్తాయ్) వేదత్తాలుమెజ్ఞుమ్ పుక్కు ఉన్నై ఉణరాతవర్కళ్ అధఃపతిక్కుమ్పడియాక మతిత్తాయ్. (మతియార్ నాన్గిల్పోయ్వీళమతిత్తాయ్)ఉన్నై మతియాతవర్కళై (౧) "క్షిపామ్యజస్రమశుభా నాసురీష్వేవయోనిషు" ఎన్నుమ్పడియే చతుర్విధయోనికళిలుమ్పోయ్ విళుమ్పడిక్కాకనినైత్తాయ్.(మతికోళ్విడుత్తాయ్) చన్ద్రనుక్కువన్దవ్యసనత్తైప్పోక్కినవనే! (మడువిత్యాది) పోయ్క్కైయిలేకిడన్దభయావహమానముతలై శ్రీగజేన్ద్రాళ్వానై ప్పట్రి నలిన్దు విడుమ్పడిక్కాక సఙ్కల్పమిన్తిక్కే తిరువాళియై విడుకైక్కునినైత్తాయ్. (ఇరణ్డుమ్పోయిరణ్డిన్ వీడుమతిత్తాయ్) పూర్వాకారఙ్గళై విట్టుముతలైగన్ధర్వనాయ్ ఆనైతిరువడికళై ప్పెఱుమ్పడిక్కాక పున్నినైత్తాయ్. ౧౨.

ఆరు.— పన్నిరణ్డాయిరప్పడి.— నాన్గిన్ - నాలువేదమాతల్, నాలుయోనియాతల్. దేవాదిచతుర్విధమ్ - మతిత్తాయ్-పోయ్ విళవున్నినైత్తాయ్. ఇరణ్డుమ్పోయ్ - ముతలైయాకారముమ్, ఆనైయాకారముమ్పోయ్. ఇరణ్డిన్వీడు - ముతలైక్కు శాపమోక్షముమ్ ఆనైక్కుముక్తియుమెన్ఱపడి. ౧౨.

(౧) గీతై-౧౬-౧౯.

వీడాక్కుమ్పెఱ్ఱియఱియాతు, మెయ్వరు త్తి
క్కూడాక్కినిన్ఱుణ్డు కొణ్డుழల్వీర్—వీడాక్కుమ్
మెయ్ప్పారుళ్ తా న్వేతముత ల్పారుళ్ తాన్, విణ్ణవర్క్కు
నల్పారుళ్ తా న్నారాయణన్. ౧౩.

అన్వ.— వీడాక్కుమ్ పెఱ్ఱి అఱియాతు మెయ్ వరు త్తి (5) కూడాక్కి నిన్ఱు ఉణ్డుకొణ్డు ఉழల్వీర్! వీడాక్కుమ్ (10) మెయ్ పొరుళ్ తాన్ వేతమ్ ముతల్ పొరుళ్ తాన్ (15) విణ్ణవర్క్కు నల్ పొరుళ్ తాన్ నారాయణన్ (19)

అర్థము.— మోక్షమునుగలుగఁజేసెడి యుపాయమును దెలిసికొనక శరీరమును గష్టపఱచి (౫) బుద్ధిగాఁజేసి స్థిరముగానిలిచి బ్రదికి తడమాడువారలా! మోక్షమిచ్చెడి(౧౦)సత్యమైన యుపాయమైనవాఁడును వేదమందు శ్రేష్ఠముగాఁ బ్రతిపాదింపఁబడినవాఁడును (౧౫) నిత్యసూరులకు విలక్షణమైన పురుషార్థభూతుఁడును నైనవాఁడు నారాయణుఁడు. (౧౯) ౧౩.

వ్యా.—పతిన్మూన్ఱామ్పాట్టు.—(వీడాక్కుమ్పెఱ్ఱియఱియాతు). మోక్షత్తైత్తరువిక్కుమ్ ప్రకారమఱియాతు. (మెయ్వరు త్తి) చిరకాలమున్ణాతేనిన్ఱుపిన్పుజీవిత్తు ఇప్పడి అనుష్ఠిప్పొమెన్ఱునెఞ్జిలే కొణ్డుழల్వీర్! కొన్ఱుழల్వీరెన్నిల్-ఉజ్జ్వైహింసిత్తుழల్వీరెన్ఱుమామ్. (వీడాక్కుమ్మెయ్ప్పారుళ్ తాన్) మోక్షత్తైయుణ్డాక్కుమ్ అవ్యవహితసాధనమ్. (వేతముతల్పొరుళ్ తాన్) మోక్షప్రదనెన్ఱు వేదత్తాలేప్రతిపాదిక్కప్పడుమవన్. (విణ్ణవర్క్కునల్ పొరుళ్ తాన్) నిత్యసూరికళుక్కు ప్రాప్యనానవన్. (నారాయణన్.) సర్వేశ్వరన్. ౧౩.

అరు.— పతిన్మూన్ఱామ్పాట్టు.—ఉపాసకరైక్కుఱిత్తు, ఉజ్జ్వలుపాసనత్తిలే ప్రయోజనమిల్లై; అవనేయుపాయమెన్గిఱార్. (వీడాక్కుమిత్యాది.) కూడాక్కి-శరీరత్తైవఱ్ఱప్పణ్ణి.

నారాయణనెన్నై యాళి, నరకత్తు
చ్చేరామల్ కాక్కుమ్తిరుమాల్, తన్—పేరాన
పేశప్పెఱాతపిణచ్చమయర్ పేశక్కేట్టు
ఆశైప్పట్టాழ్వార్ పలర్. ౧౪.

అన్వ.— నారాయణన్ ఎన్నై ఆళి నరకత్తు శేరామల్ (5) కాక్కుమ్ తిరుమాల్ తన్ పేరానపేశ (10) పెఱాత పిణమ్ శమయర్ పేశ కేట్టు (15) ఆశైపట్టు పలర్ అళ్వార్. (18)

అర్థము.— నారాయణుఁడును నన్నేలినస్వామియు నరకమునందు జేరకుండునట్లు (౫) రక్షించువాఁడును నైన శ్రియఃపతియొక్క తిరునామముల ననుసన్ధింపఁ (౧౦) బ్రాప్తి లేని పీనుగవంటి సిద్ధాన్తముగలవారు చెప్పెడిమాటలను విని (౧౫) ఆశపడి అనేకులు మునిఁగి చెడిపోవుచున్నారు. (౧౮) ౧౪.

వ్యా.— పతినాలామ్పాట్టు.– (నారాయణనెన్నై న్యాళి) (౧)"అఖిలజగత్స్వామిన్నస్మత్స్వామిన్". (నరకత్తిత్యాది) పిరాట్టిక్కు ప్రియమాక ఆశ్రితరై సంసారత్తిల్ ప్రవేశియామల్ కాక్కుమవన్. ఇప్పడి సర్వరక్షకనానవనుడైయ తిరునామఙ్గళై ప్పేశప్పెఱాతే జీవియానిక్కచ్చెయ్‌తే మృతప్రాయరాయిరుక్కుమ్ బాహ్య కుదృష్టికళ్ వేఱేయోరర్థఙ్గళైచ్చొల్లక్కేట్టు అనర్థప్పడువార్ శిలరుణ్డోమ్ పరమప్రాప్యన్నారాయణనెన్ఱు ముపపాదిక్కిఱార్. ౧౪.

అరు.—పతినాలామ్పాట్టు.—ఆశైప్పట్టు-అవర్‌కళ్ శొన్నతైక్కేట్టు అవర్‌కళుడైయ విషయత్తై యాశైప్పట్టాళ్వార్ - అతిలే అధఃపతితరెన్నపడి. ౧౪.

పలతేవరేత్తప్పడికడన్దాన్ పాతమ్
మలరేఱవిట్టిఱైఞ్జి వాళ్త్త—వలరాకిల్
మార్కణ్డన్ కణ్డవకైయేవరుఙ్కణ్డీర్
నీర్కణ్డన్ కణ్డనిలై. ౧౫.

అన్వ.— పల తేవర్ ఏత్త పడి కడన్దాన్ (5) పాతమ్ మలర్ ఏఱవిట్టు ఇఱైఞ్జి వాళ్త్త (10) వలరాకిల్ నీర్ కణ్డన్ కణ్డ నిలై (15) మార్కణ్డన్ కణ్డ వకైయే వరుమ్‌కణ్డీర్. (19)

అర్థము,— అనేక దేవతలు స్తోత్రముఁజేయునట్లు భూమిని గొలిచినవానియొక్క (౫) శ్రీపాదములయందుఁ బుష్పములను సమర్పించి నమస్కరించి మఙ్గళాశాసనముఁజేయ (౧౦) శక్తులైతిరేని విషజలమును గణ్ఠమునందుగల రుద్రుఁడు కనిపెట్టిఆశ్రయించిన ప్రకారము (౧౫) మార్కణ్డేయుఁడు తెలిసికొనిన విధముగా వచ్చునుగదా (౧౯) ౧౫.

---

(౧) శరణాగతిగద్యము.

వ్యా.— అవ.— పతిన్దైనామ్బాట్టు.— (పలతేవరిత్యాది) వేణ్డాశ్రయణీయరిల్లై యెన్నుమ్ శ్లోకినిన్ఱవన్ తిరువడికళిలే వేఱో రాశ్రయణీయరాక నినైత్తవర్కళ్ శెయ్కిఱతొழిలై అవ్యవహితమాకత్తాజ్గళ్ శెయ్యవల్లార్ శిలర్సెన్గిరార్.

(పలతేవరిత్యాది) పలతేవరే త్తప్పడికడన్ద్రాన్ పాతమెన్గైయాలే ఆశ్రయణీయవస్తువివనెన్ఱు అఱుతియిట్టతు. మలరేఱవిట్టిత్తెఴి వాழ్త్తవల్లార్కిలెన్గైయాలే తాజ్గళాశ్రయణీయరాక నినైత్తవర్కళ్ శెయ్కిఱశెయలై త్తాజ్గళుమ్శెయ్యవల్లరాకిల్. (మార్క్కణ్డనిత్యాది) మార్క్కణ్డేయన్ దేవనై మోక్షార్థమాక శెన్ఱాశ్రయిక్క మోక్షప్రదనీశ్వరనే యెన్ఱు కాట్టుమతువేయుళ్లతెన్ఱు రుద్రన్కాట్టక్కణ్డు యితువేయివనుక్కుళ్ళతెన్ఱు మార్క్కణ్డేయన్ కణ్డవకైనై అనుసన్ధిక్కుమ్. అవ్యవహితమాక సర్వేశ్వరన్ తిరువడికళైయాశ్రయిక్కవల్లరాకిల్ మార్క్కణ్డేయన్ కణ్డవకైయే సిద్ధిక్కుమ్. ౧౫.

అరు.— పతిన్దైనామ్బాట్టు.— మోక్షప్రదత్వమ్ సర్వేశ్వరనుక్కొழియ ఇతరరుక్కిల్లైయెన్నుమతై ఇప్పాట్టిల్ నూచిప్పిక్కిఱార్. (పలదేవరిత్యాది) పలతేవరేత్తవెన్ఱు బ్రహ్మరుద్రాదికళ్ మలరిట్టేత్తుమాప్పోలే, తాజ్గళుమేత్తవల్లరాకిలెన్ఱపడి. వేఱోరాశ్రయణీయర్ - ఈశ్వరనైయొழియ త్తజ్గళుక్కాశ్రయణీయరాకనినైత్త బ్రహ్మాదికళ్. కీழ్వాక్యత్తై వివరిక్కిఱార్. ఇతువే - ఇవనుక్కుక్కాట్టుకైయే ఇవనుక్కుళ్ళతెన్ఱు. మార్క్కణ్డన్ కణ్డవకై. రుద్రన్ మోక్షప్రదనన్ఱు - సర్వేశ్వరనే మోక్షప్రదనెన్ఱుకణ్డవకై. ఇత్తాలవనేపరదేవతై - ఇతరరన్ఱెన్ఱపడి. సీర్క్కణ్డన్ కణ్డనిలైయై, మార్క్కణ్డన్ కణ్డవకైయే పరుమెన్ఱన్వయమ్. ౧౫.

నిలైమన్ను మెన్నెఞ్జ మన్నాన్ఱు, తేవర్
తలైమన్నర్ తామే మాఱాక—ప్పలమన్నర్
పోర్మాళవెజ్కతిరోన్ మాయప్పొழిన్మ్మదైయ
త్తేరాழியాల్ మఱైత్తారాల్. ౧౬.

అన్వ.— అన్నాన్ఱు తేవర్ తలైమన్నర్ తామే మాళ్ శాక (5) పలమన్నర్ పోర్ మాళ వెమ్కతిరోన్ మాయ (10) పాళిల్ మఱైయ తేర్ ఆళియాల్ మఱైత్తార్ (15) ఎన్ నెఞ్జమ్ నిలైమన్నుమ్. (18)

అర్థము.— భారతయుద్ధమునందు నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుండైన తానే శత్రువైయుండి (౫) అనేకరాజులు యుద్ధమునందుఁ జచ్చునట్లును సూర్యుఁడు మఱుఁగగునట్లును (౧౦) భూమి తెలియకుండఁబోవునట్లును ప్రకాశముగల చక్రముతో మఱుగుగానున్న శ్రీకృష్ణునిచే (౧౫) నా మనస్సు స్థిరపడియుండును. (౧౮) ౧౬.

వ్యా.— పతినాలాయ్రప్పడి.— (నిలైమన్ను మెన్నెఞ్జమ్) సర్వేశ్వరనై యాశ్రితార్థమాక క్కణ్డతెన్ఱఱిన్దపడియాలే పఱక్కైయొన్ఱిలే భారమ్వైత్తాఱ్పోలే(౧) "చఞ్చలంహిమనః" ఎన్ఱుశొల్లప్పడుకిఱ నెఞ్జునిలైపెఱ్ఱతు. ప్రాప్తిదశైయిల్ పిఱక్కుమ తిర్జైయిరుక్కప్పిఱన్దతు.(అన్నాన్ఱు) భారతసమరత్తిలే.(తేవరిత్యాది)(౨) "రాజాధిరాజస్సర్వేషామ్" ఎన్ఱు శొల్లప్పడుకిఱ* అయర్వఱుమమరర్కళతిపతితానే. (మాళ్శాకవిత్యాది)(3) "ద్విషదన్నమ్" ఇత్యాదిప్పడియే పాణ్డవశత్రుక్కళ్ తనక్కు శత్రుక్కళాకవుమ్ పలమన్నర్కళ్ ముడియుమ్పడియాకవుమ్(౪) "భీషోదేతిసూర్యః" ఎన్ఱు తన్నాజ్ఞైయాలేఒరుముహూర్త్తన్తప్పామల్ ఉదిప్పతుమ స్తమిప్పతుమాకిఱ ఆదిత్యన్ మఱైయవుమ్ ఎతిరికళుక్కు వ్యాడత్తిల్ అస్తమిత్తతిన్నై యెన్ఱు కుత్తైశొల్లప్పోకాతపడి భూమియడైయమఱైయవుమ్ ఆదిత్యనై ప్రకాశమాన తిరువాళియాలే మఱైత్తారానవరాలే యెన్నెఞ్జమ్స్థితిత్తతు. నిత్యసూరికళుక్కు వ్వారుకాయ్(౫) "సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః" ఎన్ఱోతప్పడుకిఱ తామేతమక్కుత్తకాతపడియాన పొయ్యైచ్చెయ్కైయాలే ఎన్నెఞ్జుస్థితిత్తతు. ఈశ్వరన సత్యప్రతిజ్ఞనాయ్ రక్షిప్పానాన పిన్బు నమ్ముడైయ సత్యతప శ్శమాదికళై క్కొణ్డెన్నైనై. న్యాసోనామ భాగవతశ్లోకత్తిల్ నినైత్త ఉరమిప్పాట్టాల్ చొల్లుకిఱతు. ౧౬.

అరు,— పతినాలాయ్రప్పడి.— పాళిల్-భూమి-భూమియడైయ ఆదిత్యకిరణమ్మఱైయవుమెన్ఱపడి. ౧౬.

---

(౧) గీతై-౬-౩౪. (౨) (౩) భారత-ఉద్యోగ-౯౦.

(౪) తైత్తిరీయ-ఆనన్దవల్లి-౮-అనువా. (౫) ఛాన్దోగ్య-౮-౧.

ఆలనిఴఱ్కీఴఱనెఱియై, నాల్వర్క్కు
మేలై యుకత్తురైత్తాన్ మెయ్త్తవత్తోన్—ఞాలమ్
అళన్దానైయాఴిక్కిడన్దానై, ఆల్ మేల్
వళర్న్దానైత్తాన్వణఙ్గుమాఱు. ౧౭.

అన్వ.— మెయ్ తవత్తోన్, ఞాలమ్ అళన్దానై ఆఴి (5) కిడన్దానై ఆల్ మేల్ వళర్న్దానై తాన్ వణఙ్గుమాఱు అఱనెఱియై (10) నాల్వర్క్కు ఆలనిఴల్ కీఴ్ మేలై యుకత్తు ఉరైత్తాన్. (14)

అర్థము.— సత్యమైన తపస్సుగలరుద్రుఁడు, భూమిని గొలిచినవాఁడును సముద్రమునందుఁ (౫) బవ్వళించినవాఁడును నైన శ్రియఃపతిని దానాశ్రయించినప్రకారమైన ధర్మమార్గమును (౧౦) అగస్త్యపులస్త్యదక్షమార్కండేయులైననాల్గుఋషులకు వటవృక్షము యొక్క నీడక్రింద ముందటియుగమునం దుపదేశించెను. (౧౪) ౧౭.

వ్యా.— అవ.— పతినేఴామ్పాట్టు.— (ఆలనిఴఱ్కీఴ్) జ్ఞానాధికనాన రుద్రనుమ్ తన్నై యాశ్రయిత్తవర్కళుక్కు ఇవ్వర్థత్తైయిఱే శొల్లిఱ్ఱెన్గిఱార్.

(ఆలనిఴల్కీఴిత్యాది) భగవద్భజనత్తి లనుష్ఠితమాన అనుష్ఠానత్తైయుడైయరుద్రన్ ఆలనిఴలిలే అగస్త్యాదికళుక్కు ధర్మమార్గత్తైప్పణ్ణుశొన్నాన్. (ఞాలమిత్యాది)శొన్నపడి యెజ్ఞనేయెన్నిల్, అవతారత్తుక్కడియాక త్తిరుప్పాఱ్కడలిలేవన్దు కణ్వళర్న్దు శిఱియార్ పెరియారెన్ను వాశివైయాతే ఎల్లార్తలైకళిలుమొక్క త్తిరువడికళై వరైయాతేవైత్తు వరైయాతే యెల్లారైయుమ్తన్ వయిఱ్ఱిలేవైత్తు పవనాయిరుప్పతొరు ఆలిలైయిలే కణ్వళర్న్దు రక్షిక్కుమవనై త్తాన్వణఙ్గుమ్ప్రకారత్తైచ్చొన్నాన్. ౧౭.

మాఱాయ తానవనై వళ్ళుకిరాల్, మార్పిరణ్డు
కూఱాకక్కీఱియకోళరియై—వేఱాక
ఏత్తియిరుప్పారైవెల్లుమే, మఱ్ఱవరై
చ్చాత్తియిరుప్పార్ తవమ్. ౧౮.

అన్వ.— మాతాయ తానవనై వళ్ ఉకిరాల్ మార్పు (5) ఇరణ్డుకూఱాక కీఱియ కోళ్ అరియై వేఱాక (10) ఏత్తియిరుప్పారై, వెల్లుమే మఱ్ఱు అవరై శాత్తియిరుప్పార్ తవమ్. (15)

అర్థము.— శత్రువైన హిరణ్యాసురుని పదునుగల గోళ్ళచేత వక్షస్థలమును (౫) రెండుచీలికలుగాఁ జీల్చిన బలముగల నరసింహుని ననన్యాప్రయోజనుఁగా (౧౦) స్తోత్రముఁ జేసియుండు భాగవతులను, అట్టిభాగవతోత్తములను స్తోత్రముఁజేయువారియొక్క తపస్సు జయించును. (౧౫) ౧౮.

వ్యా —అవ.—పతి నెట్టామ్మాట్టు.— కుఱైకొణ్డు భగవానై యేభజిక్కుమతిలుమ్ తదీయరై ప్పురుషకారమాకక్కొణ్డుపఱ్ఱుకై శీరియ తెన్గిఱార్.

(మాఱాయవిత్యాది) ఈశ్వరనెన్ఱుపారాతే తనక్కెతిరియాన హిరణ్యనై క్కూరియవుకిరాలే మార్వై రణ్డుపిళవాక క్కీణ్డనరసింహనై. (వేఱాకవిత్యాది) వేఱాక వేత్తియిరుప్పారాకిఱార్ (౧) "అన్దియమ్బోతిలరియురువాకియరియై యరిత్తవనై ప్పల్లాణ్డు" ఎన్ఱురక్షకనుక్కు త్తీఙ్గు వరుకిఱతో వెన్ఱు తిరుప్పల్లాణ్డుపాడుమ్ పెరియాళ్వార్ పోల్ వార్. (మఱ్ఱవరైయిత్యాది) శాత్తియిరుప్పారాకిఱార్-(౨) "వల్లపరిశువరువిప్పరేల్" ఎన్ఱు పెరియాళ్వార్ పక్కలిలే న్వస్తభరరాయిరుక్కుమాణ్డాళ్ పోల్వార్. తవమ్-సుకృతమ్. ౧౮.

తవమ్‌శెయ్‌తునాన్ముకనాల్ పెఱ్ఱవరత్తై
అవమ్‌శెయ్‌తవాళ్ళియాయత్తే—ఉవన్దత్తై
క్కాప్పాయ్ నీకాప్పతనై యావాయ్ నీ, వైకున్దమ్
మీప్పాయుమెవ్వుయిర్‌క్కుమ్ నీ. ౧౯,

అన్వ.— తవమ్‌శెయ్‌తు నాన్ముకనాల్ పెఱ్ఱ వరత్తై అవమ్‌శెయ్‌త (5) ఆళియాయత్తే! ఉవన్దు ఎత్తై కాప్పాయ్ నీ (10) కాప్పతనై ఆవాయ్ నీ ఎవ్వుయిర్‌క్కుమ్ వైకున్దమ్ (15) ఈప్పాయుమ్ నీ. (17)

---

(౧) తిరుప్పల్లాణ్డు-౬-పా. (౨) నాచ్చియార్ తిరు-౧౦.౧౦.

అర్థము.— (హిరణ్యుఁడు) తపంబుఁజేసి బ్రహ్మవలనఁ బొందిన వరమును వ్యర్థప
ఱచిన (౫) సుదర్శనముగలవాఁడవుకదా! సంతోషించి మమ్ములను రక్షించువాఁడవు నీవే.
(౧౦) రక్షణయందభిప్రాయము గలవాఁడవును నీవే. సమస్తప్రాణులకును వైకుణ్ఠము
(౧౫) నిచ్చువాఁడవును నీవే. (౧౬) ౧౯.

వ్యా.— అవ.— పత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (తవమ్శెయ్తు) ప్రధానరానవర్కళుమఱివు కెడుమిడత్తిల్ రక్షిక్కుమ్ నీయే యెన క్కెల్లావభిమతసిద్ధియుమ్ శెయ్వానెన్గిఱార్.

(తపమిత్యాది) తపస్సై ప్పణ్ణి బ్రహ్మావిన్బక్కలిలే హిరణ్యాదికళ్ పెఱ్ఱవరత్తైయఱుత్తు వరఙ్గొడుత్తవర్కళుక్కుమ్ కుడియిరుప్పుక్కొడుత్త నీయే. (ఉపన్ది త్యాది) ఉఱ్ఱపేఱాక రక్షిప్పాయ్నీ రక్షణన్దాన్నీ పునరావృత్తియిల్లాత మోక్షత్తైయెప్పోయిర్క్కుమీప్పాయుమ్నీ. ౧౯.

నీయేయులకెల్లామ్ నిన్నరుళేనిఱ్పనవుమ్
నీయేతవత్తేవతేవనుమ్—నీయే
ఎరిశుడరుమ్మాల్వరైయు మెణ్డిశైయుమ్, అణ్డ
త్తిరుశుడరుమాయవివై. ౨౦,

అన్వ.— ఉలకెల్లామ్ నీయే. నిఱ్పనవుమ్ నిన్ అరుళే. తవమ్ తేవర్ తేవనుమ్ (5) నీయే ఎరి శుడరుమ్ మాల్ వరైయుమ్ (10) ఎణ్ దిశైయుమ్ అణ్డత్తు ఇరుశుడరుమ్ ఆయఇవై నీ. (15)

అర్థము.— ఎల్లలోకములును నీవే. ఈలోకములస్థితియు నీకృపచేతనే. తపస్సు చేదేవతలైనబ్రహ్మాదులకును దేవతవు (౫) నీవే. జ్వలించుచున్న అగ్నియు గొప్ప పర్వతములును (౧౦ అష్టదిక్కులును అణ్డమునందుండు జ్యోతీరూపమైన చంద్రసూర్యులిద్దరును ఇవియన్నియు నీవే. (౧౫) ౨౦.

వ్యా.— ఇరుపతామ్పాట్టు.— (నీయేయులకెల్లామ్) ఉన్నై యొఴియ జగత్తుక్కుపృథక్స్థితియుమ్ పృథగుపలంభముమిల్లై. (నిన్నరుళేనిఱ్పనవుమ్) ఉన్ప్రసాదమడియాక ప్పెఱుమ్ పేఱునిలైనిఱ్పతు. (నీయేతవత్తేవతేవనుమ్) సాధనానుష్ఠానమ్బణ్ణి అధికారమ్బెఱ్ఱవర్కళు

క్కుమ్ ఉన్నై యొழிయస్థితియిల్లై. (నీయే యెరిశుడరు మిత్యాది) పిరిత్తుచ్చొల్లుకిఱతే, అగ్నియుమ్ కులపర్వతఙ్గళుమెట్టుదిక్కుక్కళుమ్ అర్క్కా స్తర్వ స్త్రికళాన చన్ద్రాదిత్యాదికళుమాన ఇప్పదార్థఙ్ఙెల్లాము న్నధీనమ్. ౨౦.

ఇవైయాపిలవాయ్ తిఱన్దెరికాన్ఱ
ఇవైయావెరివట్టక్కణ్గళ్ - ఇవైయా
వెరిపొజ్గి కాట్టుమిమైయోర్ పెరుమాఙ
అరిపొజ్గి కాట్టుమழకు. ౨౧.

అన్వ.— పిలమ్ పాయ్ తిఱన్దు కాన్ఱ ఎరియివై(5) ఆ. ఎరి వట్టమ్ కణ్గళివై ఆ (10)ఎరి పొజ్గి కాట్టుమ్ ఇమైయోర్ పెరుమాన్(15)అరి పొజ్గి కాట్టుమ్ అழకివై ఆ (20)

అర్థము.— బిలమువంటి నోటిని తెఱచి నిప్పులు గ్రక్కుచున్న అగ్నులయందము (౫) ఆశ్చర్యము! అగ్ని చక్రమువలె జ్వలించుచున్న నేత్రముల సౌన్దర్య మాశ్చర్యము! (౧౦) అగ్నివలె వృద్ధిఁబొంది భాసించుచున్నవాఁడై నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుఁడైనసర్వేశ్వరుఁడు (౧౫) నరసింహరూపమెత్తి వృద్ధిఁబొంది ప్రకాశింపఁజేసిన సౌన్దర్యమును ఆశ్చర్యము. (౨౦) ౨౧.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తొరామ్పాట్టు.— (ఇవైయా) ఇప్పడిపూర్ణనానవనుక్కు ఆశ్రితార్థమాకవరుమ్ శీలత్తైచ్చొల్లుకిఱతు. నరసింహత్తై త్తత్కాలత్తిలే యనుసన్ధిత్తాప్పోలే పేశుకిఱార్.

(ఇవై యిత్యాది)(౧)“అవాక్యనాదరః”ఎన్ఱు తత్త్వమిరుక్కుమపడి. బిలమ్పోలేయిరుక్కుమ వాయైత్తిఱన్దు అగ్నియైయుమిழానిన్ఱ యివై అగ్నియైయుమిழానిన్ఱబిలమ్పోలేయిరుక్కుమవాయివై. (ఇవైయావెరి వట్టకణ్గళ్)(౨).‘ఉయిర్క్కెల్లాన్తాయాయళిక్కిన్ఱ తణ్డామరైక్కణ్ణన్’ ఎన్గిఱకణ్గళ్; కొళ్ళివట్టమ్పోలే యిరుక్కుమకణ్గళ్. (ఇవైయావిత్యాది) అగ్నిపోలే జాజ్వల్యమాన తిరుమేనియైయుడైయనాయ్, నిత్యసూరికళుక్కు నిర్వాహకనానవన్. అన్ఱిక్కే, అగ్నికొడుక్కుమ్ హవిస్సై

(౧) ఛాన్దోగ్య-౩-౪. (౨) తిరువాయ్మొழி-౭-౧-౯.

యుడైయ ఇన్ద్రాదికళుక్కు నిర్వాహకన్. (అరియిత్యాది) నిత్యసూరికళ్. పరియవిరుక్కుమవన్ ఆశ్రితార్థమాక నరసింహమాయ్ చ్చేవిక్కాట్టినవళకు. ౨౧.

అళకియాన్ తానే యరియురువన్ తానే
పళకియాన్ తాళేపణిమిన్—కుళవియాయ్
త్తానేళులకుక్కు న్తన్మైక్కు న్తన్మై యనే
మీనాయుయిరళిక్కుమ్విత్తు. ౨౨.

అన్వ.— తాన్ ఏళులకుక్కుమ్ విత్తు తన్మైక్కుమ్ తన్మైయన్ (5) కుళవియాయ్ మీనాయ్ ఉయిర్అళిక్కుమ్ తానే అరియురువన్ (10) తానేయళకియాన్ పళకియాన్ తాళే పణిమిన్. (15)

అర్థము.—తానేడులోకములకు నుపాదానకారణమై యందుండుచరాచరములకు నుపాదానకారణుఁడై (౫) శిశువై మత్స్యరూపియై ప్రాణులనురక్షించువాఁడైన తానే నరసింహరూపియై (౧౦) తానేసున్దరుఁడై విశేషపరిచయముగలవాఁడైయుండు శ్రియఃపతియొక్క తిరువడికళును ఆశ్రయింపుఁడు. (౧౫) ౨౨.

వ్యా.— అవ.— ఇరుప త్తిరణ్డామ్పాట్టు.— (అళకియానిత్యాది) నరసింహవృత్తమ్ ప్రస్తుతమానతు పిన్నాట్టుకిఱతు.

(అళకియాన్) అపత్సఖనానవనే అళకియాన్. (పళకియాన్ తాళేపణిమిన్) త్యజిక్క అశరీర త్తిలుమ్ వ ర్తిక్క అశరీర త్తిలుమ్ పుతియకోళాయిరున్దుళ్ళ నీజ్గళ్ ఉజ్గళ్కై యిలుజ్గళై క్కాట్టిక్కొడాతే కాలత్రయ త్తిలుమ్ శరీరజ్గళిల్ ప్రవేశిక్కైక్కు నిదాన త్తైయు మతుక్కుప్పరిహార త్తైయు మఱియుమవనై యాశ్రయిక్క ప్పారుజ్గోళ్. ప్రకృతివాశియఱిన్దు పత్థ్యైయనాయ్ప్పరిహారిక్కుమ్ వైద్యనై వ్యాధిగ్రస్తర్ పఱ్ఱుమాప్పోలే. (కుళవియిత్యాది) కార్యాకారమాన జగత్తుక్కుమ్ తన్మాత్రైయాన జగత్తుక్కుమ్. (తానేళులకుక్కు న్తన్మైక్కుమ్తన్మైయనే) ఎల్లాచేతనాచేతనజ్గళుక్కుమ్ ఇవఱ్ఱిన్ గుణత్తుక్కుమ్

గుణి. (తన్మైక్కుమ్) తఱ్పక్కలిలేవైక్కుమ్(౧) "సదేవ" ఎన్ఱు శొల్ల ప్పడుకిఅవనే తన్నై యఱ్ఱియమాఱి చేతనరై రక్షిక్కుమ్ త్రివిధ కారణముమ్.

అరు.— ఇరుపత్తిరణ్డామ్పాట్టు.— కార్యాకారమాన తుడక్కిపి లై.ఆనాలుమ్‌కుళ్ల వియాయెన్ఱ తుక్కు చ్చేరమేన్మైక్కు మెన్ఱు పాశాన్తరమాయ్ ఇవన్ఱైయెల్లామ్ తన్వాయిల్ శి లేవైక్కుమ్ స్వభావత్తైయుడైయవనెన్ఱ పడి.

విత్తుమిడవేణ్డుఙ్గొలో, విడై యడర్త్త
పత్తియుళ్ల వన్పుళ్ళమ్బునత్తు— మెయ్త్తెళున్ద
కార్మేకమన్న కరుమాల్ తిరుమేని
నీర్వానక్కాట్టుమ్ నికళ్న్దు. ౨౩.

అన్వ.— విడై అడర్త్త పత్తి ఉళ్ళవఱ్ పళమ్ (5) పునత్తు విత్తుమ్ ఇడవేణ్డుఙ్గొలో? మెయ్త్తు ఎళున్ద (10) కార్ మేకమన్న కరు మాల్ తిరుమేని (15) నీర్ వానమ్ నికళ్న్దు కాట్టుమ్ (19)

అర్థము.— వృషభములను జంపినవాఁడును భక్తికిఁ గృషిచేయువాఁడును నైన శ్రియఃపతియొక్క ప్రాచీనమైన (౫) సంసారమనెడు దేశమునందుఁ బ్రయత్నమనెడివిత్తనముకూడ వేయవలయునా? గుంపుగాఁజేరి లేచిన (౧౦) నల్లని మేఘమునలె నల్లని నారాయణునియొక్క తిరుమేనును (౧౫) జలముతోఁగూడిన మేఘము సంచరించుచుఁ జూపించును. (౧౯) ౨౩.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు— (విత్తుమ్) అఱి వ్వదశై యిలు మఱియాతదశై యిలుమ్ సర్వేశ్వర నేరక్షకనాక అఱితియి ట్టపిన్పు తన్నభిమతసిద్ధిక్కు ఇవఱ్ శెయ్యవేణ్డుమ్ సుకృతముణ్డో?సత్తా ప్రయుక్తైయాన ఇచ్ఛైయివనుక్కుణ్డాకిల్ మేలువ్ళతుక్కు వఱ్ కడవనాకిల్ ఇవఱ్ శెయ్యుమంశమెన్నెన్గిఱితు.

(విత్తుమిడవేణ్డుఙ్గొలో) విత్తెన్ఱు శొల్లుకిఱతు-సుకృతత్తై. (విడై యడర్త్తపత్తియుళవఱ్) నప్పిన్నై ప్పిరాట్టి క్కుతవిఱ్ శెన్ఱు వ్యాజ

(౧) ఛాన్దోగ్యమ్-౬-౨.

మాయ్ ఆశ్రితరుక్కైయథ క్తిక్కు కర్షకనానవనుక్కైయ. (పళ్ళమ్మునత్తు) పళ్ళమ్మునజ్గళిల్ విత్తైక్కవేణ్డాతే యుఙలిముళైక్కుమాపోలే యా దృచ్ఛిక సుకృతజ్గళ్ తన్నక్కైయేపిఱక్కుమ్పడియాకవితే ఈశ్వరణ జగత్స్రష్టియైచ్చెప్పణ్ణువత్తు (మెయ్ త్తెళున్దవిత్యాది) రుచిపిఱన్దపిన్బు ప్రాప్తియళవుమ్ నామ్ధరిక్కైక్కు అవణతిరుమేనిక్కుప్పోలియున్దైగ్గై. శెఱి న్దెళున్ద కార్ కాల త్తిల్ మేఘమ్పోలే శ్యామమానతిరుమేనిన్నైయు డైయ సర్వేశ్వరనుడైయనిఱత్తై నీర్ కొణ్డెళున్దకాళమేఘజ్గట్టుమ్.

అరు.— ఇరుపత్తుమూన్నామ్పాట్టు.— నికళ్ న్దు-వ త్తియానిష్టకొణ్డు. కాట్టుమ్ - ప్రకాశిత్తుక్కాట్టవుమామ్.　　౨౩.

నికళ్ న్దాయ్పాల్ పొణ పశుప్పుకార్ వణ్ణమ్ నాన్గుమ్
ఇకళ్ న్దాయిరువరైయుమ్పీయ—పుకళ్ న్దాయ్
శినప్పోర్చ్చువేతనై చ్చేనాపతియాయ్
మనప్పోర్ముడిక్కుమ్ వకై.　　౨౪.

అన్వ.— పాల్ పొణ పశుప్పు కార్ నాన్గువణ్ణమ్ (5) నికళ్ న్దాయ్. ఇరువ రైయుమ్ వీయ ఇకళ్ న్దాయ్. శేనాపతియాయ్ (10) మనమ్ పోర్ ముడిక్కుమ్వకై శినమ్ పోర్ (15) శువేతనై పుకళ్ న్దాయ్. (17)

అర్థము.— తెలుపు పసుపు పచ్చ నలుపు అనియెడినాల్గువర్ణములుగలవాఁ డవై(౫)(నాల్గుయుగములయందు) ప్రకాశించితివి. ఈరుపాండవ సేనలు రెండును నశించునట్లు పేక్షించితివి. సేనాపతివై (౧౦) మనస్సునందుఁదలఁచినట్లు యుద్ధము నెరవేర్చువిధమున గోపముఁజేసి యుద్ధమున (౧౫) నర్జునుని బొగడితివి (౧౭)　　౨౪.

వ్యా.— ఇరుపత్తునాలామ్పాట్టు.— (నికళ్ న్దాయిత్యాది) అవ్వోయుగజ్గళిలే చేతనర్క్కు ప్రియమానవత్తై తొడక్కమాన నిఱ జ్గళైయుకన్దాయ్. (ఇకళ్ న్దాయిరువరైయుమ్పీయ) మధుకైటభర్ కళ్ ముడియ. అన్తిక్కే (౧) "ఎల్లాచ్చేనైయుమిరునిలత్తవిత్త" ఎన్ను మాపోలే పక్షద్వయత్తైయుమ్ముడిత్తవెన్నుమామ్. (పుకళ్ న్దాయిత్యాది)

(౧) తిరువాయ్ మొళి-3-౨-3.

శిన త్తపోరైయుడైయ శ్వేతవాహననాన అర్జునన్ సేనైక్కు నిర్వాహకనాయ్, ధర్మపుత్రన్ముడిశూడవుమ్, ద్రౌపదికుళల్ ముడిక్కవుమ్, దుర్యోధనాదికళ్ ముడియుమ్పడియుమ్ నినైత్తు పోరై ముడిక్క వల్లనాకప్పుకళ్ న్దాయ్. ౨౪.

అరు.—ఇరుపత్తునాలామ్పాట్టు.— నికళ్న్దాయ్ - ప్రకాశిత్తాయ్. ప్రకాశముకప్పిన్ కార్యమాకైయాలే ఉకన్దాయెన్గి అతు. పుకళ్న్దాయ్-అర్జున సైన్యక్కాణ్డాడినాయ్. ౨౪.

వక్కైయాల్ మతియాతుమణ్ కొణ్డాయ్, మట్రుమ్
వక్కైయాల్ వరువతొన్ఱుణ్డే—వక్కైయాల్
వయిరమ్పుక్కైత్తు ఉణ్ణుమ్ మావలితానెన్నుమ్
వయిరవళుక్కొళిత్తాయ్ మట్రు. ౨౫.

అన్వ.— మతియాతు వక్కైయాల్ మణ్ కొణ్డాయ్. మట్రు (5) వయిరమ్ వక్కైయాల్ కుక్కైత్తు ఉణ్ణుమ్ ఎన్నుమ్ (10) మావలితాన్ వయిరమ్ వళుక్కు ఒళిత్తాయ్ వక్కైయాల్ (15) మట్రుమ్ వరువతు ఒన్ఱు ఉణ్డే. (19)

అర్థము.—(నీసర్వేశ్వరత్వమును) మదింపక నుపాయముచేత భూమిని యాక్రమించితివి. అటుపిమ్మట (౫) వజ్రము నుపాయముచే జాది రాగినదెడు ప్రసిద్ధుడైన(౧౦) మహాబలితోడ ద్వేషమనెడు సంబంధమును బోగొట్టితివి. (ఈ) ఉపాయముచేత (౧౫) నాశ్రితకార్యముదప్ప నీకువచ్చున దొకటి కలదా? (౧౯) ౨౫

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తైన్దామ్పాట్టు.— (వక్కైయాల్) ఆశ్రితార్థమాన శెయలొళియ తనక్కెన్నవొరు శెయలిల్లై యెన్గిఱార్.

(వక్కైయాలిత్యాది) మహాబలియుకక్కుమ్ ప్రకారత్తాలే భూమియై అనాయాసేన కొణ్డాయ్. (మట్రిత్యాది) ఒరు ఉపాయత్తాలే వైరత్తైభుజిత్తు అత్తాలే మిడుక్కనాక అభిమానిత్తిరుక్కి అ మహాబలియుడైయ శాత్రవముతైమైత్తవిర్త్తు మహాబలిపక్కల్ నిన్ఱుమ్ రాజ్యమీట్టుకొణ్డు ఉపకరిత్తాయ్. (మట్రుమ్ వక్కైయాల్ వరువతొన్ఱుణ్డే) ఇనన్ట్రాలునక్కు ప్రయోజనమావతొన్ఱుణ్డో. ౨౫.

అరు.—ఇరుపత్తైన్దామ్పాట్టు.—వయిరమ్పుక్కైత్తుణ్ణుమ్ మావలి-ఇన్ద్రనోడే వైరత్తైయుణ్డాక్కి లోకత్తైభుజిక్కిఱ అ మహాబలితానెన్ను మెన్గైయాలే అభిమానన్తోట్ట్రుకిఱతు.

మఱ్ఱుత్తొழువా రొరువరైయుమ్యానిన్నై
కఱ్ఱైచ్చడైయాన్ కరిక్కణ్డాయ్—ఎఱ్ఱైక్కు
మ్కణ్డుకొళ్ కణ్డాయ్ కడల్ వణ్ణా, యానున్నై
క్కణ్డుకొళ్ కిఱ్కుమాఱు. ౨౬.

అన్వ.— మఱ్ఱు తొழువార్ ఒరువరైయుమ్ యాన్ ఇన్నై. (౫) కఱ్ఱై శడై యాన్ కరిక్కణ్డాయ్. కడల్ వణ్ణా (౧౦) యాన్ ఉన్నై ఎఱ్ఱైక్కుమ్ కణ్డుకొళ్కి ఱ్కుమాఱు కణ్డుకొళ్ కణ్డాయ్, (౧౫)

అర్థము.— వేఱు ఆశ్రయణీయు లొకరు నేను కలవాఁడనుగాను. (౫) చేర్చికట్టిన జడలుగలరుద్రుఁ డిందుకుసాక్షి కదా. సముద్రమువంటి వర్ణముగలవాఁడా! (౧౦) నేను నిన్ను ఎల్లప్పుడును సేవించెడివిధమును గటాక్షింపుము. (౧౫) ౨౬.

వ్యా.— ఇరుపత్తాఱాంపాట్టు.— (మఱ్ఱుత్తొழువారిత్యాది) నాన్ దేవతాన్తర సమాశ్రయణమ్పణ్ణేనెన్ను మిడత్తుక్కు ఆళ్ పిడిత్తు త్తొழువిత్తుక్కొళ్ళుమ్ రుద్రన్ సాక్షి. (ఎఱ్ఱైక్కుమిత్యాది) శ్రమహారమానవడివై యుడైయ నీయే మేలుమిన్దనన్నై నిలైనిఱ్కుమ్పడి యాక ప్పార్త్తరుళవేణుమ్. ౨౬.

మూతాన్ పుకున్దమడనెఞ్జమ్, మఱ్ఱతువుమ్
పేతాకక్కొళ్వనో పేతైకాళ్—నీతాడి
తాన్ కాణమాట్టాత తారకలశేవడియై
యాన్ కాణవల్లేర్క్కితు. ౨౭.

అన్వ.— పేతైకాళ్! నీతాడితాన్ కాణమాట్టాత తార్ అకలమ్ (౫) శే అతు అడియై కాణవల్లేఱ్కు మాల్ తాన్ (౧౦) పుకున్ద ఇతు మడమ్ నెఞ్జమ్ యాన్ (౧౫) పేతాక మఱ్ఱు కొళ్వనో? (౧౮)

అర్థము.— చపలులారా! భస్తముశరీరమందంతటనుబూసికొనిన రుద్రుఁడుకూడ తెలిసికొనశక్యమైన మాలయుపైశాల్యమునుగల (౫) ఎఱ్ఱనైన యాతిరువడిని సాక్షాత్కరింపసమర్థుఁడనైన దాసునికిసర్వేశ్వరుఁడుతానే (౧౦) ప్రవేశించిన యీ భవ్యమైన మనస్సుగల నేను (౧౫) ఫలముగ వేఱొకదానిని స్వీకరింపుదునా? (౧౮)

వ్యా.— అవ.—ఇరుపత్తేళామ్బాట్టు.—(మాతాన్) పార్త్తరుళవేణుమెన్ఱపేక్షిత్తపడియే అవర్ పార్క్క ప్పెఱ్ఱపడియై ప్పేశుకిఱార్.

(మాలార్ పుకున్దమడ నెఞ్జమ్.) ఈశ్వరన్ వ్యాముగ్ధనాయ్ పుకురుమ్బడిరుచియుడైయ నెఞ్జు. (నీలిత్యాది) రుద్రన్ కాణమాట్టాత తాళ్గళై యుమకల త్తైయుము చ్చైత్తానతిరువడికళై క్కాణవల్లేనాన వెనక్కు ఇతో ఢ్రియ వేఱేయొన్ఱై ప్పెఱాకఱ్కాళ్వనో? వేఱొన్ఱై ప్పెఱాకనినైత్తిరుక్కుమ్ ఆఱివుకేడర్ కళ్! ౨౭.

అరు.—ఇరుపత్తేళామ్బాట్టు.— మాలాన్ - మాల్ తాన్. నెఞ్జమ్ - నెఞ్జైయుడైయసాన. పిన్నై. ౨౭.

ఇతువిలఙ్గై యీడఴియ క్కట్టియ శేతు
ఇతువిలఙ్గువాలినైవీఴ్ త్తతువుమ్—ఇతువిలఙ్గై
తానొడుఙ్గవిల్ నుడఙ్గ త్తణ్డారిరావణనై
ఊనొడుఙ్గవెయ్ తానుకప్పు. ౨౮.

అన్వ.— ఇలఙ్గై ఈడఴియ శేతు కట్టియఇతు విలఙ్గు (5) వాలియై వీఴ్త్త ఇతువుమ్ ఇలఙ్గై తాన్ ఒడుఙ్గ విల్ (10) నుడఙ్గ ఇతు తణ్ తార్ ఇరావణనై ఊన్ (15) ఒడుఙ్గ ఎయ్ తాన్ ఉకప్పు (18)

అర్థము — లఙ్క నశించునటుల సేతువును గట్టినదియు వానరాధిపతియైన(౫) వాలిని జంపినదియు లఙ్కయే నశించునట్లు ధనుస్సును (౧౦) వంచినదియుఁ జల్లని మాలగల రావణుని శరీరము (౧౫) నశించునట్లు కొట్టినవానియొక్క విలాసచేష్టితములు. (౧౮) ౨౮

వ్యా.—ఇరుపత్తెట్టామ్బాట్టు.— (ఇతువిత్యాది) లఙ్కైక్కు మూలైయడియేవఴిపోమ్బడి యాకక్కట్టిన తిరువణైయితు. కడలఙ్గై ప్పట్టపోతే లఙ్కైక్కు యఴిన్దతెన్ఱు నినైక్కుమ్బడియాక. (ఇతువిలఙ్గువాలినైవీఴ్ త్తతువుమ్) తిర్యక్కానవాలినై ముడిత్తతువుమ్. (ఇతువి

త్యాది) లజ్కై నెరుక్కుణ్ణవుమ్, శ్రీశార్ఙ్గమ్వళైయవుమ్, మతిప్పానారావణ్ణ ముతుకుకూనవుమ్ ఎయ్తార్. (ఇతుఅవసుకప్ప) అవర్ లీలై. వాలియైక్కొన్ఱ జయముమ్ రావణవధముమ్ బుద్ధిస్థమానపడి యాలే యితువెన్గిఱార్. ఒరుముష్టియిలే నిష్టైయ్య సెజ్ఞ్గ్రియుమ్బడి యాయిత్తేయిరుప్పతు.		౨౮.

అరు.— ఇరుపత్తెట్టామ్పాట్టు.— కట్టియశేతు - కట్టినసేతు. తజ్గార్ - మాలై యుడైయవనాకై యాలేమతిప్ప నెన్గిఱతు. ఇతు. ఎప్పప్రత్యక్షమాతల్, ఈడుపాడాతల్. అప్పడిఈడుపడుత్తుమోవెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఒరుముష్టీత్యాది) ముష్టి - పిడి త్తపిడి.		౨౮.

ఉకప్పురువమ్తానే యొళియురువమ్తానే
మకప్పురువమ్తానేమతిక్కిల్ — మికప్పురువమ్
ఒన్ఱుక్కొన్ఱోశనై యార్వీఴ, ఒరుకణై యాల్
అన్ఱిక్కొణ్డాయ్తానవన్.		౨౯.

అన్వ.— పురువమ్ ఒన్ఱుక్కొన్ఱు ఓశనైయాన్ వీఴ అన్ఱిక్కొణ్డు (5) ఒరుకణై యాల్ ఎయ్తాన్అవన్ మతిక్కిల్ తానే ఉకప్పు (10) ఉరువమ్ తానే ఒళి ఉరువమ్ తానే(15) మకప్పు ఉరువమ్. (17).

అర్థము.— కనుబొమ్మ లొకటికొకటికి యోజనముకంటెమిక్కిలియధికమైన దూరముగలకుంభకర్ణుఁడు పడునట్లు కోపగించి (౫) యొకబాణముచే గొట్టినరాముని ననుసంధించినయెడల వాఁడే సంతోషముపొందుచున్న (౧౦) శరీరముగలవాఁడును వాఁడే తేజోమయమైన విగ్రహముగలవాఁడును వాఁడే(౧౫)ఆశ్చర్యకరమైన తిరుమేనుగలవాఁడునై యుండును. (౧౭)		౨౯.

వ్యా.— ఇరుపత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (ఉకప్పురువమిత్యాది) (౧)"ఇచ్ఛాగృహీతాభిమత"ఎన్నుమ్బడి స్వాభ్యతిరిక్తర్కుమ్ ప్రాప్యమాయ్ తనక్కుమభిమతమాయ్ రజస్తమోమిశ్రమిన్ఱిక్కే నిష్కృష్టసత్వమాకైయాలేనిరవధికతేజోరూపమాయ్ (౨) "రూపమన్యద్ధరేర్మహత్" ఎన్నుమ్బడిఆశ్చర్యమానవడివై యుడైయనుమాన చక్రవర్త్తి

(౧) శ్రీవిష్ణుపురాణ-౬-౫-౮౪.		(౨) శ్రీవిష్ణుపురాణ-౬-౭-౭౦.

రుమకళ్ తానే ఒరుపురువత్తుక్కొరుపురువమ్ యోజనైనీళమ్ముడైయ కుంభకర్ణన్ పట్టువిழ్ముమ్బడి సఙ్కల్పత్తాలన్ఱిక్కే తిరుచ్చరత్తాలే దేవకార్యమ్ శెయ్తానాకైయన్ఱిక్కే వన్దతాకచ్చొల్లత్తై యేఱిట్టుక్కొణ్డెయ్తాన్. మతిక్కిల్, ఇవనుడైయ తిరుమేనియై ఒన్ఱాల్ పరిచ్ఛేదిక్కప్పోకాతెన్నై. ౨౯.

అరు.— ఇరుత్తోన్బతామ్బాట్టు.— మకప్పురువమ్ - పెరియవడివు. మతిక్కిల్ - పరిచ్ఛేదిక్కప్పార్కిల్. ఏతాదృశమాకైయాలే పరిచ్ఛేదిక్కప్పోకాతెన్ఱపడి. ౨౯.

అవనెన్నైయాళియరఙ్గత్తరఙ్గిల్
అవనెన్నైయెయ్తామఱ్కాప్పాన్—అవనెన్న
తుళ్ళత్తునిన్ఱానిరున్దాన్కిడక్కుమే
వెళ్ళత్తరవణైయిన్మేల్. 30.

అన్వ.—అరఙ్గత్తు అవన్ ఎన్నై ఆళి. అవన్(5)అరఙ్గిల్ ఎన్నై ఎయ్తామల్ కాప్పాన్. ఎన్నతుళ్ళత్తు (10) నిన్ఱాన్ ఇరున్దాన్ అవన్ వెళ్ళత్తు అరవుఅణైయిన్ మేల్ కిడక్కుమే (15).

అర్థము.— శ్రీరఙ్గమునందుఁ బవ్వళించిన యానంబెరుమాళ్లు నన్నేలినవాఁడు. ఆ శ్రియఃపతి (౫) సంసారమనెడినాటకశాలయందుఁ బ్రవేశింపకుండునటుల నన్ను రక్షించును. నామనస్సునందు (౧౦) నిలిచినవాఁడును గూర్చున్నవాఁడునై నయాశ్రీరఙ్గనాథుఁడు క్షీరాబ్ధియందలి శేషశయ్యయందు బవ్వళించునా? (౧౫)

వ్యా.— ముప్పతామ్బాట్టు.— (అవనిత్యాది.) అరఙ్గత్తవనెన్నైయాళి. (అరఙ్గిత్యాది.) (3) “పిఱవిమామాయక్కూత్తు” ఎన్ఱు సంసారమాకిఱనాటకశాలైయిలెన్నై ప్రవేశియామల్ కాప్పారార్? పెరుమాళే. (అవనిత్యాది) ఎన్ హృదయత్తిలే పుకురుకైక్కు అవసర ప్రతీక్షనాయ్ కోయిలిలేకణ్వళర్న్దరుళి అవకాశమ్పెఱ్ఱు ఎన్ హృదయత్తిలేనిఱ్పతిరుప్పతాకిఱవనుక్కు త్తిరుప్పాఱ్కడలిలేపడుక్కైయిల్ కణ్ణుఱఙ్గుమో? 30.

(౧) తిరువాయ్మొழி.౫-౪-౧౧.

మేల్ నాన్ముక నరనై యిట్టవిడుశాపమ్
తాన్ నారణనొళిత్తాన్ తారకైయుళ్ — వానోర్
పెరుమానై యేత్తాత పేయ్ కాళ్, పిఱక్కుమ్
కరుమాయమ్ పేశిల్ కదై. ౩౧.

అన్వ.— మేల్ నాన్ముకన్ అరనై ఇట్టవిడు శాపమ్ (5) నారణన్ తాన్ తారకైయుళ్ ఒళిత్తాన్. వానోర్ (10) పెరుమానై ఏత్తాత పేయ్ కాళ్ పిఱక్కుమ్ కరు (15) మాయమ్ పేశిల్ కదై. (18)

అర్థము.— మునుపొకకాలమందు చతుర్ముఖబ్రహ్మ రుద్రుని కిచ్చిన శాపమును(౫) నారాయణుఁడు తాను భూలోకమునందుఁ బోఁగొట్టెను. నిత్యసూరుల(౧౦) నిర్వాహకుని స్తుతింపని పిశాచులారా! పుట్టుటకు గర్భమందు (౧౫) ననుభవించెడియాశ్చర్యమైనదుఃఖములు చెప్పినయెడల కథగానుండును. (౧౮) ౩౧.

వ్యా.—అవ.— ముప్పత్తొరామ్పాట్టు.— (మేల్ నాన్ముకన్) నీళ్గళాశ్రయణీయరాకనినైత్తవర్ కళుక్కు మిడర్ వన్దవిడత్తిలే అవ్విడరైప్పరిహరిక్కుమవనై యన్ఱొప్పసినావడుప్పతెన్గిఱార్.

(మేలిత్యాది) పణ్డుచతుర్ముఖన్ రుద్రనై, (౧) "కపాలీత్వంభవిష్యసి" ఎన్ఱుశపిత్తశాపత్తైధరణియిలే ఎల్లారుమఱియసర్వేశ్వరన్ పోక్కినాన్. (వానోరిత్యాది) ఒరు త్తన్తలైయైయఱుత్తు పాతకియాక, ఒరుత్తన్ శోచ్యనాక, ఇరువరుడైయవ్యసనత్తైయుమ్ పోక్కుపతుమ్ శెయ్తు నిత్యసూరికళుక్కు ప్రాప్యనానవనై యేత్తాతవఱివుకేడర్ కాళ్! (పిఱక్కుమిత్యాది) ఇవ్వఱివుకేడుకిడక్క పిఱవిక్కడియానగర్భ స్థానత్తిలుళ్ళ ఆశ్చర్యమ్శొల్లప్పుకిల్ మహాభారతమ్. ౩౧.

అరు.— ముప్పత్తొరామ్పాట్టు.— తారకై ఎన్ఱతు-ధరణియెన్ఱపడి. ౩౧.

కణ్ణెప్పారుళ్ తాన్ కణ్ణన్ తిరువయిఱ్ఱిలుళ్ళ
ఉణ్ణైప్పళవు పోతుపోక్కిన్ఱి—వణ్ణెప్పారుళ్ తాన్

---

(౧) మత్స్యపురాణమ్.

వాయ్న్దకుణత్తుప్పడాతతడైమినో
ఆయ్న్దకుణత్తానడి. ౩౨.

అన్వ.— కత్తై పొరుళ్ తాన్ ఉత్తెప్పళవు పోతుపోక్కిన్ఱి కణ్ణన్ (5) తిరు వయిఱ్ఱిన్ ఉళ్ళ. వాయ్న్ద కుణత్తు పడాతతు(10)వత్తైతాన్. ఆయ్న్ద కుణత్తాన్ అడి అడైమినో. (15)

అర్థము.— ఇతిహాసాదిశాస్త్రమనెడు వస్తువులు క్షణమైనను వ్యర్థముపుచ్చక శ్రీకృష్ణుని (౫) గర్భమునందు వాసముఁజేయుచున్నవి. (వాని)కల్యాణ గుణములయందన్వ యింపనివస్తువు (౧౦) నశించునదియే. హేయప్రత్యనీకమైన గుణములుగలసర్వేశ్వరుని చరణములను బొందుఁడు. (౧౫)

వ్యా.— ముప్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు.—(కత్తైయిత్యాది) స్మృతీతిహాసపురాణఙ్గళ్ సర్వేశ్వరనుడైయ సఙ్కల్పత్తిలుళ్ళన. (ఉత్తెప్పిత్యాది) ఒరునొడిమాత్రమ్ పోతుపోక్కిన్ఱి. (వాయ్న్దకుణత్తిల్ పడాతతు వత్తైప్పొరుళ్ తాన్) ఆశ్చర్యగుణత్తిలకప్పడాతతు పరహింసై. (ఆయ్న్దకుణత్తానడియడైమినో) హేయప్రత్యనీకమానగుణత్తైయుడైయవన్ తిరువడికళై యాశ్రయియుఙ్గోళ్. ౩౨.

అరు.— ముప్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు.—పోక్కిన్ఱి-పోక్కామల్; శీఘ్రమాక. (అకప్పడాతతు) సద్గుణత్తిలే, పరహింసైకూడాతు, అక్కైయాలే అత్తైవిట్టు అవనై యాశ్రయియుఙ్గోళెన్ఱపడి. పరహింసై - ఆత్మాపహారమాకవుమామ్. ౩౨.

అడిచ్చకడమ్శాడి యరవాట్టి, ఆనై
పిడిత్తొశిత్తు ప్పేయ్ములైనఞ్జుణ్డు—వడిప్పవళ
వాయ్ప్పిన్నై తోళిక్కా పల్లేఱేయిఱ్ఱెఴుత్తు
కోప్పిన్నుమానాన్ కుఱిప్పు. 33.

అన్వ.— అడి శకడమ్ శాడి అరవు ఆట్టి (5) ఆనై పిడిత్తు ఒశిత్తు పేయ్ ములై (10) నఞ్జు ఉణ్డు వడి పవళమ్ వాయ్ (10) తోళి పిన్నైక్కా పల్ ఏఱు ఎఴుఱు (20) ఇఱుత్తు పిన్నుమ్ కుఱిప్పు కోవానాన్. (24)

అర్థము.—తిరువడిచేత శకటాసురుని దన్ని కాళింగుని యాడించి (౫) కువలయాపీడమును బట్టి (దానికొమ్ములను) విఱిచి, పూతన స్తనమందున్న (౧౦) విషమును ద్రాగి సుందరమైన పగడమువంటి యధరమును (౧౫) భుజములునుగల నప్పిన్నై ప్పిరాట్టికొఱకు బలిష్ఠములైన వృషభముల మూపురములను (౨౦) విఱిచి మఱియు సంరక్షణచే సర్వస్వామియగుచున్నాఁడు. (౨౪)

వ్యా.— అవ.— ముప్పత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— (అడిచ్చకడమ్) అసాధారణైయాన నప్పిన్నై ప్పిరాట్టిక్కుమ్ అల్లాతార్క్కుమొక్క విరోధిగళైప్పోక్కుమవనెన్గిఱతు.

(అడియిత్యాది) తిరువడికళాలే శకటైయుదైత్తు, కాళియనైత్తులత్తి, కువలయాపీడత్తైప్పిడిత్తు, అతిన్కొమ్బై యనాయాసేనముఱిత్తు, పూతనై ములైయుణ్డిత్తు, అழకియ పవళమ్పోన్ఱిరుక్కిఱ అధరత్తైయుమ్ అழకియతోళ్కళైయుముడైయ నప్పిన్నై ప్పిరాట్టిక్కాకత్తన్నై యొక్క వలియ ఋషభఙ్గళినుడైయ కకుత్తైప్పోక్కి స్వాభావికమాన శేషిత్వత్తై ప్పిన్నైయు ముతఱిప్పడుత్తాన్ తిరువుళ్ళత్తాలే.

కుఱిప్పెనక్కు క్కోట్టియూర్ మేయానై యేత్త
క్కుఱిప్పెనక్కు నన్మై పయక్క—వెఱుప్పనో
వేఙ్గడత్తుమేయానై మెయ్వినైనోయెయ్ తామల్
తాఙ్గడత్తుమ్తన్నైయాన్ తాళ్. ౩౪.

అన్వ.— కోట్టియూర్ మేయానై వేఙ్గడత్తు మేయానై ఏత్త (5) ఎనక్కు కుఱిప్పు. నన్మై పయక్క ఎనక్కు క్కుఱిప్పు. మెయ్ (10) విన్నై నోయ్ ఎయ్తామల్ తాఙ్గడత్తుమ్ (15) తన్నైయాన్ తాళ్ వెఱుప్పనో! (18)

అర్థము.—తిరుక్కోట్టియూరియందు నిత్యవాసముఁజేయువానిని వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియుండువానిని స్తోత్రముఁజేయుటకు (౫) నాకభిప్రాయము. మంచికార్యములను వృద్ధిజేయుటకు నా కభిప్రాయము. శరీరసంబంధులైన (౧౦) కర్మములను వ్యాధులను బొందకుండునట్లు తానే దాటించు (౧౫) స్వభావముగల సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదముల నుపేక్షింతునా? (౧౮) ౩౪.

వ్యా.— ముప్పత్తునాలామ్పాట్టు.— (కుఱిప్పెనక్కు) ఉకన్దరుళిన దేశఙ్గళిలే ఎనక్కాకవవన్ వర్త్తిక్క "వరిల్ పాకడేన్ కేడిల్ తేడేన్" ఎన్నిరుక్కవో వెన్గిఱార్.

(కుఱిప్పిత్యాది) తిరుక్కోట్టియూరిలే ఎనక్కాక సన్నిహితనానవనై యేత్తక్కడవత్తు. (కుఱిప్పిత్యాది) సంశ్లేషత్తాల్ వన్ద ఉత్కర్షమ్బిఱక్కక్కడవత్తు. (వెఱుప్పిత్యాది) వన్ద సమ్పత్తై వేణ్డావెన్ఱు తళ్ళువనో? (మెయ్యిత్యాది) శరీరమడియాక వన్దవ్యాధియుమ్, వ్యాధిక్కు హేతువాన కర్మముమ్ కిట్టామల్ మాఱ్ఱుమవన్ తిరువడికళై మఱప్పనో. ౩౪.

అరు.— ముప్పత్తునాలామ్పాట్టు.— మఱప్పనో. అధ్యాహార్యమ్. ౩౪.

తాళాలులకమళన్దవశై వేకోల్
వాళాకిడన్దరుళుమ్వాయ్తిఱవాన్—నీళోతమ్
వన్దలైక్కుమ్మామయిలై మావల్లిక్కేణియాన్
ఐన్దలైవాయ్నాకత్తణై. ౩౫.

అన్వ.— నీళ్ ఓతమ్ వన్దు అలైక్కుమ్ మా (5) మయిలై మా అల్లిక్కేణియాన్ ఐన్దలై ఐవాయ్ (10) నాకత్తు అణై వాళా కిడన్దరుళుమ్. వాయ్తిఱవాన్. (15) తాళాల్ ఉలకమ్ అళన్ద అశైవేకోల్. (19).

అర్థము.— పెద్ద యలలు వచ్చి కొట్టుచున్న శ్లాఘ్యమైన (౫) మైలాపురి చెంతనున్న శ్లాఘ్యమైన తిరువల్లిక్కేణియందు వేంచేసియున్నవాఁడు అయిదుఫణములును అయిదువక్త్రములునుగల (౧౦)తిరువనన్తాళ్వానను శయ్యమీఁదఁ జలింపకఁ బవ్వళించియున్నాఁడు. మాటలాడఁడు.(౧౫)(ఇది)తిరువడికళుచేత లోకములను గొలిచిన ఆయాసముచేతనా? (౧౯)

వ్యా.— అవ.— ముప్పత్తైన్దామ్పాట్టు - (తాళాల్) లోకికర్ పడియైక్కొణ్డు వెఱుప్పనో వెన్గిఱారితిల్.

(తాళాలిత్యాది) (౧) "వడివిణై యిల్లామలర్ మకళ్ మఱ్ఱై నిలమకళ్ పిడిక్కుమ్మెల్లడి" ఎన్ఱు పిరాట్టిక్కు శ్యామశిత్తోడ వేణ్డుమ్ తిరువడి

(౧) తిరువాయ్మొழி-౯-౨-౧౦.

కళ్ళైక్కొణ్డు కాడుమేడైయుమళన్దు తిరుమేని అలఱ్ఱతో? ఇల్లాత త్తై యుణ్డాక్కుమ్ సఙ్కల్పమ్ పోరాతో? ఉణ్డాన త్తైయుజ్జీవిప్పిక్క. (వాళా విత్యాది) ఏకరూపమాకక్కిడప్పతుమ్ శెయ్తు వాత్తైయుమ్వెళు కిఱిలన్. (నీళ్లోతమిత్యాది) నీర్ క్కరై యైస్పఱ్ఱి క్కణ్ వళరుకిఱ తుమ్ శ్రమ త్తిన్ మికుతియెన్నిరుక్కిఱార్. ౩౫.

అరు.— ముప్పత్తైన్దామ్పాట్టు.— వెఱుప్పనో - పరియుమ త్తనైయన్నో వెన్గిఱా రితిలెన్నపడి. అత్తైవు-తళ త్తి. వాళా-వెఱుమనే, ఒరుపడియాయ్ - ఏకరూపమెన్నపడి.

నాక త్తణైక్కుడన్దై వెఖ్కా త్తిరువెవ్వుళ్
నాక త్తణైయరఙ్గమ్ పేరమ్బిల్—నాక
త్తణైప్పాఱ్కడల్ కిడక్కు మాతి నెడుమాల్
అణైప్పార్ కరు త్తనావాన్. ౩౬.

అన్వ.— ఆతి నెడుమాల్ అణైప్పార్ కరుత్తనావాన్ నాక త్తణై (5) కుడన్దై వెఖ్కా తిరువెవ్వుళ్ నాక త్తణై అరఙ్గమ్ (10) పేర్ అమ్బిల్ నాక త్తణై పాఱ్కడల్ కిడక్కుమ్. (15)

అర్థము.— జగత్కారణుండైన సర్వేశ్వరుండు భక్తులహృదయమునందుఁ బ్రవేశించుటకు శేషశయ్యమీఁదఁ (౫) గుంభకోణమందును యథోక్తకారిసన్నిధియందును తిరువళ్లూరునందును శేషతల్పముమీఁద శ్రీరఙ్గమునందును(౧౦) తిరుప్పేరునఁదును కీళ్లంబిలను దివ్యదేశమందును శేషశయ్యమీఁద క్షీరాబ్ధియందును బవ్వళించియున్నాఁడు. (౧౫) ౩౬.

వా.— అవ.— ముప్పత్తాఱామ్పాట్టు. (నాక త్తణై) పల విడ త్తిల్ కణ్ వళర్న్దరుళుకిఱతుమ్ ఆయాసత్తాలే ఎన్నిరుక్కిఱార్.

(నాక త్తణైయిత్యాది) తిరుక్కుడన్దైయిలే తిరువనన్దాళ్వానై లే కణ్వళర్న్దరుళుకిఱతుమ్, కోయిల్ తొడక్కమాన ఎల్లా త్తిరుప్పతిక ళిలుమ్ తిరుప్పాఱ్కడలిలుమ్ జగత్కారణభూతనాన సర్వేశ్వరన్ తోళ్ తీణ్డియాక క్కణ్వళర్న్దరుళుకిఱతుమ్, తాన్ పుకురప్పార్త్తాల్ అణై యిడాతార్ హృదయ త్తిలే పుకురుకైక్కాక. ఇప్పడి అవసరప్రతీక్షనా క వేణ్డువానెన్నెన్నిల్ తాయాకైయాలే. ౩౬.

అవ.—ముప్పత్తాతామ్బాట్టు.— కీళ్తాప్పాట్టుక్కనుగుణమాక అవతారికైయిలర్థమ్. అవసరప్రతీక్షనాకై - పాట్టుక్కుతాత్పర్యమ్. ౩౬.

వానులవుతీవళి మాకడల్ మాపొరుప్పు
త్తానులవు వెఙ్కతిరు న్తణ్మతియుమ్— మేనిలవు
కొణ్డల్ పెయరు న్తిశై యెట్టుమ్ శూళ్ చ్చియుమ్
అణ్డ న్తిరుమాలకైప్పు. ౩౭.

అన్వ.—వాన్ ఉలవు తీ వళి మా(5)కడల్ మా పొరుప్పు తాన్ ఉలవు వెమ్ కతిరుమ్ (10) తణ్ మతియుమ్ మేల్ నిలవు కొణ్డల్ పెయరుమ్ తిశైఎట్టుమ్ (15) శూళ్చ్చియుమ్ అణ్డమ్ తిరుమాల్ అకైప్పు. (19)

అర్థము.—ఆకాశమును, గదిలెడు అగ్నియు వాయువును, గొప్ప(౫) సముద్రములును, గొప్ప పర్వతములును, సంచరించెడు నుష్ణకిరణములుగలసూర్యుఁడును,(౧౦)శీతకిరణములుగల చంద్రుఁడును, పైనసంచరించుచున్న మేఘములును, చేతనులును, అష్టదిక్కులును, (౧౫) ఆవరణములును, బ్రహ్మాండమును, శ్రియఃపతియొక్క సంకల్పముచే సృష్టింపఁబడినవి. (౧౯)

వ్యా.— అవ.— ముప్పత్తేళామ్బాట్టు. (వానులవు) అతి నెడుమాలై వివరిక్కిఱతు.

(వానులవు) శూళ్ చ్చియుమ్, ఆవరణముమ్. ఇవైయెల్లా న్తిరుమాలకైప్పు-ఎళుచ్చి-శ్రియఃపతియినుడైయ ప్రయత్న త్తాలేయెన్రై. ౩౭.

అవ.— ముప్పత్తెట్టామ్బాట్టు.— వళి - కాన్ఱు - పొరుప్పులాన్. కొణ్డల్ మేఘమ్. పెయరుమ్ - చేతనరైయుపలక్షిక్కిఱతు. చేతనరుమెన్తపడి. ౩౭.

అకైప్పిల్ మనిశరై యాఱుశమయమ్
పుకైత్తాన్, పొరుకడల్ నీర్ వణ్ణన్—ఉకైక్కుమేల్
ఎత్తేవర్వాలాట్టు మెవ్వాఱు శెయ్ కైయుమ్
అప్పోతొళియుమళై ప్పు. ౩౮.

అన్వ.— అకైప్పుఇల్ మనిశరై ఆఱుశమయమ్ పుకైత్తాన్ పొరు (5) కడల్ నీర్ వణ్ణన్ ఉకైక్కుమేల్ ఎత్తేవర్ వాలాట్టుమ్ (10) ఎవ్వాఱు శెయ్కైయుమ్ అళైప్పు అప్పోతు ఒళియుమ్. (15)